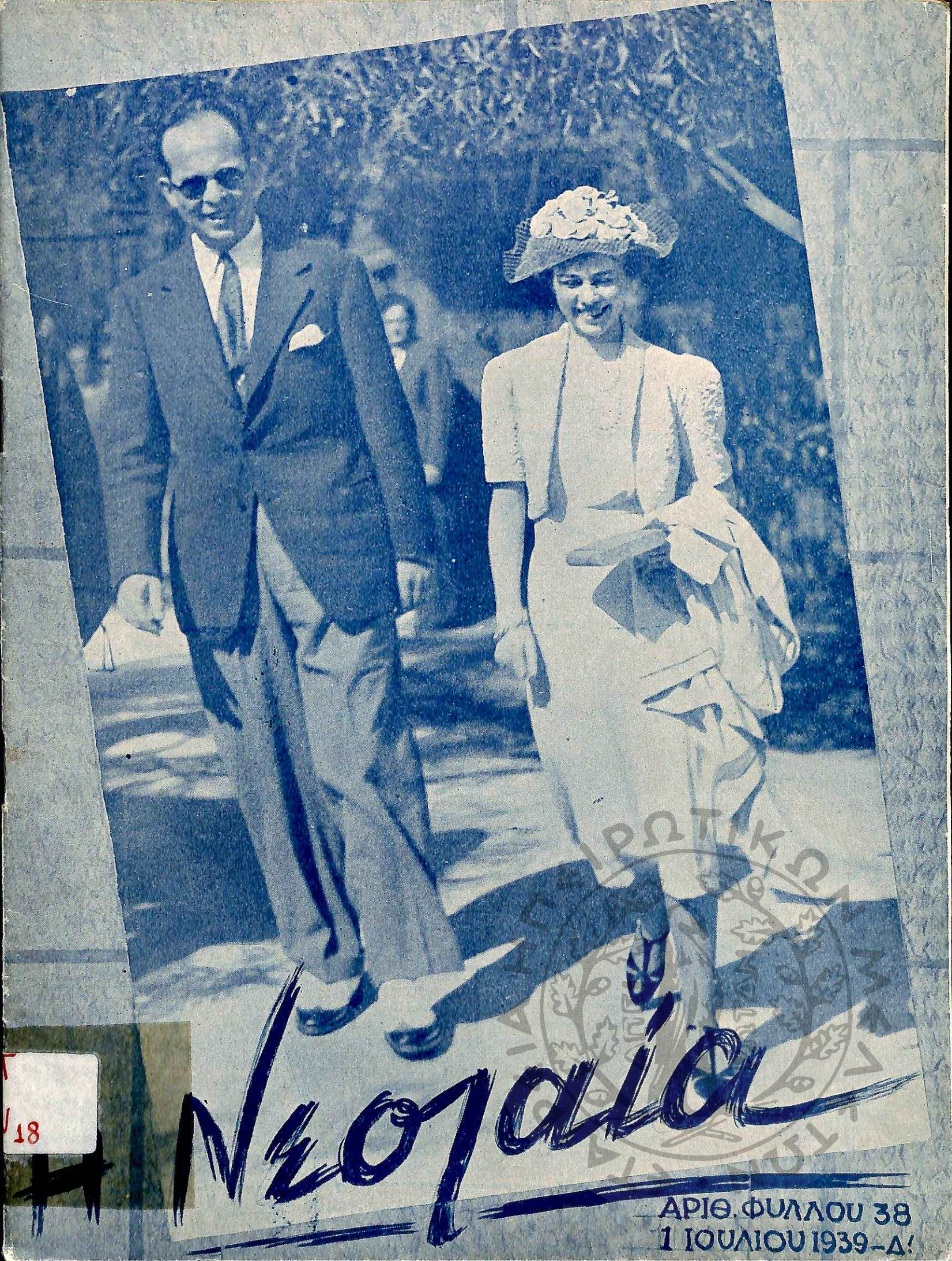

Νεογαία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 38
1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1939-Δ!

18

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου υπό Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Ἡσοερινήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καί ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος υπό
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
« ΑΛΕΞ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὁροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ : Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχους 38 — 1 Ἰουλίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μὴ
μαθητῶν μελῶ.
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικοῦ) Δρ. 160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰγύπτου Λίρ. 1
Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας) :
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀποδείξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταναστάργου ἐ δ' καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Ἡ «Νεολαία» εἶναι ἀσφαλῶς τὸ μοναδικὸν περιοδικόν, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς πλουσίας ὕλης του, τῆς ἐθνικῆς, ἱστορικῆς καὶ ἐγκυ-
κλοπαιδικῆς, τῶν ψυχαγωγούντων ἀλλὰ καὶ ἠθικοποιούντων ἀνα-
γνωσμάτων του, δὲν ἀπομακρύνει τὸν ἀναπαυόμενον μαθητὴν ἀπὸ
τοῦ σχολικοῦ κύκλου, ἀλλὰ τὸυναντίον τονώνει καὶ τὰς γνώσεις καὶ
τὸ πνευμά του, ὥστε ἀκόπως νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδὰς του κατὰ τὸν
Ὀκτώβριον. Ἐπίσης οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, αἱ Φαλαγγί-
τισσαι καὶ αἱ Σκαπάνισσαι μετὰ τὴν «Νεολαίαν», ἐκτὸς τῶν ἄλλων, δια-
τηροῦσι πλήρη τὸν πνευματικὸν των σύνδεσμον πρὸς τὴν ὅλην Ὀργά-
νωσιν, τὴν κίνησιν τῆς ὁποίας εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεώς της
παρέχει μετὰ τόσην ἐνημερότητα ὡς ἐπίσημον ὄργανόν της.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐργαζομένη νεότης εἰς τὴν «Νεολαίαν» εὐρίσκει
ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον τὴν προάγει πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ
τὴν ἐνισχύει εἰς τὸ κύριον ἔργον της.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ :

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3 ¼ % μέχρι δραχμῶν 125.000.—

ΟΨΕΩΣ πρὸς 3 % • ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ πρὸς 3 ½ %—4 ½ %

Ὁ τόκος τοῦ Ταμιευτηρίου ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. Ἀπασαί αἱ καταθέσεις εἶναι
ἐξ ὀλοκλήρου ἠγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπληλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Νεολαίας πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀποταμίευσις.

ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ καὶ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ! Ἀποταμιεύετε καὶ καταθέτετε τὰς οἰκονομίας σας εἰς τὸ :

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ὅττω προετοιμάζετε μίαν καλλιτέραν αὐρίον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ συμβάλλετε συγχρόνως εἰς τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας τῆς Χώρας.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 31
35 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ 72 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΘ' Ὅλην τὴν ΕΛΛΑΔΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 2 Αρχαρά
ΗΜΕΡΟΜ. 24-10-81
ΑΡΙΘ. 30354

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗ-
ΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡ-
ΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΠΙΦΑΣΙΣ ΚΑΙ ΒΑΘΟΣ

Πρέπει νὰ μάθουμε νὰ ζοῦμε ἀληθινά. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπός. Καὶ ὁ σκοπὸς αὐτός, ἅμα τὸν νοι-
ώσουμε καλὰ καὶ κάτι περισσότερο, ἅμα τὸν αἰ-
σθανθοῦμε βαθειὰ καὶ τὸν ζήσουμε ζεστὰ μετὰ τὴν
καρδιά μας, ἅμα τὸν κάνουμε λαχτάρα μας καὶ
πόθο καθημερινό, θὰ σηκώσῃ μόνος του τὴ ζωὴ
μας ψηλά, θὰ τὴν πλουτίσῃ, θὰ τὴν ἐξωραίσῃ,
θὰ τὴν πλατύνῃ καὶ θὰ τὴν βαθύνῃ τόσο, ὅσο
χρειάζεται γιὰ νὰ λέμε πὼς οἱ ἡμέρες μας — ποὺ
ἄλλοιως θὰ ἦταν ἄδειες καὶ πληκτικὲς καὶ βα-
ρεῖα δηλητηριασμένες ἀπὸ χολή κι' ἀπὸ φθόνο,
ἀπὸ κακίες κι' ἀπὸ μίση — ἐγέμισαν χαρὰ καὶ
φῶς πραγματικὸ καὶ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς μας
εὐλογήθηκαν εἰς κάλλος καὶ εἰς ὠραιότητα καὶ
ὡμοιώθησαν μετὰ τὸ δένδρον τὸ πολὺκλαδο, τὸ
πολύφυλλο καὶ τὸ πολύκαρπο καὶ μετὰ τὸν ἄγρὸ
τὸν καλοδουλεμένο, ποὺ «ἔφερε καρπὸν πολὺν
καὶ ὁ καρπὸς του θὰ μείνῃ».

Ἔτσι μπορούμε νὰ συνοψίσουμε, συμπερα-
σματικά, τὴν ἀνάλυσιν τῶν λόγων τοῦ Ἀρχηγοῦ
πρὸς τοὺς νέους. Τῶν λόγων ποὺ κάθε νέος καὶ
κάθε νέα τῆς Ἑλλάδος ἀξίζει νὰ τοὺς χαράξουν
στὴν ψυχὴν τοὺς βαθύτατα, νὰ τοὺςβάλουν προ-
μετωπίδα ὅλων τοὺς τῶν σκέψεων καὶ ὅλων τοὺς
τῶν στοχασμῶν καὶ νὰ τοὺς κάμουν, ὅπως ἐλέ-
γαμε στὸ προηγούμενον ἄρθρον, νόμο καὶ γνώμονα
καὶ κανόνα ὅλης τῆς ζωῆς των.

Ἄν εἰς τὸ παρελθὸν ἡ ζωὴ τοῦ λαοῦ μας —
ποὺ μέσα σ' ὅλες του τῆς ἱστορικῆς περιπέτειες,
ποὺ ἦταν ἡ αἰτία τῆς ἱστορικῆς του καθυστε-
ρήσεως, περιέσωσε τὴν ψυχικὴν του ἀρχοντιά, τὴν
παλῆα φυσικὴν του καλλιέργεια καὶ τὴν ποιοτικὴν

τοῦ ὑπεροχὴν ἀνάμεσα σ' ἄλλα ἔθνη καὶ στοὺς
ἄλλους λαοὺς — κατάντησε τοὺς τελευταίους και-
ροὺς ψεύτικη καὶ ἄγνη καὶ κενή, αὐτὸ τὸ χρω-
στοῦμε ἐξ ὀλοκλήρου στὸ γεγονός ὅτι κανεὶς
ἀπὸ τοὺς ταγοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς
πνευματικὸς καθοδηγητὰς καὶ κηδεμόνας του
δὲν εἶχε τὸ ἀνδρικό καὶ τίμιο θάρρος νὰ τοῦ ξε-
καθαρίσῃ τόσο ἀπλᾶ καὶ τόσο σοφὰ τὸ νόημα
καὶ τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς καὶ νὰ ἐπιμένῃ σ' αὐτὸ
τὸ ξεκαθάρισμα, ὅπως τὸ ἔκαμε καὶ τὸ κάμνει
κάθε μέρα ὁ Ἀρχηγός, ὅχι διδάσκοντας μόνον
μετὰ τὸ λόγο ἀλλὰ δείχνοντας μετὰ τὸ παράδειγμα
καὶ μετὰ τὸ ἔργο πὼς τὸ νὰ γίνῃ κανεὶς εἶναι τὸ
ψέμα καὶ ἡ ἐπίφασις τῆς ζωῆς, ἐνῶ ἡ ἀλήθεια
καὶ τὸ βάθος του εἶναι τὸ νὰ κάμνῃ.

Καὶ ἂν, ὅπως εἶπαμε στὸ πρῶτον μας ἄρθρον,
ἐγνωρίσαμε ὅλοι μας καὶ ἀπὸ τὴν σύγχρονῃ καὶ
ἀπὸ τὴν παλιότερῃ ἱστορίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν
μικρὴν ἢ μεγάλῃ πείρᾳ τῆς ζωῆς ποὺ ἀπόκτησε ὁ
καθένας μας, πολλοὺς ἀνθρώπους ποὺ «ἐγίναν»
χωρὶς νὰ κάμουν καὶ ποὺ ἡ ζωὴ τους, ὅσο κι' ἂν
ἔλαμψε κάποια στιγμή, πέρασε ὡς τόσο χωρὶς
ν' ἀφήσῃ πίσω τῆς τίποτα, ἄλλο τόσο ἐγνωρίσαμε
καὶ εἶδαμε ἄλλους ποὺ δὲν ἐγίναν, δὲν ἔλαμψαν,
δὲν ἐφάνταζαν καὶ ὅμως «ἔκαμαν» καὶ ποὺ αὐτὸ
ποὺ ἔκαμαν ἔμεινε καὶ ἐπλούτισε τὴν ζωὴν τοῦ
ἔθνους. Ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχηγός εἰς τὸν λόγον του
πρὸς τοὺς φοιτητὰς εἶπε καὶ κάτι ἄλλο, ποὺ οἱ
νεοὶ πρέπει νὰ τὸ ξέρουν καὶ νὰ τὸ ἐνθυμοῦνται
ἰδιαιτέρως. Εἶπε πὼς τὴν μεγαλειότερην ὑπηρεσίαν
ποὺ προσέφεραν ὁ ἴδιος εἰς τὴν Πατρίδα, τὴν
προσέφεραν ὅταν ἦτο ὑπολοχαγός. Αὐτὸ τὸ εἶπε

για να βεβαιώση με ένα παράδειγμα δυνατό και ζωντανό από τη δική του τη ζωή, εκείνο που έδιδασκε λέγοντας στους νέους πώς δεν πρέπει να σκέπτονται το τι θα γίνουν, αλλά το τι θα κάμουν. Και η αξία αυτού του παραδείγματος είναι μεγάλη. "Οχι μόνον γιατί δείχνει πρώτα πώς φτάνει να φέρη κανείς μαζί του, όποιος κι' αν έτυχε να είναι αυτός ο φέρων, όπου κι' αν έτυχε να στέκεται, θα το δώση, αλλά κυρίως γιατί διδάσκει πώς δεν χρειάζεται κανείς να γίνη πρώτα, για να κάμη κατόπιν. Πώς είναι δηλαδή κίβδηλο και ύποκριτικό και ψεύτικο το έπιχείρημα, που μ' αυτό ξεγελιούνται και ξεγελούν τους άλλους, εκείνοι που ποδοκυλιούνται και διαγκωνίζονται για να γίνουν και για να φτάσουν, άψηφώντας τον διασυρμό που έκαναν της ανθρώπινης ύποστάσεως, της ιδικής των και των άλλων, με την δικαιολογία πώς ή θέλγησι και ο πόθος του να κάμουν είναι αυτή που τους ώθει για να ποδοκυλιούνται και ν' άσχημονούν. Κάμνοντας εκείνην την συγκινητική έξομολόγησι προς τους νέους, ο Αρχηγός έδιδασκε. Και το νόημα της διδασκαλίας του, σαφές όσον και πολύτιμον, ήμπορεί να συνοψισθή ως έξης: «Δέν χρειάζεται ή μεγάλη θέσις για να δείξης την άξιωσύνη σου. Η άξιωσύνη, φτάνει να την έχης άληθινά, ύπάρχει μέσα σου και θα την δείξης και από την άφάνεια και από την μικρότητα της θέσεως που κατέχεις. Ούτε ή ταπεινή θέσις, ούτε το ταπεινόν αξίωμα, ούτε ή τελεία έλλειψις αξιώματος ήμπορεί ποτέ να σ' έμποδίση ν' άνδραγαθήσης, όταν φέρης μέσα σου το χάρισμα της άνδραγαθίας. Και, αντιθέτως, ούτε ή μεγάλη θέσις, ούτε το μεγάλο αξίωμα δέν θα σε βοηθήσουν ν' άνδραγαθήσης, όταν ο Θεός δέν σου έχάρισε το δώρο της άνδραγαθίας, ούτε κι' έσύ έστάθης ικανός να γυμνάσης την ψυχή σου και να την κάμης ικανήν ν' άνδραγαθή».

Και τώρα άς μη πη κανείς πώς μια και μās έδόθη το φώς το δυνατό, αυτού του διδάγματος, πώς δέν άπλουστεύεται τελείως και δέν γίνεται άπείρως εύκολη και για τον τελευταίο νέο, όχι πλέον ή έκλογή του σταδίου που θ' άκολουθήση εις την ζωή του, αλλά και ή λύσις αυτού του ιδίου του προβλήματος της ζωής, που ώρες - ώρες μās φαίνεται βουνό, ή ίδια ή λύσις του προβλήματος της ευτυχίας, που δέν μπορεί για έναν ζωντανόν άνθρωπο, για έναν άληθινό νέο με νοϋ γερό και με καρδιά φλογερή, ν' αναζητηθή πουθενά άλλου, παρά στην άπόφασιν να κάμη τη ζωή του πλουσία σε έργα δημιουργικά, που κι' αυτόν να τιμήσουν και τους ιδικούς του και την Κοινωνία και την Πατρίδα του θα ώφελήσουν. Και μια και έτσι τίθεται το ζήτημα της ευτυχίας — και κάθε άλλοιότικος τρόπος να το θέση κανείς θα ήτο σφαλέρως και λανθασμένος — γίνεται πιά φανερό, πώς δέν είναι ή θέσις που τιμā ή άτιμάζει τον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος τιμā ή άτιμάζει τη θέσιν. Και άμα μένουμε σύμφωνοι, τότε θα καταλάβουμε άμέσως πώς δημιουργός μπορεί να είναι κανείς παντού, είτε έτυχε να βρίσκεται στην κορυφή είτε στη βάση της σκάλας της ιεραρχίας. Κι ακόμα παραπάνω. "Οτι δέν ύπάρχουν ούτε κορυφή ούτε βάσις άλλα μόνο τομείς δημιουργίας, όπου ο καθείς θα

βαθμολογείται από το έργο του και από τη συμβολή τη μεγάλη ή τη μικρή του έργου του εις το κοινόν αγαθό. Είχαμε πει για τους ανθρώπους που άνέθηκαν στις κορυφές των θέσεων και των αξιωμάτων και που το πέρασμά τους από τις θέσεις και τα αξιώματα ήταν τυχαίο έπεισόδιο και δέν άφηκε ίχνη. Θα πούμε τώρα για τους άλλους, που στη ζωή τους δέν έλαμψαν από τη λάμψιν καμμιās θέσεως και κανενός αξιώματος και όμως άφηκαν έργο άληθινόν και για τοϋτο ή ζωή τους έστάθη φωτεινή και γεμάτη όσο ζούσαν και άφοϋ πέθαναν έτιμήθη και έδοξάσθη από τους άλλους. Από το "Υπουργείο της Γεωργίας λ. χ. έπέρασαν και στις ήμέρες μας και παλαιότερα πολλοί κοινοβουλευτικοί ύπουργοί, που δέν τους θυμάται κανείς, δέν τους θυμίζει δηλαδή κανένα χρήσιμο έργο τους. Θα θυμούνται όμως οί γεωργοί τον προοδευτικό δάσκαλο, που έπειδή είχε ψυχή που έπονοϋσε τους ανθρώπους και άγάπη και μαζί φωτεινό νοϋ και φλόγα ένθουσιασμού και λαχτάρα για το καλό, άγωνίσθηκε και έμόχησε να διαδώση μια νέα καλλιέργεια ή να βελτιώση μιάν άλλη, που ήτο γνωστή αλλά που δέν απέδιδε άρκετά, γιατί δέν έγίνετο όπως έπρεπε να γίνεται. Λοιπόν, αν σās έλεγαν να διαλέξετε μεταξύ της θέσεως των ύπουργών και μεταξύ της θέσεως του δασκάλου που είπαμε, μόνον όποιος από σās ήταν κούφιος και άδιδιος άνθρωπος και δέν ήξερε να ξεχωρίζη τι είναι έπίφασις ζωής και τι είναι ζωή άληθινή, θα έθαμπώνετο και θα εδιάλεγε τη θέσιν του ύπουργού. Κοντά στο παράδειγμα αυτό του ύπουργού και του δασκάλου θα μπορούσαμε να παρατάξουμε εύκολα άλλα χίλια, λιγώτερο ή περισσότερο χτυπητά, και το συμπέρασμα όπου θα κατελήγαμε θα ήταν πάντα το ίδιο και άπαράλλακτο. "Οτι δηλαδή ή αξία του ανθρώπου δέν κρίνεται από το τι έγινε και ποϋ έφτασε, αλλά από εκείνο που έκαμε. Και αν ύπήρξαν Κοινωνία και άνθρωποι που έκριναν άλλοιως και όχι μ' αυτό το μέτρο που λέμε, οί Κοινωνίες αυτές ήσαν Κοινωνίες παρηκμασμένες, που δέν άφηκαν τίποτε που να δικαιώνη τη ζωή τους. Για τις Κοινωνίες αυτές εφαρμόζεται ή σκληρότατα δίκαιη κρίσις του Χριστού, όταν μίλησε για το άκαρπο κλήμα που το κλαδεύει ο γεωργός και το ρίχνει στη φωτιά και το καίει. Την τύχη αυτού του κλήματος πρέπει να την έχετε ζωντανή μπροστά στα μάτια σας, όταν πρόκειται ν' αποφασίσετε πώς θα ρυθμίσετε τη ζωή σας. "Αν το κατορθώσετε — και έχετε χρέος να το κατορθώσετε — θα έξερετε ότι εκείνο που πρέπει να φοβάστε στη ζωή δέν είναι μήπως τυχόν δέν γίνετε κάτι, αλλά μήπως δέν κατορθώσετε να κάμετε κάτι ώφέλιμο. Αυτός ο φόθος, αν τον νοιώσετε την ώρα την κατάλληλη να σφίγγη την ψυχή σας, θα σās βοηθήση εις το ν' άκονίσετε τη θέλησιν και τη δύναμιν σας έτσι, ώστε να κάμετε τη ζωή σας ώφέλιμη. Και κάθε ώφέλιμη ζωή, άδιάφορο αν ή ώφέλειά της έχη αναλωθή σε έργα πολύ ή όλιγώτερο έμφανή, είναι ζωή άληθινή, γιατί είναι γόνιμη. Και κάθε γόνιμη ζωή είναι σπουδαία και μεγάλη.

Kδς

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

«Θέλω να είσθε πάντα χαρούμενοι, χαρούμενοι ακόμα και μέσα στη δυστυχία, γιατί άνθρωποι άπαισιόδοξοι δέν είναι άγωνισταί. Να έχετε ένθουσιασμό, φανατισμό και πάθος, γιατί νεότης χωρίς ένθουσιασμό, χωρίς φανατισμό, χωρίς πάθος, χωρίς και τρέλλα ακόμα για τον άγώνα και την Ίδέα, δέν είναι νεότης, είναι γήρας, και μάλιστα γήρας χωρίς πείρα, δηλαδή το χειρότερο γήρας. Θέλω όμως ο ένθουσιασμός σας και το πάθος σας να είναι συνειδητό και πειθαρχημένο στον ένα μεγάλο σκοπό που περιέχεται όλόκληρος μέσα σε δυο μόνον λέξεις: Στο σκοπό της Αναγεννήσεως της Έλλάδος, σκοπό που περιλαμβάνει όλα τα ιδανικά μας. Ένθουσιασμός ναί, φανατισμός ναί, και τρέλλα ακόμα ναί, αλλά γι' αυτόν τον σκοπό.

»Με την βεβαιότητα ότι ο όρμητικός ποταμός που ονομάζεται «Έθνική Όργάνωσις Νεολαίας της Έλλάδος», ώθούμενος από την άκατανίκητη ώθησιν της Ίστορίας μας και έμπνεόμενος από τα μεγάλα μας ιδανικά θα τραθήξη με όρμη προς το μέλλον για την κατάκτησιν όλων των αντικειμενικών μας σκοπών, έκφράζω την πεποίθησί μου ότι θα κατάγη συνεχώς ωραίας νίκας. Με ένθουσιασμό, φανατισμό και αυτοπειθαρχία θα τραθήξετε, παιδιά μου, μπροστά. — Το λέει και το ώμορφο τραγούδι σας: «Έμπρός, για μιάν Έλλάδα νέα... Έμπρός παιδιά».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Πρέπει να έχετε πίστιν προς τας αρχάς της 4ης Αυγούστου, των οποίων έσεις, άγόρια και κορίτσια, θα έπωφεληθήτε μιάν ήμέραν, όταν θα λείψωμεν έμεις. Έσεις θα πάρετε την σημαίαν των και θα την φέρετε πάρα πέρα, έως ότου άρκέση ο βίος σας, διά να την παραδώσετε εις τους έπερχομένους νέους, οί όποιοι και αυτοί θα την πάνε πάρα πέρα εις αιώνα τον άπαντα».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Στέφανος

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ

Ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου ἀπουσίαζεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὴν ἡμέραν τῆς ὀνομαστικῆς Του ἑορτῆς, ἐξ αἰτίας ἄλλου εὐτυχοῦς γεγονότος, τὸ ὁποῖον συνεκέντρωσε τὰ μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου εἰς Φλωρεντίαν, τῶν γάμων τῆς Α. Β. Ὑ. τῆς πριγκηπίσσης Εἰρήνης. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μετέχων πάντοτε μὲ ὅλον τὸ βάθος καὶ τὴν θερμὴν τοῦ αἰσθηματισμοῦ του εἰς τὰ συμβάντα τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας μαζί με τὰς ὀλοφύχους του εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τοῦ πριγκηπικοῦ ζεύγους, τοῦ ὁποῖου εὐλογοῦνται σήμερον οἱ γάμοι εἰς τὴν Φλωρεντίαν, ἀπευθύνει εἰς τὸν νεώτερον υἱὸν τοῦ Στρατηλάτου Κωνσταντίνου ἐκ βάθους καρδίας τὸν βυζαντινὸν χαιρετισμόν, «εἰς πολλὰ ἔτη!».

Ἰδιαίτερος αἱ νέαι καὶ οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὀργανωμένη Νεολαία τοῦ ἔθνους, εὐλαβῶς χαιρετίζουν τὸν ἑορτάσαντα προχθὲς τὴν ὀνομαστικὴν Του ἑορτὴν Διάδοχον τοῦ Θρόνου Παῦλον, Γενικὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ὁργανώσεως τῶν καὶ τὴν τελοῦσαν σήμερον τοὺς γάμους τῆς μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ βλαστοῦ τοῦ βασιλευόντος Οἴκου τῆς Ἰταλίας, πριγκηπίσσης Εἰρήνης. Ἐπίτιμον Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Σχηματισμῶν Θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν.

ΤΟ ΣΥΝΟΗΜΑ

«Ζήσετε ὅσο τὸ δυνατόν κοντὰ στὴ φύσιν!» λέει σὲ μακρὲς ἐκκλήσεις τοῦ πρὸς τὸν λαὸν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Πρωτευούσης.

Τὴν ὥραν αὐτὴν τοῦ ἔτους πού ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς ἀναλίσκει περισσότερον καθὼς ἐργάζεται, εἴτε χειρωνακτικῶς εἴτε διανοητικῶς, ἔχει ἀνάγκην περισσοτέρας ἐπαφῆς μὲ τὸ ὑπαίθριον. Καὶ εἶναι πράγματι ἡ πλέον βολικὴ ἐποχὴ τὸ θέρος—νὰ ἀπολαύσῃ ὁ ἀνθρώπος τὰ πλοῦσια δῶρα τῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα τόσο ἀφθονὰ προσφέρει καὶ εἰς τὴν ὑγίαν καὶ εἰς τὰς αἰσθήσεις.

Οἱ νέοι τῆς Ε.Ο.Ν. συνειδητοὶ φορεῖς τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ ὑπαίθριον ἀκολουθοῦντες τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς τῆς Ὁργανώσεως, ἀς δώσουν πρῶτοι τὸ παράδειγμα καὶ πρωτοπόροι αὐτοὶ ἀς διδάξουν καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους τὴν ἀξίαν πού ἔχει ἡ συναναστροφή μὲ τὸν ἥλιον, μὲ τὸν καθαρὸν ἀέρα, μὲ τὴν θάλασσαν, μὲ τὸ δάσος, μὲ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ἄνθη, κάτω ἀπὸ τὰ ὁποῖα τορνεύεται ἡ ὑγίης ψυχὴ καὶ τὸ ὑγιέστερον σῶμα.

ΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

Ἡ Ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη μὲ δικαίαν ἐγκαύχησιν παρηκολούθησε τὰς ἐπιτυχίας τὰς ὁποίας ἐσημείωσε τὸ καλλιτεχνικὸν συγκρότημα τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου εἰς τὴν πρώτην του περιοδείαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν. Καὶ ἡ ἐγκαύχησις του εἶναι ἀκόμη μεγαλειτέρα, διότι ἀπεδείχθη μὲ τὴν ὑποδοχὴν, τῆς ὁποίας ἔτυχον οἱ Ἕλληνες ἡθοποιοὶ καὶ οἱ σκηνοθέται, ὅτι δὲν ἦτο ἀσκήριος ἡ πεποίθησις, ἡ ὁποία ἐπεκράτησεν ἀπὸ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς Ἑθνικῆς μας σκηνῆς, ὅτι φθάνει νὰ διαθέτωμεν τὰ μέσα καὶ τὴν θέλησιν οἱ Ἕλληνες, διὰ ν' ἀναδείξωμεν ἔργα τέλεια εἰς κάθε ἐπίπεδον τῆς ἀνθρωπίνης δημιουργίας καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὸ καλλιτεχνικόν. Ὄντως ἀξίζει νὰ τονισθῇ, πρὸς τιμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ θεατρικοῦ κοινοῦ, ὅτι δὲν ἐπερίμενε τὴν περιοδείαν εἰς τὰς ξένας πρωτευούσας, οὔτε τὴν ἐκδήλωσιν ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ γερμανικοῦ κοινοῦ, διὰ ν' ἀγαπήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸ ἀξιοθαύμαστον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπραγματοποίησεν ἡ Ἑθνικὴ μας σκηνὴ καὶ τὸ ὁποῖον τῆς ἐπιτρέπει νὰ ὑφίσταται χωρὶς δειλίαν τὴν σύγκρισιν μὲ τὰ τελειότερα θεατρικὰ συγκροτήματα τοῦ Κόσμου. Καὶ ἕνας λόγος, ὁ σπουδαιότερος, διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ μᾶς χαροποιῶν αἱ ἐπιτυχίαι τοῦ Βασιλικοῦ, εἶναι ὅτι πρῶτοι ἡμεῖς ἐκρίναμεν ὀρθῶς καὶ ἐπεκροτήσαμεν τὴν ἐπιτυχίαν του, τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι δὲν εἴμεθα ὡς Κοινωνία καὶ ὡς Κοινὸν καθόλου καθυστερημένοι ἐν συγκρίσει μὲ κανένα ἄλλο κοινόν, καμμιάς εὐρωπαϊκῆς πόλεως, μολοντί ἡ θεατρικὴ παράδοσις εἰς τὸν τόπον μας εἶναι πολὺ νέα. Ἔτσι ἐπιβεβαιοῦται καὶ κατὰ ἄλλο, τὸ ὁποῖον καλλίτερα ἴσως ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους παρετήρησαν καὶ ἐσημείωσαν οἱ ξένοι, καὶ ἰδίως οἱ ξατρικοὶ ξένοι θάσοι, πού κατὰ καιροὺς μᾶς ἐπεσκέφθησαν καὶ ἔπαιξαν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἡ λεπτὴ καὶ δέξια καλλιτεχνικὴ αἴσθησις τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ἀσχετος μὲ τὸ ὅλον αἰσθητικόν μας περιβάλλον καὶ μὲ τὴν ἀπὸ κληρονομικότητος ἔμφυτον, ἡμπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, ὀρθὴν ἑλληνικὴν ἀντιληψιν τοῦ καλοῦ, γενικῶς. Μὲ τὴν ἐπιβεβαίωσιν αὐτὴν, ἡ ὁποία εἶναι καὶ αὐτὴ ἕνα κέρδος, ὅχι τὸ ὀλιγώτερον σημαντικόν, πού ἀποκομίζομεν ἀπὸ τὴν περιοδείαν τοῦ θιάσου τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, ἡμποροῦμε νὰ συνεχίσωμε μὲ μεγαλειτέραν αὐτοπεποίθησιν καὶ μὲ πολλαπλασιασμένον ἐνθουσιασμόν τὴν προσπάθειάν μας εἰς τὸν θεατρικόν καὶ εἰς τὸν καλλιτεχνικόν ἐν γένει τομέα. Τὸ λέγομεν αὐτό, διότι συμβαίνει μ' ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνας συχνὰ νὰ ὑποτιμῶμεν τὴν ἀξίαν τῶν προσπαθειῶν καὶ τῶν ἐπιτυχιῶν μας, πότε διότι ὑπάρχει ἔντονος μέσα μας ἡ ἀπαίτησις τοῦ τελείου, πότε καὶ διότι ἔρπει μέσα μας κάποιον ὑπόλειμμα αἰσθήματος κατωτερότητος, τὸ ὁποῖον γίνεται ἀκόμη περισσότερον ἀπεχθές, διότι εἶναι τελείως ἀναιτιολόγητον καὶ τὸ ὁποῖον ἐπετρέψαμεν ἐπὶ μακρόν νὰ καλλιεργῇται, μεταξύ μας, ἀπὸ μίαν μερίδα ἰδικῶν μας, οἱ ὁποῖοι κατεπλήσσοντο εὐκολὰ ἀπὸ τὴν ἀδιαφιλονίκητον ὕλικὴν ὑπεροχὴν τῶν δυτικῶν ἐθνῶν καὶ δὲν κατάρθωναν ἐν τῇ καταπλήξει τῶν νὰ διακρίνουν ὅτι, ἂν ποσοτικῶς ἔχωμεν ὑστερήσει πολὺ ἀπέναντι τῆς Δύσεως, ποιοτικῶς ὅμως, ἀπὸ ἀπόψεως ψυχικῆς καλλιέργειας, δὲν ὑπῆρξαμε ποτὲ ὑποδεέστεροι κανενὸς λαοῦ.

Αὐτὸ ὅμως εἶναι παρεμπύπτον θέμα, τὸ ὁποῖον ἐθίξαμεν ἀπλῶς, διότι ἐδόθη ἡ εὐκαιρία. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ Βασιλικοῦ ἐνθουσιάζει τοὺς Ἕλληνας καὶ ὁ ἐνθουσιασμός αὐτὸς πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ νὰ ἐνταθῇ ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργανῶσιν τῶν ἐθνικῶν μας ἱκανοτήτων εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν καλλιτεχνικῶν πραγματοποιήσεων, πού τόσο ἦσαν ἀφθονοὶ ἀλλὰ καὶ τόσο ὕψηλα εἰς ὅλας τὰς περιόδους τῆς μακρᾶς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας. Οἱ ξένοι μᾶς ὑπενθύμισαν μόνοι των, λίαν ἐπικαίρως, ὅτι κάθε τι, διὰ τὸ ὁποῖον ἀξίζει νὰ ζῇ καὶ νὰ ἀποθάνῃ κανεὶς, ἐγεννήθη εἰς αὐτὴν τὴν γῆν, πού εἶναι, ἦτο καὶ θὰ μείνῃ εἰς τοὺς αἰῶνας ἰδική μας. Τοὺς εἴμεθα ὑποχρεοὶ διὰ τὴν ὑπόμνησιν. Εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς ἐκείνους πού ἔδωσαν τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν ὑπόμνησιν καὶ αἰσθανόμεθα βαθύτατα τὰς ὑποχρεώσεις πού προκύπτουν δι' ἡμᾶς ἀπὸ τὴν ὑπόμνησιν αὐτὴν. Δὲν μᾶς μένει παρὰ μόνον νὰ ἐργασθῶμεν καὶ νὰ πιστεύωμεν ἐργαζόμενοι, ὅτι δὲν θὰ ὑπολειφθῶμεν καθόλου, οὔτε θὰ ὑστερήσωμεν ἀπέναντι τῶν ὑποχρεώσεων πού ἡ καταγωγή, ἡ γῆ καὶ ἡ ἰδιοφυΐα τοῦ ἔθνους μας μᾶς ἐπιβάλλουν.

ΝΑ ΕΙΜΕΘΑ ΗΣΥΧΟΙ

Ὁ Ρουμᾶνος δημογράφος, ὁ ὁποῖος μᾶς κατέταξε—τοὺς Ἕλληνας—εἰς μίαν μελέτην του, μεταξύ τῶν γηρασκόντων λαῶν, ἐστήριξε προφανῶς τὰ συμπεράσματά του εἰς τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα τῆς περασμένης δεκαετίας, τὰ μόνον δυστυχῶς πού ὑπάρχουν. Πράγματι δὲ τὰ στοιχεῖα ἐκείνα, μονομερῶς λαμβανόμενα καὶ χωρὶς συσχετισμὸν πρὸς τὰ πολιτικὰ γεγονότα καὶ τὰς συνεπείας τῶν γεγονότων τούτων ἐπελθούσας ἐκτάκτους μεταβολὰς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ζωὴν, ἡμποροῦν νὰ ὀδηγήσουν εἰς σφαλερὰ συμπεράσματα. Ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι τοῦ 1928, χρονολογίαν ἡ ὁποία συμπίπτει μὲ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἑποικισμοῦ, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διήνυσεν μίαν περίοδον ἀναθεμελιώσεως, ἀπὸ ἐκείνας πού δὲν συναντῶνται συχνὰ εἰς τὴν ἱστορίαν. Ἀδιάκοποι πόλεμοι εἰς τὸ ἐλεύθερον Κράτος, διωγμοὶ καὶ ὁμαδικαὶ ἀπελάσεις καὶ μεταναστεύσεις ὁμαδικαὶ εἰς τὰ ἀλύτρωτα καὶ τὰ ἐν διασπορᾷ τμήματα τοῦ ἔθνους καὶ, τέλος, ὡς κορύφωμα ὅλων τούτων, ἡ ὁμαδικὴ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν καὶ ἡ μετοικεσία ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἐκατομμυρίου λαοῦ ἀπὸ τὴν Μικρασίαν καὶ τὴν Θράκην. Οἱ παρακολουθήσαντες τὴν κατάστασιν τῶν μετοίκων Ἑλλήνων ἐνθουμούντι ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη αἱ στατιστικαὶ ἐσημείωναν ὑπεροχὴν θανάτων ἐναντί τῶν γεννήσεων, ἀληθῶς καταπληκτικὴν. Ἀυτόνοητον εἶναι, ἐπομένως, ὅτι τοιαῦτα σκληρὰ περιπέτεια δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ ἐπηρεάσουν σοβαρώτατα τὴν δημογραφικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους καὶ νὰ δημιουργήσουν κενὰ, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐρμηνευθοῦν ὡς ἐρμηνεύονται ἀπὸ τὸν Ρουμᾶνον ἐπιστήμονα, ἀφοῦ εἶναι πασίγνωστον ὅτι ἤδη ἀπὸ τοῦ 1926, δηλαδὴ ἀφ' ἧς οἱ νέοι πληθυσμοὶ, ἐγκατασταθέντες, ἤρχισαν νὰ ζοῦν ὁμαλῶς, αἱ γεννήσεις ἀνέκτισαν τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἐπὶ τῶν θανάτων κατὰ κλίμακα μάλιστα ὑπερακοντίζουσιν τὴν γονιμότητα τῶν θεωρουμένων ὡς βιολογικῶς νέων ἐθνῶν. Τὰ νεώτερα στατιστικὰ δεδομένα ἔρχονται εἰς βεβαίωσιν τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς αὐξάνει ὅσον καὶ οἱ ζωτικώτεροι λαοὶ τοῦ Κόσμου καὶ ἡ προσεχὴς ἀπογραφὴ θὰ πιστοποιήσῃ περιφανέστερον αὐτὴν τὴν αὐξήσιν, ἡ ὁποία θὰ προχωρῇ μὲ ταχύτερον ρυθμόν, ἐφόσον—ἀνευ ἀπροόπτων—τὰ ἤδη λαμβανόμενα γενναῖα μέτρα, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ἡ ὅλη πολιτικὴ τοῦ Ἑθνικοῦ Κράτους, πολιτικὴ σαφῶς κατατείνουσα ὅχι μόνον εἰς τὴν ὕλικὴν ἀνύψωσιν τῶν ἀτόρων λαϊκῶν στρωμάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνθρώπων τῆς Κοινωνίας, ἡ πολιτικὴ τῆς ὁποίας τὰς ἐκδηλώσεις βλέπομεν εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀγνότητος τῶν οἰκογενειακῶν θεσμῶν καὶ ἡ ὁποία ὁμοῦ μὲ τὴν ὅλην ἄλλην σύντονον καὶ πολυμερὴ προσπάθειαν προστασίας τῆς μητρότητος, τοῦ παιδιοῦ, καὶ γενικῶς τῆς νεότητος, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἀσκήσῃ εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τῆς ὕλικῆς, πρὸ παντὸς δὲ τῆς ἠθικῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ.

Ἡμποροῦμεν ἐπομένως νὰ εἴμεθα ἡσυχοὶ καὶ αἰσιόδοξοι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐθνικῆς ἐπαύριον, διότι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ βιολογικῶς ἀποδεικνύεται νέον καὶ σφριγὸν καὶ πλήρες ζωτικότητος, ἀλλὰ καὶ πολιτικῶς διευθύνεται κατὰ τρόπον ἐγγυώμενον ἀσφαλὴ τὴν ὕλικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν του στερέωσιν καὶ αὐξήσιν.

Ἀπὸ τὴν τελετὴν τοῦ Ἀγνώστου εἰς Πειραιᾶ

Ἡ κατάθεσις τοῦ στεφάνου τῆς Ε. Ο. Ν.

Στέφανος

ΕΠΙ ΤΟΥ «ΑΒΕΡΩΦ»

Ἀπὸ τοῦ θρυλικοῦ πολεμικοῦ «Ἀβέρωφ» ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς παρηκολούθησαν προχθὲς τὰς ἀσκήσεις τοῦ Ἑθνικοῦ μας Στόλου. Ἡ παρουσία τῶν δύο ἀρχηγῶν τοῦ ἔθνους εἰς τὰς ἀσκήσεις ταύτας ἐξαίρει τὴν ἀξίαν τὴν ὁποῖαν ἀποδίδει εἰς τὰς κατὰ θάλασσαν πολεμικὰς δυνάμεις τὸ ἔθνος ὁλόκληρον καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὁποῖον, ἰδιαίτερος, τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου παρακολουθεῖ τὴν πρόοδον τῆς πολεμικῆς ἐν γένει προπαρασκευῆς τῆς χώρας, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν πνοὴν του συντελεῖ τὰ θαύματα διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλάς ἐντὸς μικροῦ χρόνου ἐδειξεν ἄλλην μίαν φοράν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ὅχι μόνον εἶναι ἀξία τῆς ἐλευθερίας της, ἀλλὰ καὶ ὅτι τὴν ἐλευθερίαν της αὐτὴν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὴν προστατεύσῃ ἀποτελεσματικὰ, ἐναντίον πάσης προσπαθείας καὶ πάσης ἐπιβουλῆς.

Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ διεθνὴς ὀρίζων δὲν εἶναι αἰθρίας, ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Κυβερνήτου ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» κατὰ τὴν ὥραν καθ' ἣν τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν μας ἐπιδεικνύει μὲ τὴν σειράν του τὰς ἀθροῦσας συντελεσθείσας προόδους, εἶναι ἡ πλέον καθησυχαστικὴ φωνὴ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν: Ἡσυχεῖται Ἀγρυπνοῦμεν!»

ΤΟ ΦΑΛΑΓΓΟΣΗΜΟΝ

Ἐγράψαμεν ἤδη περὶ τοῦ δημοσιευθέντος νόμου διὰ τὸ φαλαγγόσημον. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ εἰδικοῦ τούτου ἐνσήμου πρόκειται νὰ ἐνισχύσουν τοὺς πόρους τῆς Ὁργανώσεως.

Αἱ κλάσεις τοῦ φαλαγγόσημου καὶ αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς χρήσεώς του εἶναι κατανεμημέναι ὥστε νὰ προσαρμόζωνται εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν μελῶν ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς εὐρωστίας τῶν.

Τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. συνεπῶς ὀφείλουν νὰ διαδώσουν τὸ φαλαγγόσημον καὶ νὰ τὸ ἐπιβάλλουν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, ὡς μίαν ἀνάγκην, διότι ἀνάγκη πράγματι εἶναι ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία τῆς Ὁργανώσεως, ἡ ὁποία ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ τεράστιον ἐθνικὸν τῆς πρόγραμματος, μὲ τὰς πολυσχιδεῖς κατευθύνσεις του, ἀλλὰ καὶ τὰς μενᾶς δαπάνας τοῦ τὰς ὁποίας τοῦτο προϋποθέτει.

ΑΚΜΑΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΗΜΑ

Ακμαϊόν 'Εθνικόν φρόνημα! Αυτές είναι οι τρεις λέξεις μέσα στις οποίες θα μπορούσε ο έπισκεπτόμενος την "Ηπειρον και την Κέρκυρα να συνοψίσει τις εντυπώσεις του. Φρόνημα 'Εθνικόν, φρόνημα 'Ελληνικόν, φρόνημα έμμονης προς τα ιδανικά της φυλής και η συναίσθησις πως δεν είναι μικρή ή τιμή να πεθάνει κανείς για να διατηρήσει αλώβητα και αμόλυντα τα εθνικά αυτά ιδανικά, που εμπνέουν τους "Ηπειρώτες και Κερκυραίους.

"Ανδρες και γυναίκες, αγόρια και κορίτσια, και πρό παντός αυτά, που αποτελούν τη χρυσή Νεολαία της 'Ελληνικής πατρίδος, δεν αφήνουν περίσσεια που να μην έκδηλώσουν την άφοσίωσί τους προς την ιδέα της 'Εθνικής 'Αναγεννήσεως και την υπερηφάνειά τους για την διαρκώς και σταθερως αύξανόμενη 'Εθνικήν ισχύν και επιβολήν, που την πατρίδα μας, δυνατή και αποφασιστική σ' όλα, την κάνουν σεβαστή και περιζήτητη σε γειτονικά και μη Κράτη—μεγάλα και μικρά—οποιοσδήποτε και αν είναι ο προανατολισμός τους στις κρίσιμες στιγμές που διέρχεται σήμερα η ανθρωπότης. Αυτά τα αισθάνονται πολύ καλά δ'πλα στον 'Ελληνισμό δόλοκληρον ή "Ηπειρος και η Κέρκυρα....

Η πρώτη είναι μία δοκιμασμένη έπαρχία της χώρας. Χρόνια τώρα είχε ύποστη πλήρη έξουθενωσι από την Κρατική έγκατάλειψιν...

Παντού, σ' όλες τις έκδηλώσεις της ζωής της, είχε καίρια τά πλήγματα της αδιαφορίας των Κυβερνήσεων, κι' έφθινε μέρα με την ημέρα...

Η Λαψίστα, το Φανάρι, το Χανόπουλο, και τ' αμέτρητα άλλα έλη που έσπερναν σ' όλη την "Ηπειρο τους πυρετούς... Έκτάσεις που θα μπορούσαν να θρέψουν χιλιάδες ανθρώπων, το Φανάρι, που θα μπορούσε να μάς δώσει ρύζι ικανό ίσως-ίσως να δημιουργήσει αὐτάρκεια για όλη τη χώρα, ήταν κατακλυσμένες από νερά...

Ποτάμια, σαν τον Καλαμά και το Λούρο, το Θύαμι και τόσους άλλους, αντί να είναι ευεργετικά για τη γεωργία, αρδευτικά και γραφικά με το ήρεμο κύλισμά τους ανάμεσα στις ατελείυτες δενδροστοιχίες των πλατανιών, ήταν όργη Θεού για τους πληθυσμούς στα χερσαία έκτατα χωρία...

Δρόμοι: Ένα μεγάλο μέρος της "Ηπείρου άγνοοις τη ρόδα, έστω και άρκαμπά...

Και η Νεολαία; Αφημένη άπροστάτευτη είχε μέσα της το μικρόβιο της έλονοσίας και της φθίσεως, και, έρωστημένη κα-

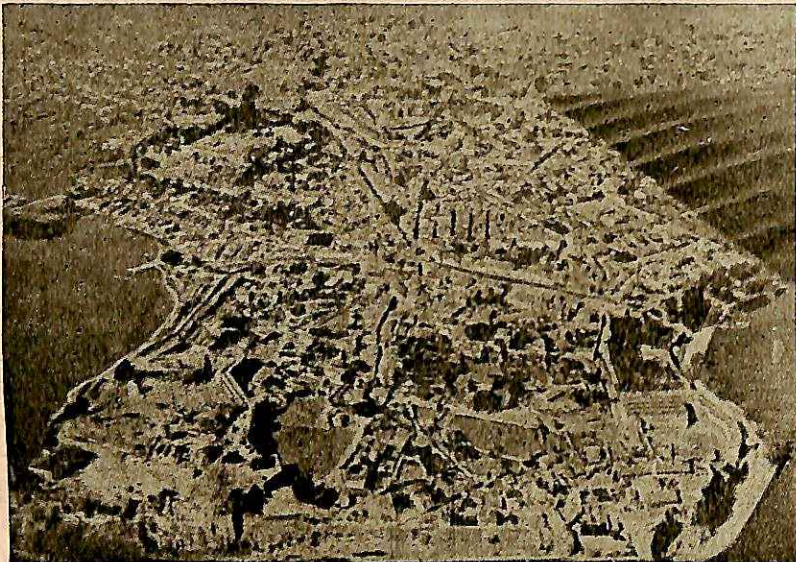
θώς ήταν, το δηλητήριο του μίσους κατά της πατρίδος που την άφηνε χωρίς την φροντίδα της, χωρίς τη στοργή της...

Μά σήμερα τα πράγματα άλλαξαν... Η άνορθωτική πνοή της 4ης Αυγούστου έχει φέρει και εκεί τα ευεργετικά της αποτελέσματα...

Τα έργα της Λαψίστας γίνονται... Τα βουνά τρυπώνται και η μεγάλη υπόνομος που θα αποτελέσει την διέξοδο των νερών της λίμνης στη θάλασσα έχει άρκετά προχωρήσει... Όλόκληρος συνοικισμός εργατών, που εργάζονται στα έργα, έχει εγκατασταθεί εκεί στο δρόμο 'Ιωαννίνων—Γουμένιτσας...

Δρόμοι παλαιοί έπισκευάζονται, νέοι δρόμοι διανοίγονται, κι' η "Ηπειρος παίρνει τη μορφή της πολιτισμένης έπαρχίας, της έπαρχίας του αεροπλάνου και του αυτοκινήτου, κι' όχι των κατοικόδρων και του μουλαριού.

Από την Πρέβεζα προχθές άκόμη πέρασαν για τον Λούρο τα μεγάλα

Τα 'Ιωάννινα από αεροπλάνου

μηχανήματα, που κοστίζουν εκατομμύρια δόλοκληρα, και που θα καταστήσουν και το ποτάμι αυτό ευεργετικό για την περιφέρεια της Φιλιππιάδος—Πρεβέζης.

Και οι άνεργοι, βρήκαν και βρίσκουν δουλειά κι' εύλογον τον Βασιλέα και τον 'Εθνικό Κυβερνήτη, που τους δίνει εργασία και μπορούν να βγάλουν το ψωμί τους...

Η Νεολαία ζύπνησε από το λήθαργο!... ο Μεταξάς με τη βροντώδη έπιταγή του «Σήκω έπάνω 'Ελληνική Νεολαία» την ξεσήκωσε από την άδράνεια που της έφθειρε την ψυχή και της έδωσε το 'Εθνικό της περιεχόμενο: Της έδωσε τα ιδανικά της και της στερέωσε την πεποίθησι για το μέλλον και αίσιοδοξία για τις τομηνές κατακτήσεις της... Και την έμαθε να πιστεύει και η πίστις της είναι άκράδαντη πως μόνο σαν 'Ελληνες

και σαν 'Ελληνίδες μπορούν να οικοδομήσουν την ευτυχία τους.

Και γι' αυτό άκριβώς οι φάλαγγες της «'Εθνικής 'Οργανώσεως της Νεολαίας» στην "Ηπειρο είναι πυκνωμένες και πυκνώνονται και περισσότερο. Η τιμία στολή του Φαλαγγίτου κάνει υπερήφανη την εμφάνισι της σ' όλα τα χωριά και τα πιο άπομακρυσμένα από το κέντρο. Και τα βουνά της "Ηπειρωτικής γής δεν άντηχουν μόνο από το ποιμενικό τραγούδι του τσοπάνου, αλλά και από τον ύμνο της Νεολαίας που δίνει φτερά και δύναμι στην νεανική ψυχή του νεαρού "Ηπειρώτη, που έννοει με το κεφάλι ψηλά και με την γρανιτένια του άπόφασι να τραθήξει μπροστά σαν έλπίδα της πατρίδας για μία 'Ελλάδα νέα...

Κι' η μεταμόρφωσις αυτή της άρρωστιάς της νεολαίας της "Ηπείρου σε μία ζωντανή, άθλητική, πατριωτική νεολαία, οφείλεται στην μαγική πνοή του 'Αρχηγού, του 'Ιωάννου Μεταξά, που την άγκάλιασε στοργικά και σαν Θεός, της ένεφύση την αυτοπεποίθησι και την αίσιοδοξία...

Και είναι πραγματικά συγκινητικό το θέαμα των χωριών που βρίσκονται στους δρόμους της "Ηπείρου...

Από 'Ιωαννίνων εις Ηγουμένιτσας—105 χιλιομέτρα—που διατρέξαμε σε πέντε δόλοκληρες ώρες, βλέπαμε στο πέρασμά μας, τα παιδιά σαν σε παράταξι να χαιρετούν με το χαιρετισμό της Νεολαίας στο πέρασμά μας και να ζητωκραυγάζουν τον Βασιλέα και τον 'Αρχηγό! Και μαζί με τα παιδιά κι' οι μεγάλοι!... Χωρίς κανείς να τους άποχρηώση, χωρίς κανείς να τους το άξιώσει έχουν στα μαγαζιά τους

και στα σπίτια τους τις εικόνες της Α. Μ. του Βασιλέως και 'Αρχηγού και τις έχουν στεφανωμένες με κλαριά, με κλαριά που τους δίνουν οι λόγγοι κι' οι ρεματιές και του Καλαμά οι όχθες. Και ξέρον κι' αυτοί ότι αν σήμερα στον τόπο τους ζούν έλεύθεροι, και το στήθος τους δεν το πατή το τρομερό πέλμα του ληστού και του φυγοδίκου, το οφείλουν στον 'Ιωάννη Μεταξά...

Για τοῦτο, μόλις δοῦν εκεί στα χωριά τους τον εκπρόσωπο του Κράτους, τον Γενικό Διοικητή, ή κανένα υπάλληλον—οι υπάλληλοι του Κράτους της 4ης Αυγούστου δεν διευθύνουν σήμερα από τα γραφεία τους, αλλά περιδεύουν στην ύπαιθρο—χαίρετοῦν κι' αυτοί με τον χαιρετισμό της Νεολαίας και ζητωκραυγάζουν τους συντελεστές της νέας 'Εθνικής 'Αναγεννήσεως.

Έτσι μαζί με τη Νεολαία ξεσηκώ-

θηκαν στο πρόσταγμα του 'Αρχηγού και οι μεγάλοι!... Τα παιδιά, ό ένθουσιασμός τους, ή αγάπη τους προς τη Νεολαία, ζύπνησαν από το λήθαργο της αδιαφορίας και τους μεγάλους...

Μά αν ο 'Ιωάννης Μεταξάς υπό την αλγίδα της Α. Μ. του Βασιλέως έδωσε στους "Ηπειρώτας έργα, δουλειά, Νεολαία, τους έδωσε άληθινά κάτι το καλλίτερο, το πολυτιμότερο... Τους έδωσε το αίσθημα της άσφαλείας!...

Το αίσθημα πως με το Μεταξά στα πράγματα, το Μεταξά τον παληό 'Επιτελή και σπουδαίο άξιωματικό, το δοκιμασμένο πολιτικό, που τόσο δεξιά χειρίστηκε, και τελευταία άκόμη, σοβαρά ζητήματα, μπορεί κανείς να κοιμάται ήσυχα στο σπίτι του, με την πεποίθησι πως κανένας, μά κανένας άπολύτως δεν θα άπορέσει να τον έννοχλήσει, και πως έτσι άπερίσπαστος θα μπορεί να κάνει τη δουλειά του, σαν Κύριος, σαν 'Ελληνας, για τώρα και το μέλλον, μέσα στον τόπο του, που είναι και θα μείνει δικός του...

Και όλα αυτά ο "Ηπειρώτης δεν τα πιστεύει έτσι διαισθητικά μόνον! Γνωρίζει άκόμη πως ο 'Ιωάννης Μεταξάς είναι κι' εκείνος, μαζί με τον άειμνηστο Βασιλέα, τον Κωνσταντίνον, ο συντελεστής της άπελευθερώσεως της "Ηπείρου...

Και είναι όλοι ήσυχοι. Και γι' αυτό άκριβώς δεν μοι φάνηκε καθόλου παράξενο, όταν στην Πρέβεζα, ο τόσο καλός της δήμαρχος, ο κ. Μπάλκος, με πληροφόρησε για μία συγκινητική χειρονομία των εργατών της πόλεως.

Ένα φορτηγό πλοίο εχε καταφθάσει στην Πρέβεζα, με πράγματα του Δημοσίου. Όταν άναγκαία ή άμεσος εκφόρτωσις. Οι φορτοεκφορτωταί προσεφέρθησαν να δουλέψουν έντατικά. Και δούλεψαν, χωρίς σχεδόν άνάπαυσι, 24 δόλοκληρες ώρες συνέχεια.

Έπρεπε να πληρωθούν. Είκοσι τέσσαρες ώρες δουλειά σημαίνει 6—7 ήήμερομισθία...

Και τους τα έδωσαν. Μά οι φορτοεκφορτωταί δεν τα δέχτηκαν. Κράτησαν μόνον το ένα και τα υπόλοιπα τα προσέφεραν στην 'Αεροπορία...

Και ποίοι κάναν αυτήν την χειρονομία; Οι εργάται! Αυτοί που στρατευόντουσαν άλλοτε άφημένοι από τους προαγουστιανούς Κυβερνήτας στις κοιμουνιστικές φράσεις. Μά τώρα έχουν μεταμορφωθεί κι' αυτοί, όπως όλα κάτω από το στοργικό άγκάλιασμα του λαού από το Κράτος της 4ης Αυγούστου.

Είναι κι' αυτό ένα μικρό δείγμα στη μεταμόρφωσι της "Ηπείρου, που φλέγεται πέρα ως πέρα από πατριωτικό ένθουσιασμό...

Το όνομα του δημιουργού της μεταμορφώσεως αυτής, του 'Αρχηγού, άς είναι εύλογημένο.

"Αγγ. Μεταξάς

Δημοσιογραφικές άναμνήσεις

Η ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΕΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Τόν καιρό που ήμουν 'Αρχισυντάκτης στην «'Ακρόπολιν» του μακαρίτη Γαβριηλίδη έγινε η πρώτη άπόπειρα προς διοργάνωσιν της Νεολαίας (1914—1915).

Η πρώτη αυτή άπόπειρα έσχεδιάσθη και έξετελέσθη μέσα στα γραφεία της «'Ακροπόλεως» από τον Γαβριηλίδην, έχοντα ως συνεργάτας τους συντάκτας του.

Και κατ' άρχάς έβγάλαμε το περιοδικό «Νέα Γενεά», που το γεμίζαμε με ύλη πατριωτική και μορφωτική, γιατί έθεώρουσαμε τον τύπο ως το κυριώτερον και πλέον έπαγωγόν μεσον προς έπιβολήν ενός έθνικού άγώνος και έπιτυχίαν ενός δυσκόλου έργου, όπως ήτο τότε η όργάνωσις των νέων και των κοριτσιών.

Δεν μπορού να πω ότι η Νεολαία εκείνης της εποχής δεν υπεδέχθη με ένθουσιασμό την «Νέα Γενεά», και ότι δεν βρήκε σωστά τα κηρύγματά της.

Τα πρώτα φύλλα έσημείωσαν ένθαρυντικήν έπιτυχίαν. 'Αρχίζαμε να ένθουσιαζώμεθα. Κι' άπάνω στον ένθουσιασμό του ο Γαβριηλίδης έστειλεν ένα φύλλο της «Γενεάς» στον άείμνηστον Βασιλέα Κωνσταντίνον, συνοδεύων αυτό με την θερμήν παράκλησιν να θέσει υπό την 'Υψηλήν προστασίαν Του το έργο μας.

Ο Βασιλεύς υπεδέχθη το φύλλον μετ' άκρας ευχαριστήσεως, έδέχθη να ύποστηρίξη τον ωραίον άγώνα μας και έστειλε προς το περιοδικό μας μία δλι-

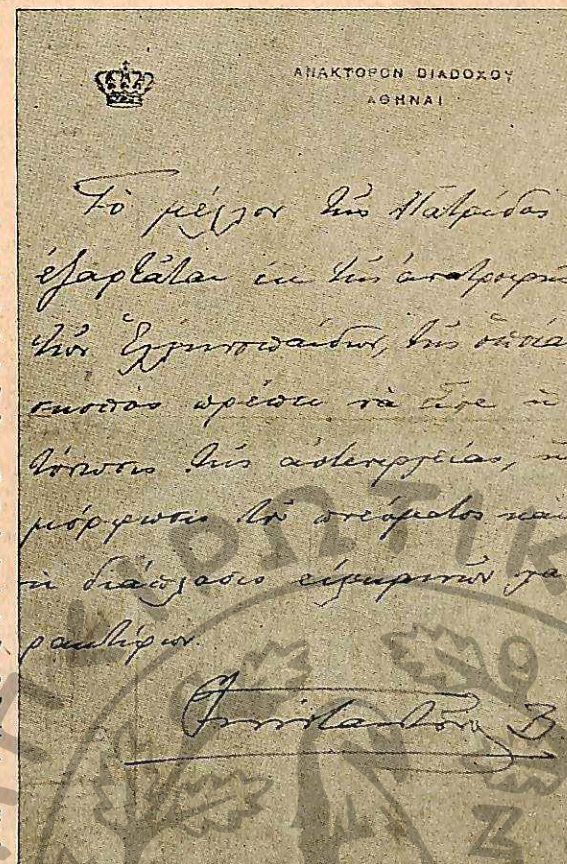
γόλογον μεν έπιστολήν, κατά την συνήθειάν του, αλλά γεμάτην από ύψηλά νοήματα και μνημειώδεις υποθήκας για τα παιδιά της 'Ελλάδος.

Δυστυχώς η κομματική συμφεροντολογία και τα προανακρούσματα του Εύρωπαϊκού πολέμου ούτε τον Βασιλέα Κωνσταντίνον ούτε τους περί την «Νέα Γενεά» άφηκαν να φέρουν εις πέρας το έργο τους. Και ο άγών και η ωραία άπόπειρα προς όργάνωσιν της Νεολαίας τότε απέτυχε.

Νά όμως που αϊ υποθήκαι του Βασιλέως Κωνσταντίνου προς τους Έλληνοπαίδας δεν έπήγαν χαμένες. "Αγγελος Κυρίου τας ένέπνευσε στην ψυχή του σημερινού 'Εθνικού Κυβερνήτου. Και ο 'Αρχηγός, μόνος και δυνατός, έτόνωσε την αυτενέργειαν των Έλληνοπαίδων, έμόρφωσε και μορφώνει το πνεύμα των και διαπλάττει ειλικρινείς και 'Ελληνοπρεπείς τους χαρακτήρας των.

Άς είναι εύλογημένο το όνομα του Θεού που τον ένέπνευσε και τον έμπνέει, που δυναμώνει και βοηθεί τον 'Αρχηγό.

'Ανδρ. Δαυτίδ.

Φωτοτυπία της μνημειώδους έπιστολής του άειμνήστου Στρατηλάτου Κωνσταντίνου

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ» συνιστάται από τον 'Αρχηγό και την Ε. Ο. Ν. ως ο καλύτερος πνευματικός σύντροφος των Νέων κατά τας θερμάς διακοπάς.

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑπό : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

— Κι' ἂν βρεθοῦμε σὲ διαφορετικὰ στρατόπεδα... σὲ μιὰ στάση νὰ ποῦμε... Μήπως κι' ἀδέρφια ἀκόμα δὲν ἀλληλοσκοτώθηκαν γιὰ τὴν περὶ τὰς τῶν ἐσθρων... Κι' ὅμως καὶ οἱ δυὸ βέβαια φαντάζονται πὼς κά- ναν τὸ καθήκον τους...

Κοιτάχτηκαν μὲ κάποιο τρόπο... Ἀλλ' ἡθελῶν κατὰ τὴν ἐκείνην ἡμέραν καὶ ἡ περὶ τὰς τῶν ἐσθρων... Ἀπὸ τὸ νοῦ τους πε- ράσαν διηγήσεις πού δὲν διάβασαν μονάχα, μὰ εἶχαν ἀκούσει κι' ἀπὸ γέροντος πού τις φύλαγαν ἀκόμα στὴ θυμῶν τους, καθὼς περνώντας ἀπὸ στόμα σὲ στόμα κι' ἀπὸ γενιὰ σὲ γε- νιὰ φτάσανε στ' αὐτιά τους γεμάτες φρίκη καὶ αἷμα.

Εἰκονομάχοι λόγου χάρι καὶ εἰ- κονολάτρες χτυπήθηκαν μὲ τέτοια μανία καὶ μίσος πού ὀλόκληρη ἡ Αὐτοκρατορία ἀντήχησε ἀπὸ ἰαχὲς καὶ θρήνους. Οὐτὲ ἡ ἱστορία, οὐτὲ ἡ φιλικὴ στάση καὶ ἱκανὲς μὲν πρὸς τὸ σκοτεινὸ ἄγριο φανατισμὸ πού συνε- πήρε τις ἀντίπαλες μερίδες.

Ἀν ἕνα παρόμοιο μπουρίνι ξε- σποῦσε πάλι καὶ συντάραζε τὴν σκέ- ψη καὶ τὴν καρδιά τῶν ἀνθρώπων καὶ ξεριζώνε ὅ,τι ἡ συνήθεια καὶ ἡ φύση φύτεψε καὶ στερέωσε ἐκεῖ μέσα γιὰ νὰ μένῃ ἀσάλευτο ὅσο βασιτάση καὶ ἡ ζωὴ μας;

Ποῖος μποροῦσε νὰ βεβαιώσῃ τὸ ἀντίθετο; Νάταν ἀλήθεια πίσω ἀπὸ τὴν ὁμορφὴ τούτῃ στιγμῇ νὰ ξέρουν τί τοὺς κρύβει ἡ μοῖρα πού χαμογελᾷ δίχως ἄλλο ὅταν ἀκούῃ τις ἀποφά- σεις καὶ τοὺς ὅρκους!... Τὴν ἐξέλεπαν τώρα σὰ μιὰν ἐχθρὴν δύναμιν ἀόρατη πού σκηνοθετεῖ δράματα καὶ κωμω- δίες καὶ μᾶς σπρώχνει στὸ προσκήνιο νὰ παίξωμε τὸ ρόλο μας κατὰ πὼς τῆς ἀρέσει...

Ὁ Γρηγόρης μὲ τὸ πείσμα πού τὸν χαρακτηρίζει ἐνώσιωσεν νὰ σηκώνεται μὲσα τοῦ μιὰ ἀτράνταχτῇ θέλησιν ν' ἀντιδρᾷ ὅσο μπορεῖ...

Σηκώθηκε ὄρθιος κι' ἄπλωσε τὸ χέρι:

— Ὅ,τι καὶ νὰ γίνῃ ἐγὼ τ' ὀρκί- ζομαι, εἶπε, πὼς τίποτα δὲ θὰ μὲ κἀνῇ νὰ σκεφθῶ ποτὲ κακὸ γιὰ κα- νένα ἀπὸ τοὺς δυὸ σας... Μὰ τὸ ἀντί- θετό τὸ δικὸ σας συμφέρο θὰ τὸ θεω- ρήσω πάντα καὶ δικό μου... κι' ἂν μπορῶ ποτὲ νὰ σας βοηθήσω καὶ δὲν τὸ κάμω γιὰ ὅποιονδήποτε λόγο... ὁ- μῶς προδότης.

Μέσα στὴ σιωπὴ ἀκούστηκαν τὰ λόγια τοῦτα μὲ μιὰ ἐπιβλητικὴ ἐπι- σσημότητα. Ἕνας ἄνθρωπος, ἕνα παι- διό, προκαλοῦσε τὴ μοῖρα... ὄρθιος, στυ- γνὸ, σὰν πολεμιστὴς πού ἐρριξε κι' ὁ- λὰς τὸ ἀκόντιό του καὶ περίμενε τὴν ἐπιθεσὴ τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ Δημήτρης σηκώθηκε καὶ στάθη- κε κοντὰ του...

— Κι' ἐγὼ τὸ ὀρκίζομαι, εἶπε.

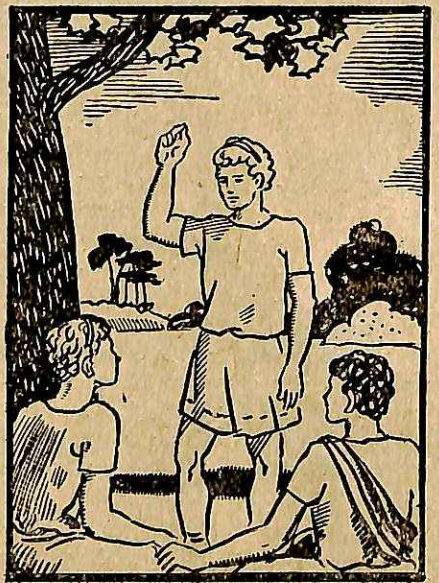
— Καὶ θαρρεῖτε λοιπὸν πὼς ἐγὼ θὰ μείνω πίσω... πρόσθεσε ὁ Μιχαήλ... Τ' ὀρκίζομαι καὶ μὲ τὰ δυὸ μου χέρια... καὶ λέω μάλιστα καὶ κάτι παραπάνω... Ἄν καμμιὰ φορὰ νοιώσω πὼς ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βοήθειά μου καὶ δὲν τὴ ζητήσετε, θὰ τὸ νομίσω προδοσία καὶ θὰ σας φερθῶ ὅπως φέρνεται κα- νείς στὸς προδότες... Νὰ τὸ ξέρετε!

Κι' ἔγινε κάποιο θαῦμα ἢ τοὺς φάνη- κε; Τὰ μάτια του ὅπου παλινδίδε- πάντα μιὰ σπιθαμὴ κι' ἐδείχνε πὼς πίσω ἐκεῖ μιὰ ψυχὴ ἔστεκε στὰ νύχια, θαρ- ρεῖς, ἀγρυπνῇ κι' ἐξέλεπε κι' ἔκρινε καὶ κοροϊδεῖ... τὰ μάτια του ἦσαν θολὰ, δακρυσμένα ἀπὸ τὴ συγκίνηση...

— Δὲν εἴμαστε πιά ἕνας ἕνας... εἴ- μαστε τρεῖς... εἶπε ὁ Γρηγόρης... ἐνω- μένοι γιὰ ὅλη τὴ ζωὴ, ὡς τὸ θάνατο...

— Ἰσα ἴσα πού δὲν εἴμαστε πιά τρεῖς, μὰ ἕνας, διώρθωσε ὁ Μιχαήλ.

Μὲ τὴν κουβέντα πού τόσο τοὺς τρα- βοῦσε, ἡ ὥρα πέρασε χωρὶς νὰ τὸ κα- ταλάβουν... Ἡ νύχτα ἄπλωσε ἀπάνω στὸν οὐρανὸ τ' ἀστέρια τῆς «ἄλλα μο- νάχα, ἀλλὰ δεμένως ὅπως λέει κι' ὁ ποιητὴς καὶ ὁ κήπος βυθίστηκε σ' ἕνα θαμπόχρυσο φέγγος ὅπου τὰ ἀψηλά δέντρα ἔπαιρναν φανταστικὰ σχήματα σὰ γλάντες μαύροι, ἀκίνητοι σὲ στά- σεις φοβερὲς κι' ἀλλόκοτες... Σὰ νὰ πέρασε ἕνα μαγικὸ χέρι κι' ἄγγιξε τὴ συνηθισμένη γνώριμη ὄψιν ποῦχαν τὰ πράγματα κι' ἔτσι σιγὰ σιγὰ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν βρέθηκαν μέσα σὲ μιὰ παραμυθένια, θαρρεῖς, χώρα ὅπου κι- νοῦνταν δράκοι καὶ βασιλοπούλα καὶ παίρνονταν ἀποφάσεις γενναῖες πού ἀ- ναγκάζουν τὴν παντοδύναμη μοῖρα νὰ κλίνη ὑποταγμένη τὸ κεφάλι...

Σηκώθηκε ὄρθιος κι' ἄπλωσε τὸ χέρι.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔγινε ἕνα εἶδος ἱε- ροτελεστίας κάτω ἀπὸ τὸ ἴδιο δέντρο πού ἔδωκαν τὸν ὄρκο τῆς φιλίας τους. Ἦταν τὸ δέντρο τοῦτο ἕνας πλάτα- νος νεαρὸς ἀκόμα πού ἐπειδὴ βρῆκε κατὰλληλο χῶμα ρίζωσε καὶ θέριψε κι' ἄπλωσε ἐπάνω κλαδιὰ καὶ φύλλα πού μποροῦσε νὰ σηκώσῃ ἕκατὸ ἄν- θρώπους.

Τὸ ἐθεώρησαν καλὸ σημάδι... Ἐπάνω λοιπὸν στὸν κορμὸ τοῦ πλατάνου ἔχα- ραξαν μ' ἕνα μοχαιράκι τὴν ἡμερομηνί- α: 29 Αὐγούστου ΣΥΖ' 1. Κι' ἀπὸ κάτω ἕνα συμβολικὸ τρίγωνο μ' ἴσες πλευρὲς πού ἔκλεινε μέσα τ' ἀρχικὰ γράμματα ἀπὸ τὰ τρία ὀνόματά τους:

— Θὰ δώσω νὰ μᾶς κάνουν ἀκόμα τρία δαχτυλίδια σιδερένια, ἕνα γιὰ τὸν καθένα μας, πού θὰ φοροῦμε πάντα ὅ- που καὶ νὰ βρισκόμαστε ὅ,τι καὶ νὰ γίνουμε, εἶπε ὁ Μιχαήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Σημεῖα καὶ τέρατα!

Κεῖνες τὶς ἡμέρες ἀπὸ τὴ Βασιλεύ- ουσαν ἔφτασαν σπουδαῖα νέα. Πρῶτα πρῶτα ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ἦταν βαρεῖα ἀρρώστος καὶ κατὰ πὼς ἔλεγαν δὲν εἶχε σωτηρίαν... Κάθε μέρα ἔλυσε καὶ περισσότερο ἀπὸ τὸν πυ- ρετὸ ὡς πού ἔγινε σωστὸ σκέλεθρο... Τοῦ κακοῦ λούστηκε στὶς θαυματουργ- γές πηγές καὶ γύρισε τὰ νοσαστήρια ἀπάνω σὲ χρυσὸ λεκτικίον... Τοῦ κά- κου ἔψαλλε μὲ τοὺς καλογέρους σὲ ὀλονυχτίες ἐξαντλητικὲς παρακαλῶν- τας τὸ Θεὸ νὰ τοῦ στείλῃ τὴν υἱεὶά του... Τίποτα! Ὁ πυρετὸς δούλευε καὶ τοῦ ἔτρωγε τὶς σάρκες ἀργά, ἐπίμο- να... Τὸ βλέμμα του, θολὸ πιά, γύριζε ὀλοῦθε σὰ ν' ἀποχαιρετοῦσε... Μ' ὅλο πού οἱ αὐλικοὶ προσπαθοῦσαν μὲ κάθε τρόπο νὰ σκορπίσουν τὶς μαῦρες σκέ- ψεις πού τὸν τυραννοῦσαν, ὁ Βασι- λιάς κρατοῦσε σφιγμένα τὰ χεῖλη κι' οὐτὲ μιὰ στιγμὴ δὲν ἤρθε τὸ χαμόγελο νὰ τὰ χαράξῃ... Οἱ τζουτζέδες κοντοί, ἀλλοιῶθροι, καμπούρηδες, μὲ κουδοῦ- νια καὶ παρδαλὲς φορεσιές, τὸν τριγύ- ριζαν, ἔλεγαν λόγια τσουχτερὰ καὶ νόστιμα γιὰ τοὺς ἀρχόντους ἢ πιάνον- ταν ἀναμεταξύ τους πού ἦταν νὰ σπαρτάρῃς στὰ γέλια... Τίποτα! Τὸ

1 ΣΥΖ' = 6467. Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τοῦτο ἂν ἀφαιρέσουμε 5508 (γιὰτὶ οἱ βυζαντινοὶ χρονολογοῦσαν ἀπὸ ἐκτίσεως κόσμου) καὶ φαν- τάζονταν πὼς εἶχαν περάσει τόσα ἀκριβῶς χρόνια, δηλ. 5508 ἀπὸ τότε ὡς τὴ γέννησιν τοῦ Χριστοῦ) θὰ βροῦμε τὸν ἀριθμὸ 959 πού ἀν- τιπροσώπευε τὴν πραγματικὴν χρονολογία, δηλ. 959 μ. Χ.

πνεῦμα τοῦ βρισκόταν θαρρεῖς κι' ὁ- λὰς σ' ἄλλον κόσμον ὅπου ὅλα τοῦτα τὰ ἔλεπε σὰ μάταια καμώματα ἀξιολύ- πητα. Ἐπειτα φήμες σκοτεινές, ἀλλόκο- τες ἀρχισαν νὰ διαδίδωνται... Πούθε βγήκαν κανεὶς δὲν ἔξερε... Τριγύριζαν στὰ καπηλειὰ, στὸν ἱππόδρομο, στὶς ἀγορὲς σὰν τέρατα πού σοῦ γενοῦ- σαν τὴ φρίκη καὶ τὸν τρόμο... Ἐλε- γαν λοιπὸν πὼς τάχα ἡ ἀρρώστεια τοῦ Βασιλιά δὲν ἦρθε μόνη της, νὰ ποῦμε, ἔτσι φυσικά... Κάτι ἔξερε γι' αὐτὴν, τὸ δίχως ἄλλο ἢ νύφη του, ἡ Θεοφανώ... Ὑπάρχουν, λένε, βότανα κάθε λογῆς ὅλα πού μαράζωνουν σιγὰ σιγὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν μαραι- νουν σὰν τὸ σκουλήκι πού τρώει τὴ ρίζα μαθὲς τὸ δέντρο, καὶ δὲν τὸ βλέπει, κι' ἄλλα πού τοῦ χαρίζουν κάθε ὁμορφιά, τόσο πού δὲν μπορεῖ τ' ἀνθρώπινο λογικὸ ν' ἀνέξῃ στὴ δύ- ναμὴ της... Πὼς ἀλλοιώτικα κατάφερε μιὰ φτωχούλα κόρη κάπελλα, ὅπως ἦ- ταν πρὶν ἡ Θεανῶ, ν' ἀνεβῇ τὰ σκαλιὰ τοῦ θρόνου, κι' ὄχι μονάχα αὐτό, μὰ καὶ νὰ παραμερίσῃ τὴν Αὐγουστα Ἐ- λένῃ καὶ τὶς πορφυρογέννητες πριγκι- ποπούλες, ἔτσι πού μονάχα αὐτὴ νὰ λάμπῃ καὶ νὰ προστάξῃ στὸ παλάτι;

Οἱ γέροι ἀρχόντοι τὰ χάνουν μόνο πού τὴν ἀντικρύζουνε δὲν ἀκούς πιά φρόνιμα καὶ μετρημένα λόγια ἀπὸ τὸ στόμα τους, γιὰτὶ ἡ πείρα, ἡ σοφὴ πεί- ρα φαντάζει κουτὴ καὶ σχολαστικὴ μπροστὰ στὸ πλάσμα τοῦτο πού τοῦ γενναῖο ὄχι πιά θαυμασμό, μὰ τρόπο μὲ τὴν ἐξωτική ὁμορφιά του.

Ὁ Γρηγόρης ἕνα ἀπόνευμα, στὸ σπῆτι τῆς κυρὰ Σταύραινας, ἄκουσε ὀλόκληρη συζήτηση πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ἀπὸ τὶς γειτονισσες...

— Ἐγὼ θαρρῶ, ἔλεγε ἡ μία, πὼς δὲν εἶναι ἔργο τοῦ Θεοῦ τὴν ὁμορ- φιά... Γιατὶ ὁ Θεὸς κάνει πάντα με- τρημένα πράγματα καὶ κρατᾷ σὲ τάξη τὸν κόσμον, σὰν καλὸς νοικοκύρης στὸ σπιτάκι του...

— Σωστά, πρόσθεσε μιὰ ἄλλη, ἔτσι ὅ,τι εἶναι πολὺ ὁμορφο τὸ τραβᾷ στὸν Παράδεισο κοντὰ του, νὰ ποῦμε τοὺς ἀγγέλους, κι' ὅ,τι εἶναι πάλι πολὺ ἄσκημο τὸ ρίχνει στὰ καταχθόνια τῆς γῆς γιὰ νὰ μὴ συγχίζετῃ τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου.

— Ὑστερὰ ἡ γυναῖκα τούτῃ ἦρθε ἀπὸ τὸν τόπο τῶν εἰδωλολατρῶν! Ἐτοίμου εἶπε ὁ ἄντρας μου... Καὶ μιὰ ἄλλη συμπαιριώτισά της, λέει, κατάφερε γιὰ χάριτ' ὅταν σκότωθῃ ὀλόκληρος λαός... στὰ παλὰ τὰ χρό- νια ὅμως...

— Θεὲ τοῦ Δημητρίου! φώναξαν οἱ γυναῖκες καὶ σταυροκοπήθηκαν γυ- ρίζοντας κατὰ τὴν Ἀνατολή...

— Ἦτανε κόρη τοῦ Ἐωσφόρου πού βασιλεῦσε τότε σ' ὀλόκληρη τὴν οἰκου- μένη κι' ἔξερε ἀπὸ τὸν πατέρα της μαγικὰς τέχνες... καὶ σάλευε τὸ μυαλὸ τῶν ἀνθρώπων σὲ τρόπο πού, παρα- λοῖσμένοι, ρίχνονταν ὁ ἕνας ἀπάνω νὰ καὶ παρδαλὲς φορεσιές, τὸν τριγύ- ριζαν, ἔλεγαν λόγια σκουληκτῶν ἀποξε- χνώντας πὼς εἶναι ἀδέρφια...

— Θεοῦ, Κυρίου, φυλακὴν τῷ στόματί μου! φώναξε ἐξαφνικὰ μιὰ ἄλλη κον- τόχοντρη πού ἀνοιγόκλεινε τὰ μάτια της καθὼς μιλοῦσε καὶ σήκωνε τὰ φρύδια της μὲ κωμικὸ τρόπο... σὰ νὰ φωτίστηκε ἐξαφνικὰ καὶ λύθηκε μέσα της ἕνα ἀπερίγραπτο πρόβλημα...

Οἱ ἄλλες τὴν περιτριγύριζαν εὐθὺς μ' ἀνυπόμονη περιέργεια...

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Καὶ ἐμεῖς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνῃς βεβλημένον καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παρα- λυτικῷ· θάρσει τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμμα- τεῶν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· τί ὅμεις ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρ- διαῖς ὑμῶν; Τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰ-

πεῖν, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐ- ζουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παρα- λυτικῷ· ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλ- θεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Πόσον μεγάλον διδάγμα μᾶς δίδει τὸ ἀνωτέρω Εὐαγγέλιον!

Ὁ παραλυτικὸς τοῦ Εὐαγγελίου δὲν ὑπέφερε μόνον ἀπὸ παράλυσιν κα- τὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐλέγχους τῆς συνειδήσεώς του διὰ τὰς πολλὰς τοῦ ἁμαρτίας. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἡ- μῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μόλις ἔφεραν τοῦτον εἶπε πρὸς αὐτὸν «τέκνον, ἀφέ- ωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι». Μὲ τὴν φρά- σιν αὐτὴν ἠθέλησε νὰ δείξῃ ὅτι πρέ- πει ὁ ἄνθρωπος νὰ προτιμᾷ τὴν θερα- πείαν τὴν ψυχικὴν πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν σωματικὴν. Πρῶτον συγχωρεῖ τὰς ἁμαρτίας τοῦ παραλυτικοῦ καὶ κα- τόπιν τὸν θεραπεύει ἀπὸ τὴν σωματι- κὴν του ἀσθένειαν. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχομεν ἀνάγκη νὰ ἐλευθερωθῶμεν ψυχικῶς διότι εἰμεθα γεμάτοι ἀπὸ ἁ- μαρτίας. Ἀλλὰ μὲ τί τρόπον θὰ γίνω- μεν ἄξιοι αὐτοῦ; Πὼς θὰ μπορέσωμεν νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὰς καθημερι- νὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου;

Εἶναι τόσοι πολλοὶ αἱ ἁμαρτίαι τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε μὲ τὰς ἰδίας του δυ- ναμείας καὶ προσπάθειας εἶναι ἀκατόρ- θωτον εἰς αὐτὸν νὰ ξεφύγῃ ἀπ' αὐτάς. Ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν μᾶς ἔχει πηγὴν τὴν αὐτὴν τὸν Σωτῆρα. Μόνον αὐτὸς δύναται νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτάς. Ἀλλὰ διὰτὶ ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν μᾶς πηγάζει ἀπὸ τὸν Χρι- στόν; Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι οὗτος εἶ- ναι υἱὸς τοῦ παναγίου Θεοῦ καὶ ὅτι σκοπὸς αὐτοῦ μὲ τὸ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον ἦτο μόνον ἡ σωτηρία τοῦ ἀν- θρώπου ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας. Ἀπὸ τὴν μεγάλῃν του ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔγινεν ἄνθρωπος καὶ μὲ τὸν θάνατόν του ἐπὶ τὸ Σταυροῦ ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον ἀ- πὸ τὰς ἁμαρτίας του. Αὐτὸς πού ἦτο ἀναμάρτητος καὶ δίκαιος προσέφερε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὡς θύμα, μὲ μόνον σκο- πὸν νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν Διά- βολον. Ἀφοῦ αὐτὸς μὲ τὴν θυσίαν του ἱκανοποίησε τὴν θεῖαν δικαιοσύνην ἔ- λαβε ἀπὸ τὸν πατέρα του «πάσαν ἐ- ζουσίαν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς». Ἀ- φοῦ δὲ ἔχει κάθε δύναμιν προσφέρει εἰς ὅλους ἀνεξαίρετως τοὺς ἀνθρώ- πους τὴν βοήθειάν του. Ὅσον καιρὸν ἦτο ὁ ἴδιος εἰς τὸν κόσμον ἐδίδε μόνος του τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ὅπως ἔ-

καμε καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ πα- ραλυτικοῦ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅταν δὲ ἔφυγε ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τὸ δικαίωμα αὐτὸ τὸ ἐνεπιστεύθη καὶ τὸ μετεβίβα- σεν εἰς τὴν ἀγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν διὰ τῶν ἀποστόλων καὶ μαθητῶν του. Ἀλλὰ διὰ νὰ λάβωμεν συγχώρησιν διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν Χριστὸν τί μᾶς χρειάζεται;

Πρῶτα-πρῶτα ἀπαιτεῖται πίστις πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Πίστις ὅτι τὸ ἄγιον αὐτοῦ αἷμα καθαρίζει τὸν ἄν- θρωπον ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας. Μέγα πα- ράδειγμα τῆς πίστεως εἶναι ὁ ληστής πού ἐσταυρώθη μαζὶ μὲ τὸν θεάνθρω- πον, ὁ ὁποῖος ἐνῶ εἶχε περιπέσει εἰς τὴν ἀγωνίαν τοῦ θανάτου εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν «Μνήσθητί μου Κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» καὶ ἔλαβεν ἀμέσως ἀπὸ τὸν Χριστὸν τὴν διαβεβαί- ωσιν ὅτι «σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ». Μαζὶ ὅμως μὲ τὴν πίστιν εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν συγχώρη- σιν τῶν ἁμαρτιῶν μᾶς ἡ μετάνοια καὶ ἡ ἐξομολόγησις. Πὼς εἶναι δυνατόν νὰ συγχωρηθῶμεν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποφασί- ζομεν νὰ ἀλλάξωμεν βίον καὶ νὰ ὁμο- λογήσωμεν τὰς ἁμαρτίας μας;

Ἐπίσης καθήκον ἀπαράβατον ἔχο- μεν ὅπως καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς πταίνοντας εἰς ἡμᾶς. Πόσῃν σημασίαν ἔχει τὸ καθήκον τοῦτο ἀπέναντι τῶν συνανθρώπων μας καὶ πόσῃν ἀξίαν δι- δεῖ εἰς αὐτὸ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀποδεικνύεται ἀπ' αὐτὴν τὴν Κυριακὴν προσευχὴν ὅπου λέγεται «καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν». Χωρὶς ἡμεῖς νὰ συγχωρήσω- μεν ἐκείνους πού μᾶς ἔβλαψαν, δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ συγχωρη- θῶμεν ἀπὸ τὸν πανάγαθον Θεόν.

Λοιπὸν ἐὰν θέλωμεν τὴν σωτηρίαν μας ἅς πιστεύσωμεν εἰλικρινῶς. Ἀς μετανοήσωμεν καὶ ἐξομολογηθῶμεν τὰς ἁμαρτίας μας. Καὶ τέλος ἅς δίδω- μεν συγχώρησιν εἰς τοὺς ἀδικούντας ἡμᾶς. Μόνον μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ γίνωμεν ἄξιοι μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος καὶ θὰ ἀποκτήσωμεν τὸ δικαίωμα νὰ ἀποτελέσωμεν πραγματικὰ καὶ ἄξια μέλη τῆς ἀγίας τοῦ Ἐκκλησίας.

Η ΚΑΡΓΙΑ, Η ΚΟΥΡΟΥΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΡΑΚΙ

Γιατί κλέβει ἡ κάργια τὸ σαποῦνι δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω. Δὲν ὑπάρχει χωριὸ ἑλληνικὸ μὲ κάργιες ποὺ νὰ μὴ ἀναφέρουν οἱ κάτοικοι ἕνα ἀνέκδοτο κλοπῆς σαπουνιοῦ. Ἀλλὰ τὰ τρομερὰ αὐτὰ πουλιά κλέβουν καὶ κουβαρίστρες, καὶ μαντήλια, καὶ δαχτυλίδες καὶ καλτσοβελόνες καὶ δαχτυλίδια. Οἱ φωλιές των εἶναι δλόκληρα καταστήματα κλοπιμαίων. Μὲ ὅλον ὅτι ἡ κάργια εἶναι ἐξυπνότατο πουλί καὶ συγκάτοικος μὲ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν, καμμιὰ συμπάθεια δὲν ἔχει τώρα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Στὰ χωριά, τὰ ταβάνια εἶναι γεμάτα ἀπὸ καργιοφωλιές. Ἡ κάργια μετακινεῖ τὰ κεραμίδια, μπαίνει μέσα εἰς τὸ ταβάνι καὶ ἐκεῖ χτίζει τὴν φωλιά της. Ἀφοῦ δὲ κατορθώσῃ ἔτσι τὸ πρόσκολλητὴ νὰ γίνῃ σύνοικος μὲ τὸν ἄνθρωπο τοῦ κηρύσει τὸν πόλεμο.

Τοῦ κλέβει ὅτι βρῇ. Καὶ ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ κλέψῃ τὸ λερώνει. Ἐννοεῖ παντοῦ νὰ ἀφήσῃ τὸ ἴχνος της. Δὲν τολμᾷ κανεὶς νὰ ἀφήσῃ ἕνα δοχεῖο ξεσκέπαστο. Ἀλλὰ κυρίως σκατεῦει τὰ χωράφια, τοὺς κήπους, τοὺς λαχανοκήπους, τὰ δένδρα. Δὲν ἀφήνει τίποτα. Λαμπαργότατο πουλί. Φόβος καὶ τρόμος τῆς παραγωγῆς.

Μήπως δὲ ἀφήνει ἥσυχο τὴν κτηνοτροφία;

Ἐπιτίθεται μὲ λύσσα κατὰ τῶν προβάτων καὶ τὰ ξεμαλλιάζει. Τραβᾷ τὸ μαλλὶ μὲ μανία ἀπερίγραπτη. Τὰ πρόβατα φωνάζουν. Ἀκούουν καὶ οἱ σκύλοι καὶ ἔρχονται εἰς βοήθειαν. Τὸ κοπάδι ἀναστατώνεται. Ἀλλὰ ἡ κάργια δὲν θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν ράχι τοῦ προβάτου, ἂν δὲν βγάλῃ μιὰ τούφα. Τὴν πηγαίνει θριαμβευτικῶς στὴ φωλιά της καὶ συμπληρώνει μὲ τὸ μαλλὶ τὸ χτίσιμο.

Διηγούνται στὴν Θεσσαλία τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτο:

Ἐνας χωρικός εἶχεν ἀγοράσει μιὰ καινούργια σκούφια καὶ ἐκαμάρωνε. Τὴν ἔσκηκε ψηλὰ καὶ τὴν ἐφόρουσε στὴν κορυφὴ τοῦ κεφαλιοῦ του. Μιὰν ἡμέρα ἡ σκούφια χάθηκε.

— Ποιὸς ἐκλεψε τὴν σκούφια;

Ὁ χωρικός ἐνόμιζε πὼς ἀπὸ ζῆλεια τὸ ἔκανε κάποιος γνωστός του.

Ἀλλὰ τὴν σκούφια τὴν ἔκλεψαν οἱ κάργιες, ὅπως ἀπεδείχθη ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο ποὺ ἐγάλασαν τὰ παιδιά μιὰ φωλιά. Εὐρέθη δὲ μέσα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καινούργια καὶ μιὰ παλιά. Τὴν ἐξαφάνισι τῆς παλιᾶς κανεὶς δὲν τὴν εἶχε προσέξει.

Ἀλλὰ τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ κάργιες ἄρχισαν νὰ λιγοστεύουν. Ἐτέθησαν ὑπὸ διωγμὸν. Ἐπεκηρύχθησαν καὶ τὰ αὐγά των καὶ τὰ κεφάλια των.

Ἡ ἐπικηρύξις γίνεται ἀλλοῦ ἀπὸ τὰ κατὰ τόπους δασαρχεῖα καὶ ἀλλοῦ ἀπὸ τὰς κοινότητας. Τὸ καλλίτερο δὲ σύστημα γιὰ νὰ λιγοστεύουν τὰ βλαβερὰ αὐτὰ πουλιά εἶναι νὰ καταστρέφονται τὰ αὐγά των.

Ἐπιτηδεύονται εἶναι σ' αὐτὴν τὴν δουλειᾷ οἱ μικροί. Καὶ τὸ ἔργο ἔχει ἀνατεθῇ στοὺς μικροὺς, στὰ παιδιά.

Ἡ καταστροφή τῶν αὐγῶν τῆς κάρ-

γιας θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ λιγότεμα τῶν βλαβερῶν αὐτῶν πουλιῶν καὶ τὴν διάσωσι τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ἀνεβαίνουν οἱ μικροὶ στὶς στέγες καὶ τὰ ταβάνια καὶ χαλοῦν καὶ τὰ αὐγά καὶ τὶς φωλιές. Ὅπου δὲν εἶναι ἐπικηρυγμένα τὰ αὐγά παίρνουν ἀπὸ μιὰ δραχμὴν στὸ κάθε αὐγό.

Ἡ κάργια ὅμως ξαναχτίζει τὴν φωλιά της στὸ ἴδιο μέρος. Οἱ μικροὶ ξαναεβαίνουν στὸ ταβάνι καὶ χαλοῦν τὴν νέα φωλιά καὶ τὰ αὐγά ποὺ ξαναγέννησεν ἡ κάργια. Τότε δὲν προλαβαίνει ἡ κάργια νὰ ξαναχτίσῃ γιὰ τρίτην φορὰ φωλιά καὶ νὰ γενήσῃ. Ἀλλὰ ἐπιμένει νὰ χτίσῃ στὸ ἴδιο πάλι μέρος. Μόνο μὲ τὰ πολλὰ ἀποφασίζει νὰ φύγῃ πρὸς τὰ βουνὰ ἢ πηγαίνει στοὺς βάλτους καὶ στοὺς λόγγους. Φοβάται ὅμως νὰ κἀν φωλιά στὶς κουφάλες τῶν δένδρων ποὺ εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὰ χωριά, γιατί τὰ μεγαλότερα ἀρπακτικά πουλιά τρῶνε τὰ πουλιά της. Γι' αὐτὸ προτιμᾷ τὰ ταβάνια.

Ἀλλὰ καταχράται τὴν καλωσύνη τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ πρῶτὴ ζῆμιὰ ποὺ θὰ κἀν θὰ εἶναι στὸν λαχανόκηπο καὶ στὸν δενδρόκηπο τοῦ σπιτιοῦ ποὺ ἔχτισε τὴν φωλιά της. Καὶ ἂν ἔχῃ κἀνένα μανάρι τὸ σπῖτι θὰ πρωτοξερρι-

ζώσῃ τὸ μαλλὶ του. Δὲν θὰ σεβασθῇ δὲ οὔτε τὸν γαϊδάρου τοῦ σπιτιοῦ. Θὰ μπῇ στὸ ἀχοῦρι, θὰ καθῇ στὴν ράχι του καὶ θὰ ἀρχίσῃ νὰ τοῦ τραβᾷ τὴν τρίχα. Τρομεροὺς δὲ ὀγκηθμοὺς βγάζει τὸ γαϊδούρι τότε.

Τὸ κεφάλι τῆς κάργιας εἶναι ἐπικηρυγμένο τώρα διὰ πέντε δραχμάς. Τὸ μικρὸ καργιάκι ἔχει τρεῖς δραχμάς ἐπικηρύξι καὶ τὸ αὐγὸ μιὰ δραχμὴ. Τὰ αὐγά δὲ καὶ τὰ μικρὰ καργιάκια τὰ καταστρέφουν οἱ νεαροὶ ποὺ μποροῦν καὶ σκαρφαλώνουν στὰ ταβάνια καὶ στὰ δένδρα.

Μάλιστα ἐπειδὴ τὸ ἔργον τῆς ἐξουλώσεως τῶν ἐπιζημιωτάτων αὐτῶν πουλιῶν, ποὺ τρῶγουν καὶ τὰ μικρὰ ἀκόμη κοτόπουλα, εἶναι ἀπαραίτητο, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ὀργανωθῇ καλλιτέρας ἢ ἐξόντωσις των. Εἶναι εὐκόλο στὰ παιδιά κάθε χωριοῦ νὰ τὸ πάρουν ζήτημα φιλοτιμίας καὶ νὰ μὴ ἀφήσουν καμμιὰ φωλιά κάργιας στὸ χωριό.

Ἄλλο πουλί ποὺ συγγενεῖ μὲ τὴν κάργια καὶ κάνει μεγαλειτέρας καταστροφὰς εἶναι ἡ κουρούνα. Οἱ ἀρχαῖοι τὴν ἔλεγαν κορώνη.

Ἡ κουρούνα εἶναι μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴν κάργια καὶ ἔχει χρῶμα ανοιχτότερο. Ἡ κάργια εἶναι δλόμαυρη στὴ ράχι. Ἡ κουρούνα ἔχει μαῦρο χρῶμα πρὸς τὸ μολυβί. Σχεδὸν δὲ εἶναι διπλὴ εἰς τὸ μέγεθος.

Δὲν βρίσκεται ὅμως τακτικὰ στὶς μεγάλες στεριές. Προτιμᾷ τὰ παράλια καὶ τὰ νησιά. Τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου ἰδίως ὑποφέρουν πολὺ ἀπὸ τὶς κουρούνες. Σκατεῦουν τὰ σπαρτά, τὰ μπόστάνια, τὰ φρούτα. Δὲν ἀφήνουν σαφύλι, σῦκο, ρόδι, καλαμπόκι, καρπούζι, πεπόνι, ἀχλάδι. Ἀρπάζουν τὰ κοτόπουλα καὶ κλέβουν καὶ αὐτὲς σαποῦνι.

Ἐν τούτοις τὰ πουλιά αὐτὰ φαίνεται ὅτι εἶχαν παλαιότερα κάποια ἀποστολή. Ἡ παράδοσις ὅτι ἡ κουρούνα καὶ τὸ κοράκι εἶναι πουλιά ἀγγελιῶν εἶναι ἀρχαιοτάτη· καλῆς δὲ ἀγγελίας ἡ κορώνη καὶ κακῆς τὸ κοράκι. Πιθανὸν ἄλλοτε εἰς παναρχαίαν ἐποχὴν νὰ συνελαμβάνοντο οἱ κουρούνες καὶ τὰ κοράκια καὶ νὰ ἐφέροντο μαζί μὲ τοὺς ταξιδευτάς. Ὅταν ὁ ταξιδευτὴς ἔφθανε σὲ ὀρισμένο τόπο θὰ ἀφῆνε τὸ πουλί. Καὶ τὸ πουλί ἐπέστρεφε. Ἄν ἦτο καλὸ τὸ ταξίδι ἀπελύετο ἡ κορώνη. Ἄν ἦτο κακὸ τὸ κοράκι. Αὐτὸ ἀπέτελε ἀγγελίαν διὰ τοὺς μένοντες. Ἐγίνετο δηλαδὴ τὸ ἴδιο ποὺ γίνεται τώρα μὲ τὰ περιστέρια. Ἦταν αἱ ταχυδρομικαὶ κορώναι καὶ οἱ ταχυδρομικοὶ κοράκες, ὅπως εἶναι τώρα αἱ ταχυδρομικαὶ περιστέραι.

Τὸ περιστέρι ὡς ταχυδρομικὸν πουλί τὸ εἶχε χρησιμοποιήσει ὁ Νῶε ἀμέσως μετὰ τὸν κατακλυσμὸ. Ἐστειλε τὸ περιστέρι νὰ ἰδῇ ἂν εἶχαν λιγοστεύει τὰ νερά.

Τὸ ὅτι ὅμως πρὸ τῶν περιστεριῶν θὰ ἐχρησιμοποιούντο οἱ κουρούνες καὶ

τὰ κοράκια φαίνεται καὶ πάλι ἀπὸ τὴν παράδοσι τοῦ κατακλυσμοῦ.

Ὁ Νῶε ἔστειλε στὴν ἀρχὴ ἕνα κοράκι. Ἀλλὰ τὸ πουλί δὲν ἐγύρισε. Ὑστερα ἔστειλε περιστέρη. Ὁ κοράκις ὅμως εἶναι εἶδος κορώνης ἢ μάλλον ἡ κορώνη εἶναι εἶδος κοράκος. Ὀνομάζονται δὲ ἐπιστημονικῶς ὅλα αὐτὰ τὰ πουλιά — κουρούνες, κάργιες, κάλεις, κοράκια — κορακοειδῆ. Καὶ ἡ ἐπικηρύξις λέγεται ἐπικηρύξις κορακοειδῶν.

Ἐπίστευαν δὲ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ὅτι ἡ κουρούνα ἢ κορώνη ἦτο μιὰ βασιλοπούλα Κορώνης λεγομένη. Πατέρα της ἦτο ὁ Κορώνειος βασιλεὺς τῆς Φωκίδος. Τὴν Κορωνίδα μετεμόρφωσεν ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τὸ πουλί κορώνη ἢ κουρούνα. Ἀλλὰ πολλοὶ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχαν τὸ ὄνομα Κόρωνος, καὶ ἦτο καὶ ἕνας Κόρωνος υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ πατὴρ τοῦ βασιλέως τῆς Σικυωνίας Κόρακος. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἡ πόλις Κορώνη εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ οἱ κάτοικοι λέγονται Κορωνοῖοι. Καὶ ἔχει ἰσχυρότατο κάστρο ἡ Κορώνη, εἶναι δὲ περίφημος σήμερα διὰ τὰ κατασκευαζόμενα μεγάλα πιθάκια. Ὑπῆρχε καὶ ἡ Βοιωτικὴ πόλις Κορώνεια, ὀνομαστὴ διὰ τὴν μάχην ποὺ ἐγίνετο τὸ 394 π.Χ. μεταξὺ Σπαρτιωτῶν καὶ τῶν Βοιωτῶν. Ὑπάρχουν δὲ καὶ πολλὰ βουνὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα ποὺ ἔχουν τὸ ὄνομα Κόρακος καὶ ἄλλα βουνὰ ποὺ λέγονται Κορακιάς. Καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐχρησιμοποίησαν τὸ ὄνομα Κόραξ καὶ στοὺς ἀνθρώπους, ὅπως τώρα δίνουμε τὸ ὄνομα Λέων καὶ σὲ ἀνθρώπους ὡς βασιτικό.

Βλέπουμε λοιπὸν ὅτι καὶ ἡ κουρούνα ἢ κορώνη καὶ τὸ κοράκι ἢ κόραξ ἀπελάμβαναν κάποιας τιμῆς εἰς τὴν ἀρχαιότητα. Ἐθεωροῦντο πουλιά ἀγγελιῶν. Θὰ τὰ ἐξημέρωναν καὶ θὰ τὰ ἐχρησιμοποίησαν ὡς ἀγγελιοφόρους. Τώρα δὲν τὰ χοιραζόμεθα, ὅχι γιατί ἔχουμε τὰ περιστέρια ποὺ τὰ χρησιμοποιοῦμε ὡς ταχυδρόμους, ἀλλὰ γιατί εἶναι πρὸ πάντων τὰ βαπτόρια, οἱ σιδηρόδρομοι, τὰ αὐτοκίνητα, τὰ ἀεροπλάνα, τὸ τηλεγραφικὸ σύρμα καὶ τὸ ἀσύρματος. Ζημιεὶ δὲ μόνον τώρα κάνουν τὰ κορακοειδῆ εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ γι' αὐτὸ τὸ Κράτος καὶ αἱ Κοινότητες καὶ οἱ Δήμοι τὰ ἔχουν ἐπικηρύξει.

Ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι στὶς κάργιες καὶ στὶς κουρούνες ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς ταχυδρομικὰ πουλιά ἐδίδετο ὡς ἀμοιβὴ ὅταν ἐπέστρεφαν ἕνα κομμάτι σαποῦνι. Θὰ εἶχαν παρατηρήσει στὴν ἀρχαιοτάτη ἐποχὴ τὴν προτίμησιν στὸ σαποῦνι αὐτῶν τῶν πουλιῶν. Καὶ τώρα στὸ νησί τῆς Σκύρου, ὅταν βλέπουν τὰ παιδιά καμμιὰν κουρούνα νὰ πετᾷ τῆς φωνάζουν:

«Κουρούνα μ' κουρούνα κι' ἂν εἶναι καλὰ χαμπάρια ξαναφώναζε. Νὰ σοὺ φέρω μιὰ πλάκα σαποῦνι νὰ πλύνῃς τὰ ρούχα σου».

Ὑπάρχει δὲ καὶ ἕνα παιδικὸ παιχνίδι λεγόμενον «κουρούνα».

Τὰ παιδιά λέγουν στὸ παιδί ποὺ κἀνει τὸν ρόλο τῆς κουρούνας.

— Κουρούνα μ' κουρούνα μ'.

— Τσὲ τσ' ὄρε, ἀπαντᾷ αὐτή. (Τὶ ὀρίζει δηλαδὴ).

— Ἐλα καὶ ἦρε ἡ μάνα σου.

— Τί μούφερε;

(Συνέχεια στὴ σελίδα 1256)

Τὸ πέταγμα τοῦ ἀνθρώπου μὲ φτερά εἶναι πρόβλημα δύσκολο, ὅμως ὄχι καὶ ἄλυτο. Ἡ τεχνικὴ θὰ ἦταν ἀνάξια τοῦ ὀνόματός της, ἂν ἐμμεῖς τοῦ ἀμεσῶς τὰ δημιουργήματα τῆς φύσεως, ἀντὶ νὰ τὰ δημιουργήσῃ σύμφωνα μὲ τὸν δικὸν τῆς τρόπου. Αὐτὸ πρέπει κανεὶς νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του, ὅταν παρατηρήσῃ τὰ πολλὰ πειράματα γιὰ τὸ πέταγμα τοῦ εἶδους αὐτοῦ, «τοῦ πετάγματος, ὅπως τὸ πουλί». Εἶναι φυσικὸ νὰ προκαλῇ ἡ φαινομενικὴ εὐκολία τῆς πτήσεως τοῦ πουλιοῦ τὴν θέλησιν νὰ τὸ μιμηθῇ καὶ νὰ γεννᾷ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς κατασκευῆς ἑνὸς μηχανήματος, ποὺ νὰ σηκώνῃ τὰ φτερά του, ὅπως τὸ πουλί, ν' ἀνυψώνται πρὸς τὸ γαλάζιο τ' οὐρανὸν καὶ νὰ τραβᾷ χωρὶς δυσκολία μέσα στὰ σύννεφα. Ὅμως ἡ ἐννοία «εὐκολία» δὲν εἶναι φυσικο-τεχνικὴ ἐννοία, ἀλλὰ μιὰ ἑκφρασις αἰσθηματός. Ἐν ὅσῳ δὲν μᾶς εἶναι δυνατόν στὸ πουλί ὅπως καὶ στὸν ἄνθρωπον νὰ πατήσουμε τὰ πετάλια γιὰ νὰ μετρήσουμε τὴν ἱκανότητά τοῦ μυϊκοῦ των συστήματος, δὲν μποροῦμε νάχομε κανένα ἀκριβὲς μέτρο, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσαμε νὰ μετρήσουμε τὴν δύναμιν ἐνὸς πτηνοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μὲ βεβαιότητα ξέρουμε ἕνα πράγμα: ὅτι τὸ πουλί σχετικὰ μὲ τὸ βάρος του ἔχει ἀσυγκρίτως περισσότερους μῦς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

Νεώτερα πειράματα. Μ' ἕνα λαστινέιο σχοινὶ ὑψώνεται τὸ μηχανήμα ὅπως τὸ ἀνεμοπλάνο σὲ μιὰ πλαγίαν τοῦ λόφου καὶ μεταχειρίζεται ἐπειτα τὰ φτερά ὡς κινητήριον δύναμιν. Τὰ φτερά κινούνται μὲ τοὺς βραχίονας πρὸς τὰ κάτω καὶ πάλι ἀμέσως πρὸς τὰ ἑπάνω μὲ ἕνα δυνατό ἐλατήριο.

νεὶς γιὰ ν' ἀνεβάσῃ ἕνα καντάρι βάρος ἐξήντα φορὲς στὸ ὕψος ἐνὸς τραπεζίου. Εἶναι μιὰ ἐργασία ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀπὸ ἕνα ἄνθρωπον γιὰ λίγο ὅμως καιρὸ, ὅχι διαρκῶς.

Εἶναι λοιπὸν δυνατὴ ἡ δ' αὖτε πτήσις; Βλέπουμε πὼς βρίσκεται μέσ' στὰ ὅρια τοῦ δυνατό, ὅταν μπορούσιν οἱ τεχνικοὶ νὰ ἐλαττώσων ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο τὴν ταχύτητα πτώσεως τοῦ μηχανήματος. Ἴσως ἔλθῃ καιρὸς, ποὺ τὸ φτερό δὲν ἀντικαταστήσῃ τὴν προπέλα. Φυσικὰ πάντοτε θὰ εἶναι μιὰ πτήσις μὲ φτερά πρὸ δύσκολη ἀπὸ τὴν πτήσιν μὲ προπέλες.

Τὸ ζήτημα εἶναι δύσκολο. Ὅμως μεταξύ δυσκολίας καὶ ἀδυνατοῦ ὑπάρχει μιὰ μεν' ἀλλ' διαφορά. Οἱ ἐρευνητὲς καὶ οἱ ἐφευρέτες μόνον ἀπὸ τὴν διαφορά αὐτὴ ἀντλοῦν καὶ τὸ θάρρος.

Φυσικὰ 10 ἕως 20 τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τὴν κινητήριον δύναμιν χάνονται μ' αὐτὲς τὶς προπέλες. Ὅμως ἐξ ἄλλου εἶναι βέβαιον κανεὶς ὅτι δὲν θὰ χάσῃ περισσότερη κινητήριον δύναμιν μὲ ἄλλο μέσο.

Τώρα παρουσιάζεται τὸ ἐρώτημα: Εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχῃ μεγαλύτερα ἀποτελέσματα ἢ διὰ πτερῶν πτήσις; Εἶναι ἀλήθεια, πὼς οἱ λειτουργίαι τοῦ εἶδους τῆς πτήσεως αὐτῆς δὲν ἔχουν τελείως ἐρευνηθῇ. Εἶναι φυσικὰ εὐκολώτερον ὅταν τὸ ἴδιο τεχνικὸν ἐργαλεῖο φροντίζῃ γιὰ τὴν ἀνοδο καὶ τὴν πτήσιν, ὅπως εἶναι στὰ ἀεροπλάνα ἡ προπέλα, ὅμως δὲν μποροῦν νὰ παραγνώρισουν οἱ τεχνικοὶ καὶ τὸν ἀπλὸ νόμον τῆς φύσεως: Ὅταν ἕνα πτητικὸν μηχανήμα ζυγί- ζῃ 100 χιλιόγραμμα καὶ βυθίζεται σὲ ἕνα δευτερόλεπτο ἕνα μέτρο, εἶναι ἀναγκαῖα 100 μετροχιλιόγραμ- α γιὰ νὰ τὸ κρατοῦν ὑψηλὰ καὶ στὸ ἴδιο πάντα ὕψος, ἀνεξαρτήτως πὼς γίνεται ἡ κίνησις του.

Στὰ καλύτερα ἀνεμοπλάνα εἶναι δυνατόν νὰ ἐλαττωθῇ ἡ ταχύτης τῆς πτώσεως ὡς μισὸ μέτρο στὸ δευτερόλεπτο. Ἐτοῖς χρειάζεται μόνον ἡ μισὴ πτητικὴ ἐργασία, δηλαδὴ 50 μετροχιλιόγραμμα ἢ 2)3 ἱπποδυνάμεις.

Εἶναι ἡ ἐργασία, ποὺ θάπρεπε νὰ κἀν κατὰ τὴν ἀνεμοπλάνου, ὅταν ἀντισταθῇ τὸ βάρος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς μηχανῆς. Εἶναι λοιπὸν δυνατὴ ἡ δ' αὖτε πτήσις; Βλέπουμε πὼς βρίσκεται μέσ' στὰ ὅρια τοῦ δυνατό, ὅταν μπορούσιν οἱ τεχνικοὶ νὰ ἐλαττώσων ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο τὴν ταχύτητα πτώσεως τοῦ μηχανήματος. Ἴσως ἔλθῃ καιρὸς, ποὺ τὸ φτερό δὲν ἀντικαταστήσῃ τὴν προπέλα. Φυσικὰ πάντοτε θὰ εἶναι μιὰ πτήσις μὲ φτερά πρὸ δύσκολη ἀπὸ τὴν πτήσιν μὲ προπέλες.

Τὸ ζήτημα εἶναι δύσκολο. Ὅμως μεταξύ δυσκολίας καὶ ἀδυνατοῦ ὑπάρχει μιὰ μεν' ἀλλ' διαφορά. Οἱ ἐρευνητὲς καὶ οἱ ἐφευρέτες μόνον ἀπὸ τὴν διαφορά αὐτὴ ἀντλοῦν καὶ τὸ θάρρος.

Σ. Κερ.

Η ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΚΙΛΚΙΣ

Ο στρατός μας, έμπνευσμένος από τον Αρχιστράτηγό του και Βασιλέα, ήταν άσυγκράτητος. Τίποτα δεν μπορούσε να του αναστατίσει την όρμη του, όταν του δόθηκε το σύνθημα της επιθέσεως. Και το πολεμικό του μένος το εξέδηλανε σ' όλες τις περιστάσεις κατά των τότε εχθρών—των Βουλγάρων—που οι ήγμενονευτικές τους διαθέσεις ήνωσαν έναντι των άλλους τους συμμάχους της Βαλκανικής σταυροφορίας, τους Έλληνες, τους Σέρβους και τους Μαυροβούνιους.

Δεν ήταν στρατός ανάξιος προσοχής ο Βουλγαρικός. Ήταν κι αυτός γενναίος και είχε συντελέσει σημαντικά στην κοινή νίκη των χριστιανικών Βαλκανικών Κρατών. Μά γιατί ήταν στρατός δυνατός, γιατί ήταν στρατός ισχυρός, ήταν και υπερφίαλος και υπερόπτης. Και θέλησε να πάρη την μερίδα του λέοντος από τους φίλους και συμμάχους, με τους οποίους θα έπρεπε να μοιρασθή με δικαιοσύνη, τα κατακτηθέντα εδάφη...

Και κτύπησε πρώτος αιφνιδιαστικά τους Σέρβους και τους Έλληνες την νύκτα της 16—17)29—30 Ιουνίου του 1913... Και είχε μπορεί να πή κανείς όλα τα άτομα της νίκης. Το Κιλκίς το είχε καλά όχυρώσει, από τις πρώτες άκρομη ημέρες του πρώτου Βαλκανικού πολέμου και το θεωρούσε απρόσβλητο από τους Έλληνες. Τα υπελόγισαν και τα προέβλεψαν όλα. Όλα εκτός από την θέληση και την άστραπή της όρμης των Έλλήνων που την διπλασίαζε ή ιερή τους ένωση και ή ένότης της πίστεως των προς την θέλησή τους που την έσυμβόλιζε ή θέλησις του ενός, του Αρχηγού και Βασιλέως, του Κωνσταντίνου. Και έδω που δεν είχαν προβλέψει βρήκαν τον τάφο των υπεροπτικών των ονείρων.

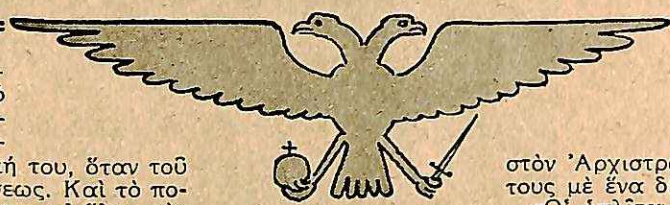
Όταν είχε πια γίνει φανερόν απ' όλα τα σημεία πως δεν θα εδέχετο δικαίαν διανομήν και θα έπαιζεν όλα για όλα ο Βασιλεύς έκάλεσε μ' ένα υπέροχο διάγγελμά του τον λαό Του «εις νέους αγώνας».

Και εις την έκκλησιν αυτήν του Βασιλέως του ο Έλληνικός στρατός απήντησε με ακάθεκτον, χειμαρρώδη όρμη, πρωτοφανή, με όρμη γνησίως Έλληνικήν.

Την 19 Ιουνίου 1913, αφού την προηγούμενη είχαν έκκαθαρίσθ ή πόλις της Θεσσαλονίκης και ή περιοχή της, ήρχισεν ή επίθεσις των Έλλήνων κατά των Βουλγάρων με κατεύθυνσιν το Κιλκίς, όπου είχαν συγκεντρωθή αι έχθρικά δυνάμεις. Καθ' όλην την ήμέραν ο Έλληνικός στρατός έκέρδιζε το έδαφος βήμα προς βήμα. Οι Έλληνες, έπανειλημμένως έκαμαν χρήσιν της λόγχης και ξηνάγκασαν τους άχυρωμένους Βουλγάρους να έγκαταλείψουν τα όχυρώματά τους αφού εις τα χαρακώματα άφηναν πλήθος πτωμάτων.

Η ΙΙΙ Έλληνική Μεραρχία αντιμετώπιζε την ΙΙΙ Βουλγαρικήν, την Νικήτριαν της Αδριανουπόλεως. Όλοι οι στρατιώται της τελευταίας είναι παρασημοφορημένοι με ειδικόν παράσημον που τους έχει άπονείμει ο Βασιλεύς Φερδινάνδος επ' εδκαίρϊα της νίκης των...

Μά τώρα ή Μεραρχία αυτή των επυλέκτων Βουλγάρων στρατιωτών υποκύπτει εις την ακατάσχετον όρμητικότητα των Έλλήνων, και οι όπλϊται κι' αξιωματικοί πίπτουν άλλεπάλληλοι εις το πεδϊον της τιμής...

Οι Έλληνες στρατιώται παίρνουν από τους Βουλγάρους τα παράσημά των. Και ένα από αυτά το άπονέμουν στον Αρχιστράτηγό τους, τον Στρατηλάτη τους με ένα δίπλωμα:

«Οι όπλϊται της ΙΙΙ Μεραρχίας άπονέμουν επί του πεδϊου της μάχης το παράσημον του Φερδινάνδου Τω Μεγάλω Αρχηγώ μας, έπνομαζόντες Αυτόν Βουλγαροκτόνον»...

Ο Βασιλεύς δέχεται με συγκίνησιν το παράσημον αυτό που με τόση πρωτοτυπία έπηρε από την αυθόρμητη έκδήλωσι των στρατιωτών του. Και το φέρνει στα πεδία της μάχης περήφανα, όπως περήφανα δέχεται καϊτόν τίτλο, που του έδωσαν, τίτλο, που του άπονεμήθηκε, μπορεί να τη κανείς, από την Πανελλήνϊο ψυχή!...

Στις 21 ή Έλληνική Στρατιά προχωρεί. Και εις το τέλος το Κιλκίς καταλαμβάνεται.

Και το στρατηγείον σημειώνει σχετικώς:

«Κατά την τρίτην ήμέραν, 21 Ιουνίου, έξηκολούθησεν ή επίθεσις μετά μείζονος έτι όρμης, παρ' όλας τας σοδάρως άπωλείας και την καταπόνησιν των στρατευμάτων, ών ο ήρωϊσμός είναι άξιος παντός θαυμασμού. Αι θυσίαι υπήρξαν κατά την ήμέραν ταύτην μέγισται, ημείφθησαν όμως διά της τελείας καταστροφής και άποσυνθέσεως των έχθρικών δυνάμεων και διά νίκης περιφανούς.

Περί την 8ην ώραν ήλίσκετο άπασα ή πρό του Κιλκίς σειρά των χαρακωμάτων και πυροβόλων, του έχθρου τραπέντος προς υποχώρησιν και καταδιωκομένου κατά πόδας. Και ένταύθα ή λόγχη των ανδρείων Έλλήνων στρατιωτών διεδραμάτισε το σπουδαιότερον μέρος...»

Και ο Αρχιστράτης, μη έπαναπαυόμενος επί των δαφνών δίδει διαταγάς...

«Κιλκίς καταλαμβάνεται. Έχθρος καταδιώκεται... Καταδιώξατε άπηνώς και άγρώς...

Και:

Καταδιώξατε κατά πόδας τον έχθρον παντί σθένει μέχρι τελείας εξαντήσεώς σας».

Και ή καταδιώξις έσυνεχίσθη...

Και ο στρατός μας έκαμε νέα θαύματα.

Διαρκώς νικητής και τροπαιοδός: Από τη Δοϊράνη στο Σιδηρόκαστρο, από εκεί εις τας Σέρρας, στη Νιγρίτα, στη Τζουμαγιά, το Χασάν πασσά, την Κρέσνα, το Σιμιτλή, το Πέτσοβον, την Μαχωμία. Ο Έλληνικός στρατός έφθασε στα πρόθυρα της Βουλγαρικής πρωτεύουσας. Και συνέλαβε αιχμαλώτους και πήρε στην κατοχή του λάφυρα...

Επετέλεσε τα θαύματα, τας μεγάλας δημιουργίας που ο Έλληνικός λαός έπιτυγχάνει, όταν, όπως τότε και σήμερα, είναι ένωμένος και συσπειρωμένος περί τους μεγάλους του Αρχηγούς.

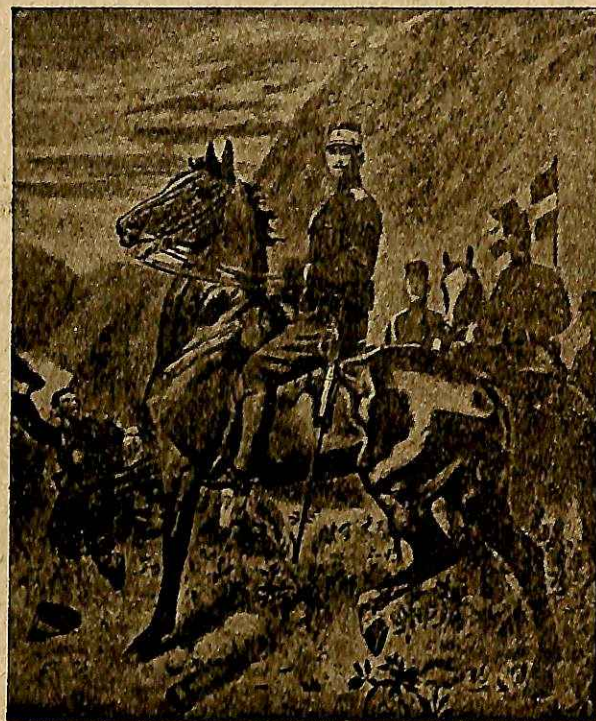
Και ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος έκαμε την έκκλησιν του:

«Τό έργον μας δεν έτελείωσε. Πρέπει ή Έλλάς να γίνη ισχυρά, ισχυροτάτη. Θα έργασθω άνευδότης διά τον σκοπόν αυτόν!» Και έργάσθηκε.

Άλλά χρειάστηκαν να περάσουν πολλά χρόνια για να ξαναεμφανισθ ένωμένος ο Έλληνικός λαός:

«Έπρεπε να έλθη ή 4η Αυγούστου και οι δύο συντελεσται της για να δημιουργήσουν την ένωση των Έλλήνων.

Α. Κ. Μ.

Ο Κωνσταντίνος στο πεδϊον της μάχης

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΕΡΑΜΥΝΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΗΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΙΝ

Ο Διοικητής της Άνωτάτης Άντιαεροπορικής Άμύνης της Χώρας στρατηγός κ. Κ. Μπακόπουλος, όμιλών εις συντάκτην της «Νεολαίας» περί της συμ-

τεπλάγη κυριολεκτικώς δια την άκρίθειαν και την πειθαρχίαν μετά των όποιων εξέτελεσαν τας ά-

θά ένταθούν εις το ζενίθ, διότι πιστεύομεν άδιστάκτως ότι κάθε εκπαιδευόμενος Φαλαγγίτης και κάθε Φαλαγγίτισσα θα καταστούν διδάσκαλοι της οικογενείας των και του άμάχου έν γένει πληθυσμού και θα μεταδώσουν μέγα μέρος των γνώσεών των.

»Εξ άλλου, προπαιδευόντες τους Φαλαγγίτας εις τα ζητήματα της Άεραμύνης της Χώρας, δεν κάμνομεν τίποτε άλλο από το να παρασκευάζομεν τον άντιαεροπορικόν στρατόν της αύριον, στρατόν εκπαιδευμένον εξ άπαλών ονύχων εις το έργον του, έτοιμον, πειθαρχημένον.

»Σας παρακαλώ, κατέληξεν ο στρατηγός Μπακόπουλος, να διαβιβάσητε δια του περιοδικού σας προς την Ε.Ο.Ν. και των

δύο φύλων τα πλέον ελλικρινή και θερμά μου συγχαρητήρια δια την παραδειγματικήν πειθαρχίαν και τάξιν που επέδειξαν κατά την έκτέλεσιν των καθηκόντων των, και την πεποίθησιν μου ότι οι Φαλαγγίται και αι Φαλαγγίτισσαι θα καταστούν οι άριστοι συνεργάται της Άντιαεροπορικής Υπηρεσίας της Χώρας, εις την όποιαν θα προσφέρουν ύψιστης έθνικης και κοινωνικής σημασίας υπηρεσίας.

»Δεν παραλείπω να αναφέρω ότι την ευάρεσκεϊ άν μου δια το έργον της Ε.Ο.Ν. κατά την έκτέλεσιν των τελευταίων γυμνασίων εξέφρασα και δι' ήμερησίας διαταγής μου, και να τονίσω ότι ή Έθνική Άεράμυνα στηρίζει τας καλλίστας των έλπίδων εις τα μέλη της Ε.Ο.Ν.».

Ο Στρατηγός Κ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Διοικητής Άντιαεροπορικής Άμύνης

βολής της Ε.Ο.Ν. εις την έπιτυχίαν των πρό ήμερών έκτελεσθέντων άντιαεροπορικών γυμνασίων, είπε τας έξης:

«Δύναμαι να είπω ότι ή έπιτυχία των τελευταίων άντιαεροπορικών άσκήσεων όφειλεται, κατά μέγιστον μέρος, εις την συμβολήν των μελών της Ε.Ο.Ν. Πράγματι, ή συμβολή των Φαλαγγιτών και Φαλαγγιτισσών υπήρξε πολύτιμος.

»Η ύπηρεσία της Άντιαεροπορικής Άμύνης κα-

νατεθείσας εις αυτά ύπηρεσίας τας μέλη της Ε.Ο.Ν. και έδικαιώθην τόσον έγώ άτομικώς, όσον και ή ύπ' έμέ ύπηρεσία, διότι έβασίσαμεν και βασιζομεν τας καλλίστας των έλπίδων μας επί της πολυτίμου συνεργασίας της Όργανώσεως της Έθνικης Νεολαίας.

»Του λοιπού, αι προσπάθειάι μας δια την άρτιωτέραν εκπαιδευσιν των μελών της Ε.Ο.Ν. εις την άντιαεροπορικήν άμυναν,

Φαλαγγίται εις άσκήσιν άεραμύνης

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χωρίς οίκογένεια

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Είσαι καλύτερα, σου δίνουν ζουμί, κρασί, απ' όλα. Έγώ, όμως, άρχισα εδώ να αισθάνομαι αδυναμία από την πείνα χάρηκα. «Θάρρωσή μου, είπα με το νου μου, κι' ο Γαροφόλης θα με στείλει στο Νοσοκομείο!» Τό κακό είναι που δεν άρρώστησα αρκετά ώστε ν' ανησυχήσω ο Γαροφόλης; έτσι με κράτησε. Περίεργο πράγμα ν' αντέχουμε τόσο έμεις οι δυστυχισμένοι! Τό καλό πάλι είναι που ο Γαροφόλης δεν άφησε τη συνήθειά να με ξυλοφορτώνει και μένα όπως και τους άλλους. Νά, εδώ κι' όχτώ μέρες, μου κατάφερε μια δυνατή μπουστούνια στο κεφάλι. «Ε, αυτή τη φορά μου φαίνεται πως ή δουλειά μου έγινε! Τό κεφάλι μου είναι πρησιμένο. Βλέπεις εδώ αυτό τό μεγάλο άσπρο πρήξιμο; Χθές έλεγε πως ίσως είναι ά π ό σ τ η μ α. Δεν ξέρω τί θα πη καθ'αυτό ά π ό σ τ η μ α, μ' από τόν τρόπο που τώλεγε, έλπίζω πως είναι κάτι σοβαρό. Η αλήθεια είναι πως πονώ υπερβολικά. Αισθάνομαι κάτι σουθλιές, κάτω απ' τή μαλλιά μου, χειρότερες από πονόδοντο. Και τό κεφάλι μου είναι βαρύ λές και ζυγίζει εκατό λίτρες. Έχω ζαλάδες, βουή, και τή νύχτα, στόν ύπνο μου, βογγώ και φωνάζω. Γι' αυτό, μου φαίνεται σέ δυό - τρείς ημέρες θ' άποφασίσω νά με στείλω στο Νοσοκομείο. Παιδί που φωνάζει, βλέπεις, τή νύχτα, ένοχλεί τους άλλους και τού Γαροφόλη δεν τού άρέσει νά τόν ένοχλούν. Α, τί ετύχημα νά μου δώση τέτοια μπουστούνια! Έλα, πές μου τήν αλήθεια.... δεν είμαι πολύ χλωμός;

Μιλώντας έτσι, ήλθε και στάθηκε μπροστά μου και με κοίταζε κατάματα. Τώρα πιά δεν είχα τους ίδιους λόγους νά σωπάσω κι' όμως δεν έτόλμησα νά τού πώ τί τρομερή έντύπωση μου έκαναν τή μέγαντα του φλογερά μάτια, τή βαθουλά του μάγουλα και τή ξέθωρά του χείλια.

—Ναί, τού είπα, μου φαίνεσαι αρκετά άρρωστος για νά μπησς σέ Νοσοκομείο.

—Δόξα σοι ό Θεός!

Και με τό πόδι του που σέρνονταν, δοκίμασε νά μου κάμη μιά ρεθερέντα. «Επειτα, βιαστικά, πήγε νά τραπεζί κι' άρχισε νά τό σκουπίζει.

—Αρκετά μιλήσαμε, είπε. Θά γυρίσω τώρα ο Γαροφόλης και δέ θά βρής τίποτα έτοιμο. Αφού μου λές πως μ' έχει κτυπήσει αρκετά ώστε νά μπώ στο Νοσοκομείο, δεν είναι ανάγκη νά φάω κι' άλλες μπουστούνιες. Αυτές θά πήγαιναν χαμένες. Και θά μου φαίνονταν πιά σκληρές από κείνες που έτρωγα άλλη φορά. Δεν έχουνε δίκιο, αλήθεια, εκείνοι που λένε πως όλα κανείς τά συνηθίζει;

«Ετσι μιλώντας ο Μαρτίνας τριγύριζε κούτσα - κούτσα τό τραπέζι και τοποθετούσε πιάτα και μαχαιροπήρουνα. Έμέτρησα είκοσι πιάτα. Είκοσι λοιπόν παιδιά είχε ο Γαροφόλης στήν έξουσία του» κι' επειδή δεν έβλεπα παρά δώδεκα κρεβάτια, φαίνεται πως θά πλάγιαζαν δυό-δυό. Μά τί κρεβάτια! σεντόνια τίποτα μόνο κάτι παλιοκουβέρτες, που θ' αγοράσθηκαν από κανένα σταύλο, όταν δεν θάταν πιά καλές νά ζεσταίνουν τάλογα.

Πές μου τήν αλήθεια. Δεν είμαι χλωμός;

—Έτσι, σάν εδώ, είναι παντού; ρώτησα φοβισμένος.
—Παντού, πού;
—Νά, στά σπίτια αυτών που έχουν παιδιά.
—Δεν ξέρω. Δεν πήγα ποτέ μου άλλου' μόνο σ' άποφασίση νά πάς.
—Μά πού;
—Δεν ξέρω. Μά παντού άλλου θά είναι βέβαια καλύτερα από εδώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

«Παντού άλλου». Πολύ άόριστο αυτό. «Επειτα, πως θά μπορούσα νά κάμω τόν Βιτάλη ν' αλλάξει άπόφασι; Εκεί που συλλογίζομαι, χωρίς, έννοείται, νά βρίσκω τρόπο, άνοιξε ή πόρτα και μπήκ' ένα παιδί. Κρατούσε στή μασχάλη του ένα βιολί και στό άλλο του χέρι ένα κομμάτι παλιοσανίδο, όμοιο μ' εκείνα που είχαν τόν Μαρτίνα νά ρίχνει στό τζάκι. Από τούτο κατάλαβα πού εύρισκε ο Γαροφόλης τή ξύλα του και πόσο τού κόστιζαν: έβασε τή παιδιά νά τή κλέβουν από παλιοσάβια που τά γκρέμιζαν.

—Δός μου τό σανίδι σου, είπε ο Μαρτίνας στό άλλο παιδί.

—Α, μπά! έκαμε.
—Δός το, σου λέω' ή σουπα θά βράση καλύτερα και θά γίνη πιο νόστιμη.

—Αν νομίζεις πως τώφερα για τή σουπα, είσαι γελασμένος. Δεν έχω παρά τριαντάξή πεντάρες' και γι' αυτό τό ξύλο έλπίζω νά μου χάριση ο Γαροφόλης τις τέσσερες που λείπουν.

—Τό κομμάτι σου δεν αξίζει τόσο. Θά τις πληρώσης, κακομοίρη, με βουρδουλιές. Άντε, καθέννας με τή σειρά του!

Ο Μαρτίνας τό είπε αυτό με κακία, σά νάταν πολύ ευχαριστημένος για τήν τιμωρία που έπερίμενε τόν σύντροφό του. Μούκανε έκπληξη αυτή ή άστραπή τής μοχθηρίας σ' ένα πρόσωπο τόσο αγαθό. Μά πολύ άργότερα έμαθα πως όποιος βρίσκεται με κακούς, μπορεί νά γίνη κακός κι' ό ίδιος.

Ήταν ή ώρα που γύριζαν όλα τή μαθητούδια τού Γαροφόλη. «Υστερ' από τό πρώτο παιδί με τό παλιοσανίδο, έφθασε άλλο, ύστερα άλλο, ύστερα άλλο δέκα. Καθόν' απ' αυτά, μπαίνοντας, κρεμούσε τό όργανό του σ' ένα καρφί, άπάνω απ' τό κρεβάτι του, — τό ένα βιολί, τό άλλο άρπα, τό άλλο φλάουτο ή πιάνο — και όσοι δεν έπαιζαν όργανο παρά έδειχναν ζώα, — μυξούς, γουρουνάκια τής Μπαρμπαριάζ, άσπρα ποντίκια, — τάχωναν σέ μιά μεγάλη κλούβα.

«Ενα βήμα πιά βαρύ άντήχησε στή σκάλα και κατάλαβα πως ήταν ο Γαροφόλης. Σέ λίγο είδα νά μπαίνει ένας κοντός άνθρωπος με ξαναμμένο πρόσωπο και με περπάτημα διαστακτικό. Δεν ήταν ντυμένος Ιταλικά, σάν τόν Βιτάλη. Φορούσε άπλως ένα σταχτί παλτό.

Τό πρώτο του βλέμμα ήταν σέ μένα πού μ' επάγγωσε όλον.
—Τί γυρεύεις εδώ αυτό τό παιδί; ρώτησε.
Ο Μαρτίνας, ζωηρά κι' εύγενικά, τού έξήγησε.
—Μπά; έκαμε ο Γαροφόλης' ο Βιτάλης είναι στό Παρίσι; Τί με θέλεις;
—Δεν ξέρω, άποκρίθηκε ο Μαρτίνας.

—Δέ ρωτώ σένα' τό παιδί ρωτώ.
—Ο παντρόνες θά γυρίση, είπα τότε εγώ, μη τολμώντας νά μιλήσω πιο καθαρά' και θά σάς πη ό ίδιος τί θέλει.

—Νά ένα παιδί που ξέρει νά μετρή τά λόγια του. Δεν είσαι βέβαια Ιταλός;

—Όχι, είμαι Γάλλος.

Δυό παιδιά είχαν πλησιάσει τό Γαροφόλη, μόλις μπήκε, και τά δυό στέκονταν κοντά του, περιμένοντας νά πάψη ή όμιλία. Τί νά τόν ήθελαν; Τό έμαθα σέ λίγο:

Τό ένα πήρε τό καπέλλο του και τό άπίθωσε προσεκτικά σ' ένα κρεβάτι' τό άλλο τού έφερε άμέσως μιά καρέκλα. Τ' άπλουστάτα αυτά πράγματα τά έκαναν με τόση σοβαρότητα, με τόσο σεβασμό, σά νάταν στήν Εκκλησία και βοηθούσαν τόν παπά στή λειτουργία, πού μόνο απ' αυτό έβλεπες πόσο φοβούνταν τόν Γαροφόλη.

Αμα έκάθησε ο Γαροφόλης, έν' άλλο παιδί τού έφερε άμέσως τήν πίπα του γεμισμένη με καπνό κι' έν' άλλο τού παρουσίασε έν' άναμμένο σπύρτο.

—Βρωμά θειάφι, ζώο! φώναξε ο παντρόνες άμα τό πλησίασε στήν πίπα.

Και τό πέταξε στή φωτιά.

Ο ένοχος βιάσθηκε νά διορθώση τό λάθος του, άνάθοντας ευθύς άλλο σπύρτο, πού τό άφησε νά καή καλά πριν τό προσφέρει στόν άρεντικό του.

Μά ο Γαροφόλης δεν τό δέχτηκε.

—Όχι εσύ, βλάκα! είπε, σπρώχνοντας τραχειά τό χέρι τού παιδιού.

«Επειτα, γυρίζοντας σ' ένα άλλο παιδί, με χαμόγελο, πού ήταν βέβαια δείγμα ευνοίας:

— Ρικάρδο, είπε, ένα σπύρτο, μικρούλη μου!

Κι' ο «μικρούλης» τσακίστηκε νά ύπακούση.

—Τώρα, είπεν ο παντρόνες, άφού άναψε τήν πίπα του και θρονιάστηκε στό κάθισμά του καλά' τώρα, άγγελοΰδια μου, τούς λογαριασμούς μας. Μαρτίνα, φέρε τό βιβλίο!

Από μέγαντα του, αλήθεια, καλωσύνη ο Γαροφόλης καταδέχονταν και νά μιλή' γιατί τά παιδιά τόν κοίταζαν και τόν πρόσεχαν τόσο πολύ, ώστε κάθε του έπιθυμία τήν έμάντευαν και πριν τήν έκφράση.

«Ετσι κι' ο Μαρτίνας, πριν καλά - καλά νά τό πη, τού φερε ένα μικρό, λιγδιασμένο κατάστιχο: τό βιβλίο τών λογαριασμών.

Ο Γαροφόλης έγνεψε και τό παιδί έκείνο, πού τού είχε προσφέρει τό κακό σπύρτο, έπλησίασε.

—Μου χρωστάς, τού είπε, μιά πεντάρα από χτές' μου ύποσχέθηκες νά μου τή δώσης σήμερα. Πόσες μου φέρνεις;

Τό παιδί έγινε κατακόκκινο κι' έδίστασε πολύ πριν ν' άποκριθί:

—Μου λείπει μιά πεντάρα.

—Α! σου λείπει μιά πεντάρα και τό λές με τόση άπάθεια;

—Όχι ή χθεσινή... μου λείπει μιά πεντάρα σήμερα.
—Ωστε δυό πεντάρες! Α, μά δεν ξαναείδα τέτοιο βρωμόπαιδο!

—Δέ φταίω εγώ...

—Έλα, πάψε τις σαχλαμάρες! Τόν κανονισμό τόν ξέρεις. Γδύσου άμέσως. Θά φας δυό βουρδουλιές για τή χθεσινή πεντάρα κι' άλλες δυό για τή σημερινή. Και για τήν αυθάδειά σου, τό βράδυ δεν έχει πατάτες. Ρικάρντο, μικρούλη μου, σου αξίζει αυτή ή διασκέδασι για τήν προθυμία σου. Πάρε τό βούρδουλα!

Ο Ρικάρντος ήταν τό παιδί πού είχε προσφέρει τό καλό σπύρτο για τήν πίπα τού Γαροφόλη. Ξεκρέμασε τώρα από τόν τοίχο ένα καμτσίκι με κοντό μανίκι και με δύο λουριά που τελείωναν σέ χοντρούς κόμπους. Στό άναμμεταξύ αυτό, ο άλλος έβγαλε τή μπλούζα του, κατέθεσε τό πουκάμιό του κι' έτσι έμεινε γυμνός ως τή μέση.

—Περίμενε! είπε ο Γαροφόλης με μοχθηρό χαμόγελο' μπορεί νά μην είσαι μονάχος σου και πάντα είναι ευχάριστο νάχη κανείς συντροφιά.

Ορθία μπροστά στόν άφέντη τους, τά παιδιά στέκονταν άκίνητα. Και στό σκληρό του έκείνο άστείο, άρχισαν όλα νά γελούν με τό στανιό.

—Όποιος γέλασε δυνατότερα, είπεν ο Γαροφόλης,

Παλαιοί θρύλοι

Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΟΦΟΣ

Κάποτε ζούσε ένας αυθέντης, πού φορούσε βασιλικό στέμμα' κι' είχε ένα βασίλειο μεγάλο, άν και ή καταγωγή του ήταν άσημη.

Όνομαζόταν Φίλιππος και κρατούσε στίς φυλακές που, έξ αίτίας ενός πολιτικού άδικήματος, έναν φιλόσοφο «Έλληνα, πολύ διαβασμένο και πού έβλεπε πέρα κι' άπό τ' άστέρια.

Μιά μέρα έφεραν στό βασίλειά για δώρο από τήν Ισπανία ένα θαυμάσιο άλογο. Ήταν όμορφο και δυνατό. Ο αυθέντης φώναξε τότε όλους τούς ίππιάτρους του για νά μάθη τά μυστικά τής όμορφιάς του. Κανέννας όμως δεν μπόρεσε νά τού έξηγήση γιατί τό άλογο ήταν τόσο διαφορετικό από τά άλλα. Τοίπαν μόνο πως ύπήρχε ένας σοφός στίς φυλακές του, πού τά ήξερε όλα. Αμέσως ο αυθέντης διέταξε νά τού φέρουν τόν σοφόν «Έλληνα.

—Σοφέ μου, τού είπε τότε ο αυθέντης, έξέτασέ μου αυτό τό άλογο και πές μου γιατί είναι τόσο όμορφο.

Αυθέντα μου, είπεν ο σοφός «Έλληνας, δεν είναι δα και τόσο δύσκολο νά τά μαντέψη κανείς. Κατάλαβα ότι τό άλογο ανατράφηκε με γαϊδουρινό γάλα, έπειδή είχε αυτιά πεσμένα, πράγμα πού δεν συμβαίνει παρά στά γαϊδούρια. Κατάλαβα κατόπιν ότι μέσα στό πετράδι ύπήρχε ένα σκουλήκι γιατί οι πέτρες είναι φυσιολογικά ψυχρές, ένω εκείνη ήταν ζεστή. Και ζεστή μπουρούσε νά είναι μόνον όταν είχε μέσα σκουλήκι. Όσο για τήν καταγωγή σου, τό κατάλαβα κι' αυτό έπειδή τρείς φορές κατά σειρά τάςες νά μου χαρίσουν ψωμί.

Μιά μέρα ο βασιλιάς μάζεψε όλα τά πολύτιμα πετράδια του κι' εκάλισε τόν «Έλληνα:

—Σοφέ, τού είπε, μπουρείς νά μου πής πιο άπ' όλα έχει τήν μεγαλύτερη αξία;

—Εσύ ποιά νομίζεις, αυθέντα μου; ρώτησε ο σοφός.

—Αυτό, είπε ο βασιλιάς

στοιχηματίζω πως θά τού λείπουν τά περισσότερα. Ποιός γέλασε δυνατότερα;

«Όλοι έδειξαν τό παιδί πού είχ' έλθει πρώτο με τό παληοσανίδο.

—Έλα! πόσα σου λείπουν έσένα; ρώτησε ο Γαροφόλης.

—Δέ φταίω εγώ! μουρμούρισε τό παιδί.

—Αυτό, είπε ο βασιλιάς

στοιχηματίζω πως θά τού λείπουν τά περισσότερα. Ποιός γέλασε δυνατότερα;

«Όλοι έδειξαν τό παιδί πού είχ' έλθει πρώτο με τό παληοσανίδο.

—Έλα! πόσα σου λείπουν έσένα; ρώτησε ο Γαροφόλης.

—Δέ φταίω εγώ! μουρμούρισε τό παιδί.

—Αυτό, είπε ο βασιλιάς

στοιχηματίζω πως θά τού λείπουν τά περισσότερα. Ποιός γέλασε δυνατότερα;

«Όλοι έδειξαν τό παιδί πού είχ' έλθει πρώτο με τό παληοσανίδο.

—Έλα! πόσα σου λείπουν έσένα; ρώτησε ο Γαροφόλης.

—Δέ φταίω εγώ! μουρμούρισε τό παιδί.

—Αυτό, είπε ο βασιλιάς

στοιχηματίζω πως θά τού λείπουν τά περισσότερα. Ποιός γέλασε δυνατότερα;

«Όλοι έδειξαν τό παιδί πού είχ' έλθει πρώτο με τό παληοσανίδο.

—Έλα! πόσα σου λείπουν έσένα; ρώτησε ο Γαροφόλης.

—Δέ φταίω εγώ! μουρμούρισε τό παιδί.

—Αυτό, είπε ο βασιλιάς

στοιχηματίζω πως θά τού λείπουν τά περισσότερα. Ποιός γέλασε δυνατότερα;

«Όλοι έδειξαν τό παιδί πού είχ' έλθει πρώτο με τό παληοσανίδο.

—Έλα! πόσα σου λείπουν έσένα; ρώτησε ο Γαροφόλης.

—Δέ φταίω εγώ! μουρμούρισε τό παιδί.

(Ακολουθεί)

Χίλια δυό σέ' μιά σελίδα

Ποιός από τους Βυζαντινούς αυτοκράτορες ονομάσθη Δίκωρος και για ποιο λόγο;

Δίκωρος ονομάσθη ο αυτοκράτωρ Αναστάσιος δ' Α', ο οποίος ανήλθε στο θρόνο το 499, διότι είχε το ένα του μάτι μαύρο και το άλλο κυανούν.

Από πού έπεκράτησε να ονομάζονται φάροι οι παράλιοι πύργοι, επάνω στους οποίους τοποθετούνται οι φανοί προς καθοδήγηση των πλοίων;

Από τον φάρον της Αλεξανδρείας. Το όνομα στο αυτό μνημείο—ένα από τα έπτα θαύματα του κόσμου στην αρχαιότητα—ήταν πύργος επί του οποίου είχε κτισθή φανός από λευκό μάρμαρο επί Πτολεμαίου του Φιλαδέλφου, υπό του αρχιτέκτονος Σωστράτου, επάνω στο νησί Φάρος, το όποιον το 286 π. Χ. ενώθηκε με προκυμαία με την πόλι της Αλεξανδρείας. Ο

φάρος αυτός κατέπεσεν από σεισμό το 1303. Ονομάσθη δέ έτσι από το νησί Φάρος, επάνω στο όποιον οικοδομήθη και από τότε με το ίδιον όνομα έπονομάζονται και όλοι γενικά οι πύργοι, επάνω στους οποίους τοποθετείται ειδικός φανός για να διακρίνεται από μακριά ή παράλια ή να γνωστοποιείται κάποιος κίνδυνος.

Πώς μπορείτε να εξακριβώσετε αν ένα ύφασμα είναι από καθαρό μετάξι;

Για να εξακριβώσετε αν ένα ύφασμα είναι από καθαρό μετάξι ή έχει μέσα και μπαμπάκι, παίρνετε ένα κομματάκι και το πλησιάζετε στη φλόγα ενός κεριοῦ. Αν το ύφασμα είναι από καθαρό μετάξι, θα καίη χωρίς να βγάλη φλόγα και ή στάκτη του θα είναι όμοια με τη στάκτη των καρβούνων. Αν περιέχει και μπαμπάκι, το ύφασμα καίόμενον θα βγάλη ζωηρή φλόγα.

Κατά ποιους μήνες θερίζουν στις διάφορες χώρες του Κόσμου;

Λόγω των διαφόρων θερμοκρασιών των περισσότερων τόπων, το θέρισμα δεν γίνεται παντού την ίδια εποχή. Έτσι τον μήνα Ιανουάριο θερίζουν στην Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία και στην Αργεντινή. Το Φεβρουάριο και τον Μάρτιο θερίζουν στας Ινδίας, την Βρετανική Αφρική και την Ανω Αίγυπτο. Τον Απρίλιον θερίζουν εις την Ασιατική Τουρκία, στην Περού, στη Συρία και στην Κάτω Αίγυπτο. Το Μάιο θερίζουν στην Κίνα, την Ιαπωνία, το Τέξας και στη Φλωρίδα. Τον Ιούνιο θερίζουν στην Ισπανία, Πορτογαλία, Ιταλία, Ελλάδα, Βόρειον Αμερική, Λουϊζιάνα, στο Κολοράδο και στη Γεωργία των Ηνωμ. Πολιτειών. Τον Ιούλιο θερίζουν στη Ρουμανία, Βουλγαρία, Ούγγαρία, Γαλλία, Νότιο Ρωσία

και στον Άνω Καναδά. Τον Αύγουστο θερίζουν εις την Αγγλία, το Βέλγιο, την Ολλανδία, Πολωνία, Γερμανία, Δανία και Κολομβία. Τον Σεπτέμβριο θερίζουν στη Σκωτία, Σουηδία, Νορβηγία και τον Βόρειον Καναδά. Τον Οκτώβριο θερίζουν στη Βόρειο Ρωσία, τον Νοέμβριον θερίζουν στη Νότιον Αμερική, το Περού και την Νότιον Αφρική και τον Δεκέμβριο θερίζουν στη Βιρμανία (Ασία).

Ποια είναι τα ύψηλότερα όρη της Ελλάδος και τί ύψος έχουν;

Ανω Όλυμπος, ύψος 2.917 μέτρα, Σμόλικας (Ηπείρου) 2636 μέτρα Βόρας (Μακεδονίας) 2523 μέτρα. Γράμμος 2520 μ. Γκιώνα 2510 μ. Παρνασσός 2457 μ. Άγραφα 2429 μ., Ταΰγετος 2407 μ., Κυλλήνη 2.375 μ., Αροάνεια 2355 μ., Βαρδούσια 2349 μ., Τυμφήστος 1315 μ.

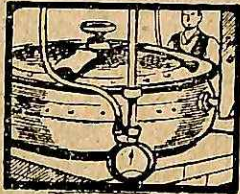

Οι Δρομείς άθληται Πειραιώς της Ε. Ο. Ν. κατά την έορτην της μεταφορας του άσθέστου πυρός.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΤΕΧΝΗΤΟ ΜΕΤΑΞΙ

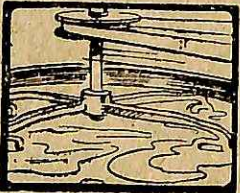
1. Όπως ό δημοσιογραφικός χάρτης έτσι και το τεχνητό μετάξι παρασκευάζεται από ξύλο. Ιδιαίτέρως χρησιμοποιούνται ξύλα όξυας και λευκής του Καναδά καθώς και έλάτης των Σκανδιναβικών Χωρών.

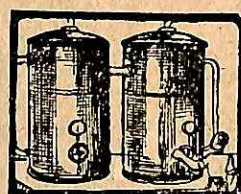
2. Μόλις τα δένδρα ριχθούν κάτω, κόβονται κατόπιν σε μικρά ροκανίδια τα όποια βράζονται με σόδα μέσα σε κλειστές χύτρες. Κατά τον τρόπον αυτόν αποαλλάσσονται από τις διάφορες άκαθαρσίες των.

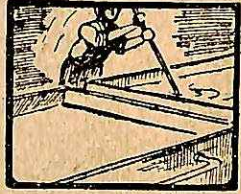
3. Η εξύλινη πάστα αϋτή πλένεται και ξηραίνεται και μετά συμπιέζεται εις πλάκες αποστελλεται στα εργοστάσια χάρτου ή—αϋτό που μάς ενδιαφέρει σήμερα—στα εργοστάσια κατασκευής τεχνητής μετάξης.

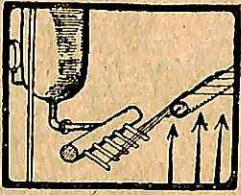
4. Έκεί οι πλάκες της εξύλινης πάστας διαβρέχονται και πάλιν σε διάλυσιν σόδας και μετά λιανίζονται και μαλάσσονται μέσα σε ειδικές ζυμωτικές σκάφες. Έτσι μεταβάλλονται σε μιά ανάλογη πάστα.

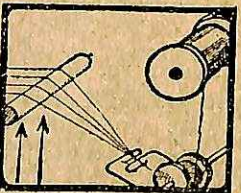
5. Η νέα αϋτή πάστα υποβάλλεται στην ενέργειαν του θεϊκού άνθρακος, ό όποιος εχώνευει τα κύτταρα κατά τον ίδιο τρόπο που ό μεταξοκόκκη χωνεύει τα κύτταρα που περιέχονται στα φύλλα της μουριάς.

6. Το παραγόμενον γλοιώδες μίγμα παραμένει μέσα σε ειδικούς κάδους επί τέσσαρες ή πέντε μέρες. Το γλοιώδες μίγμα εχώνεύεται τότε ακόμη περισσότερο και καθαρίζεται τελείως.

7. Αποστέλλεται μετά όπό πλείον μέσα σε «έλικωτήρες» από χρυσό ή πλατίνη, πραγματικά «τριπητά», καθένα των όποιων έχει 200 έως 5.000 τριπητές κατά τετραγωνικόν εκατοστόμετρον.

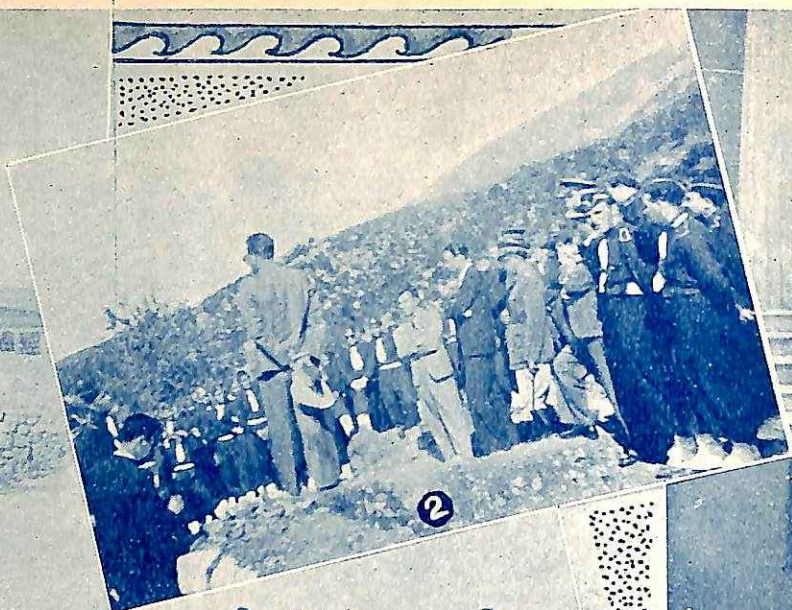
8. Τα λεπτά νημάτια που έκφυγουν από τους «τριπητούς» έλικωτήρες ξηραίνονται με θερμό άερα και συγχρόνως συστρέφονται για ν' αποτελέσουν ένα και μόνον νήμα. Το νήμα αϋτό όφαινεται μετά όπως το φυσικό μετάξι.

Κατάθεσις στεφάνου εις τον Άγνωστον Πειραιώς υπό των εκεί Φαλαγγιτών κατά την προχθεσινήν έορτην.

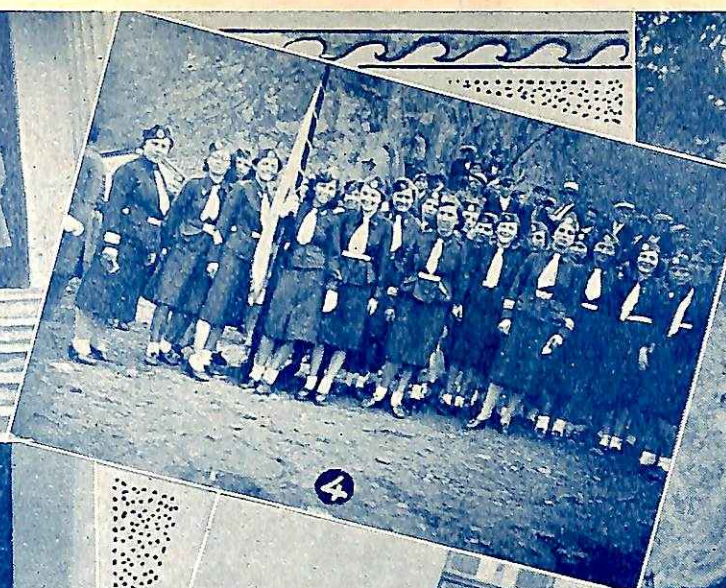
1

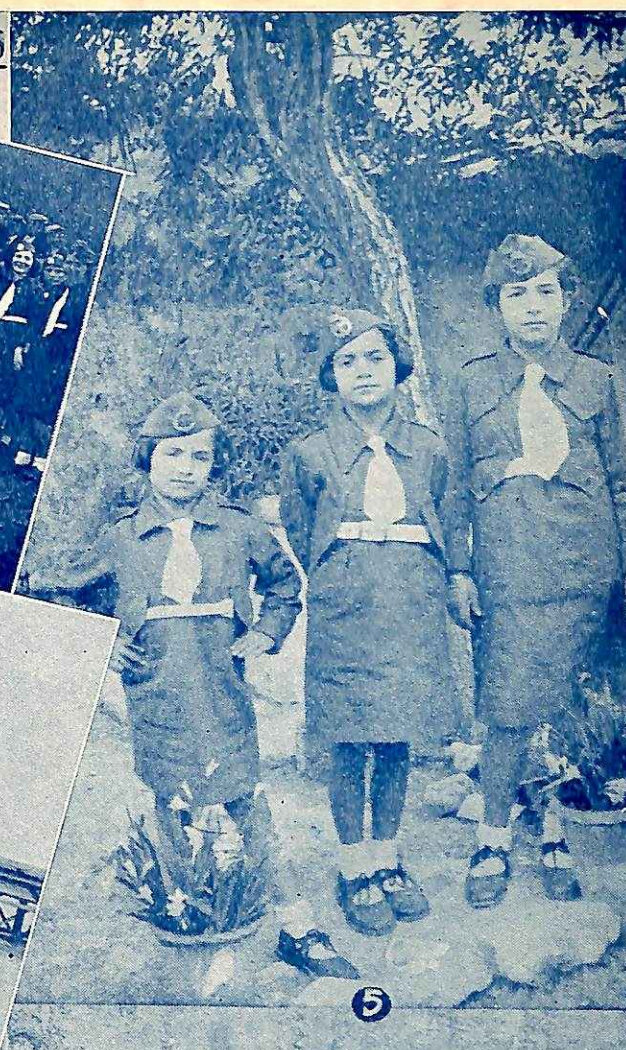
2

3

4

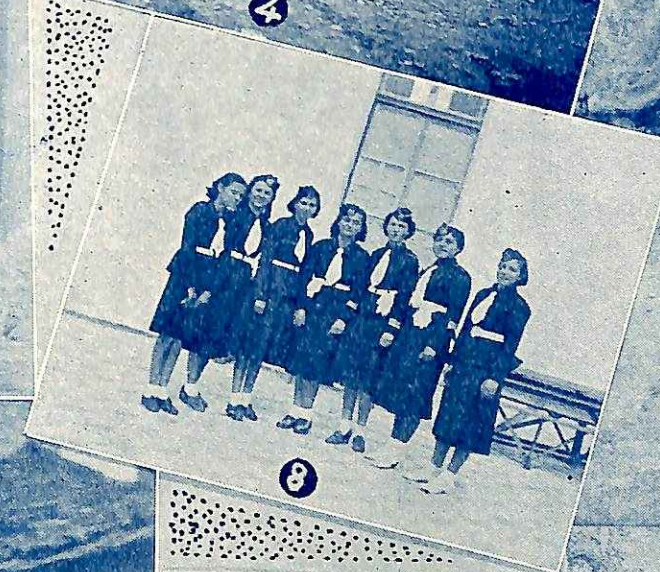
5

6

7

8

9

10

11

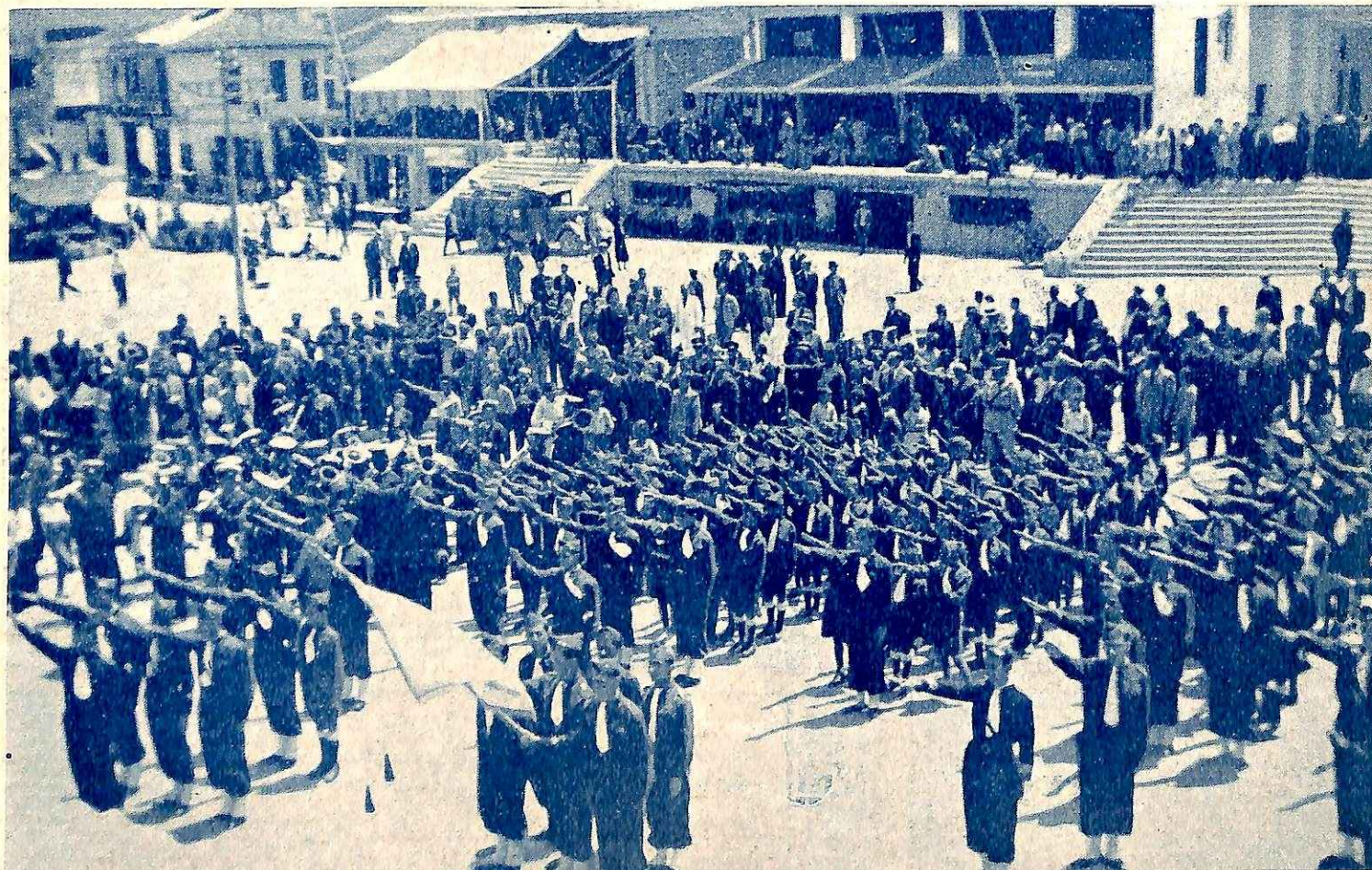
12

- 1) Άθλητική ομάδα Φαλαγγιτιστών Πύργου μετά της Διοική-
τριας των.
- 2) Φαλαγγίται Λαμίας εις τὰς ἐνδόξους Θερμοπόλεως.
- 3) Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι Μεγαλοπόλεως.
- 4) Φαλαγγίτισσαι Καστορίας εις τὸ μνημεῖον Παύλου Μελά.
- 5) Τρεῖς Φαλαγγίτισσαι τοῦ Ληξουρίου Κεφαλληνίας.
- 6) Σκαπανεὶς τῆς Νέας Κίου.

- 7) Δύο μικροὶ Σκαπανεὶς Νεαπόλεως Κοζάνης.
- 8) Ἀξιωματοῦχοι Φαλαγγίτισσαι Ἀμυνταίου.
- 9) Φαλαγγίται καὶ Φαλαγγίτισσαι Χίου χορεύοντες ἑλλη-
νικοὺς χορούς.
- 10) Ὅμας Φαλαγγιτιστῶν Καστρὶ Κυνουρίας.
- 11) Τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Ε. Ο. Ν. Ναυπλίας.
- 12) Σκαπανεὶς τῶν Λεχαινῶν.

Ο Νομάρχης και ο Περιφ. Διοικητής Χαλκίδος κατά μίαν επίθεώρησιν.

Συγκέντρωσις Φαλαγγιτών Χαλκίδος, επί τη αναλήψει τών καθηκόντων του νέου Περιφ. Διοικητού των.

Η ΣΕΛΙΣ

Την κοριζοίτε

ΥΓΕΙΑ

«Πρέπει να είσθε γεροί, γιατί μόνο τότε θα δημιουργήσετε υγιή οικογένειαν και θα έκτελέσετε την αποστολή σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

Ανάμεσα στα πιο πολύτιμα πετράδια, ανάμεσα στα πιο μεγάλα πλούτη που θα στολίσουν την ζωή σου είναι η γερωσύνη του κορμιού. Δεν αρκεί νάχης φλογερά μάτια, δεν φθάνει νάχης πανώριο στόμα για την κατάκτηση της ζωής και της ευτυχίας. Τίποτε από όλες τις όμορφιές σου και τα σωματικά σου χαρίσματα δεν θα σε ωφελήσει ούτε θα βοηθήσει στην εξέλιξί σου, αν σου λείπει το ένα το μεγάλο, η γερωσύνη.

Πέρασε η άρρωστη εποχή, που λάτρευε τη γλωμάδα ενός νέου προσώπου, που τραγουδούσε τα διάφανα σαν γυαλένια δακτυλάκια, την χωρίς πνοή όμιλία, τις άβουλες κινήσεις. Οι άρχες, σαν το έλεφαντόδοντο Όφελιες παραμερίστηκαν.

Μία γερή εποχή βαδίζει ζητώντας γερούς ανθρώπους για την εξυπηρέτησι των σκοπών που θέλει.

Αν έσύ, νέο κορίτσι, επιμένεις στη χαϊδεμένη σου αναιμία και στην τραγουδημένη από τον Μυσάε ωρότητα, θάρρη ο αγέρας ένα βραδινό και θα σε ξεφυλλίσει σαν την άρρωστημένη της άκρας του κάμπου άνεμω. Σκέψου το καλά τώρα, που είναι ο καιρός της σωματικής σου εξέλιξεως. Από σένα εξαρτάται να όπλισθης με το θεϊκό δώρο της υγείας για να μπορέσης να άντεπεξέλθης άργότερα σ' όλες τις περιστάσεις της ζωής καλές και κακές.

Κι' άλλη φορά είπαμε, πως έσύ είσαι το βάθρο, η κρηπίδα πάνω στην οποία θα στηριχθούν οι νέες γενεές, πάνω στην οποία θα θεμελιωθή το μέλλον του Έθνους μας.

Κι' όπως κανείς μας σήμερα δεν έχει το δικαίωμα να εργάζεται ενάντια στην εξέλιξί και την πρόδο του Έθνους, έτσι και σ' δεν μπορείς να το κάνης. Παραμελώντας και παρασβέποντας το χάρισμα του Θεού, την υγεία, άμαρτάνεις και άσεβείς πρώτα ενάντια στον έαυτό σου, ενάντια στα παιδιά σου κι' ενάντια στο σύνολο. Να το σέβεσαι πρέπει το κορμί σου και να το αγαπάς. Να το θεωρής σαν κάτι ιερό και να μην επιτρέπης χέρι και πνεύμα βέβηλο να το θίξη. Νάσαι καλός φύλακας του δώρου, που σου έμπιστεύθηκε ο Θεός. Σ'α λουλουδί λευκό της λεμονιάς, σαν ζωτικό λωτόνι που ύψώνεται προς τον ήλιο, να το καμαρώνης. Θάρρη μία μέρα, που θα σε κράξει ο Θεός σου για εκπλήρωσι του Έργου προς τον Λαό σου και τότε θα άπαιτήση η αποστολή σου το δυνατό κορμί σου να τεθή γερό και παρθενικό σαν ανέγγιχτο δώρο για το μεγάλο σκοπό.

Νέο κορίτσι,

Με βαθύ σεβασμό να φροντίζης για την υγεία σου. Μην άμελείς ούτε το παραμικρό υγιεινό παράγγελμα. Δεν μπορείς να φαντασθής πόσο είναι σπουδαίο για την κατοπινή σου ζωή. Το σώμα σου είναι το θείο κροντήρι του πνεύματός σου. Όταν το δοχείο αυτό είναι σκουριασμένο και παραμελημένο, το πνεύμα σου θα ξυνίση και θ' αποσυντεθή. Ξέρεις και έξω το τί έλεγαν οι άρχαίοι μας πρόγονοι. «Νούς υγιής εν σώματι υγιεί». Μη φαντασθής ποτέ ότι χωρίς το ένα μπορεί να υπάρξη το άλλο. Μόνον όταν η συνείδησίς μας δέχεται από τα βάθια του όργανισμού μας ευχάριστα μηνύματα, βασιλεύει μέσα μας η άδικοπη εύφροσύνη.

Η βάσις λοιπόν και το φέρον τόξον για όλα δσα άποτελούν την ανθρώπινή σου ύπαρξί, ο βωμός πάνω στον όποιον θ' άπλωθούν τα δώρα του Είναι σου για χαρά και καμάρι όλων μας, για πρόοδο και άνάπτυξι του λαού μας, είναι η δική σου υγεία. Μη το ξεχνάς και μη σπαταλάς το θεϊκό αυτό δώρο άσυλλόγιστα.

Σ. Καρ.

* ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΔΑΝΤΕΛΛΩΝ *

Οι δαντελλένιες τραχηλίες, εγκαταλειμμένες πρό πολλών έτών, φοριούνται πάλιν τώρα. Δροσερές και έλκυστικές, άρέσουν σε όλες. Πρέπει όμως οι σπουδαίες αυτές λεπτομέρειες της τουαλέττας να είναι άψόγου καθαριότητος. Δεν θα ήταν κρίμα να αγοράσωμε καινούργιες, αν έχουμε άπ' αυτές κατάλληλες, που μπορεί να χρησιμοποιήσουμε; Αλλά εάν είναι ακάθαρτες; Σας δίνουμε έδώ μερικές συμβουλές πως να διατηρήσεις εν γένει τις δαντέλλες σου και πως με εύκολα και πρακτικά μέσα να τις καθαρίζετε και να τις φρεσκάρετε.

1. Δαντέλλες λευκές και καινούργιες.—Τις πλένουμε σε γάλα βρασμένο χλιαρό. Ξεπλένουμε σε νερό, εις το όποιον προσθέτομε σε κάθε λίτρα δυο κομμάτια ζάχαρι. Σιδερώνομε, όταν άκόμη είναι νωπές, από την άναπόδη, σε μία σανίδα άρκετά μαλακή (ντυμένη μ' ένα ύφασμα), με σίδερο πολύ καθαρό και λίγο ζεστό.

2. Δαντέλλες πολύτιμες και σε καλή κατάστασι. (Στεγνό καθαρίσμα).—Απλώνομε τις δαντέλλες σε μία πολύ μαλακή σανίδα. Τοποθετομε κάτω από τη δαντέλλα ένα φύλλο διηθητικού χάρτου, πισπιλίζομε τη δαντέλλα με στεατίνη (την εύρίσκομε σ' όλα τα χρωματοπωλεία) και τη σκεπάζομε με ένα άλλο φύλλο χάρτου. Σιδερώνομε το χαρτί μ' ένα καθαρό σίδερο, όχι πολύ ζεστό. Το χαρτί θα άπορροφήση την ακαθαρσία. Εάν είναι άνάγκη, επαναλαμβάνομε την εργασία αυτή.

3. Πολύτιμες και σε κακή κατάστασι.—Δεν θα καταπιστομε με τα χέρια για να καθαρίσουμε αυτές τις δαντέλλες. Τις βάζομε σε μία μπουκάλια γεμάτη κατά τα 3/4 με πολύ ζεστή σαπουνάδα, κλείνομε τη μπουκάλια και την άνακινούμε ή συχα. Βγάζομε τη δαντέλλα. Ξεπλένομε κατά τον ίδιο τρόπο, αντικαθιστώντας τη σαπουνάδα με νερό κα-

θαρό σε ίδια θερμοκρασία. Άνανεώνομε το νερό τρεις φορές. Για το στέγνωμα άπλώνομε ένα λευκό πανί, τοποθετομε επάνω τη δαντέλλα, την όποιαν διατηρούμε σε καλό σχήμα με μερικές βελονιές με άσπρη κλωστή. Κρεμάμε άκολουθως το πανί για να έπιταχύνωμε το στέγνωμα. Σιδερώνομε μεταξύ δύο πανιών (το επάνω πανί να είναι ό-λιγο ύγρό) σε μία πυκνή κουθέρτα, με τη δαντέλλα από την άνάποδη.

4. Δαντέλλες σε πολύ κακή κατάστασι.—Τις διορθώνομε. Κατόπιν τις τυλίγομε γύρω από μία καθαρή μπουκάλια που χωράει μία λίτρα. Στερεώνομε με μία λεπτή κλωστή το τελευταίον άκρον της δαντέλλας στο ρουλώ, που έσχηματίσθη κατ' αυτόν τον τρόπον. Σκεπάζομε τη δαντέλλα με μία έλαφρή μουσελίνα ραμμένη με μεγάλες βελονιές, εις τρόπον ώστε να περιβάλλη όλο το κομμάτι της δαντέλλας. Προετοιμάζομε κρύα σαπουνάδα σ' ένα δοχείο άρκετά μεγάλο, ώστε να μένη μέσα σ' αυτό όρθή ή μπουκάλια και να μην έγίξη πουθενά το δοχείο εις τα πέριξ. Άφήνομε να ζεσταθή, χωρίς να βράση, έπι μία ώρα. Ξαναρχίζομε την ένέργεια με άλλη καθαρή σαπουνάδα. Άποσύρομε τη μπουκάλια και την αφήνομε έως ότου κρυώση σχεδόν. Την θέτομε κάτω άπο τη βρύση και αφήνομε να χυθή νερό σ' όλη την επιφάνεια της μουσελίνας επί 5 λεπτά της ώρας. Έπειτα από το ξεβγάλμα αυτό, βγάζομε τη μουσελίνα και ένεργομε όπως και στις προηγούμενες δαντέλλες.

5. Δαντέλλες πυκνές.—Πλύσιμο: Θέτομε την δαντέλλα σε μία κατασρόλα με ζεστή σαπουνάδα. Φέρομε σε σημείο βρασμού, ξεπλένομε με καθαρό νερό, της αυτής θερμοκρασίας.—Στέγνωμα: Διπλώνομε κανονικά τη δαντέλλα γύρω σε μία μπουκάλια. Όχι σιδερώμα.

Βούλα Βασιλειάδου

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Εργάστηκαν όλο τ' απόγευμα κι' όλη την άλλη μέρα, για να κουβαλήσουν και να τοποθετήσουν στο φράκτη καινούργια δοκάρια και καινούργια άγκωνάρια. Έτσι ο φράκτης στερεώθηκε στην εντέλεια και το πέρασμα από 'κει θάταν αδύνατο.

Το "Εμπερφουρτ" δέν ήταν πιά ή άρχέγονη εκείνη καλύβα των ναυαγών, που στηριζόταν σε τέσσερα δένδρα. Ήταν ένα σπιτάκι με άρκετα δωμάτια, για να χωρή και τις δυο οικογένειες. Και δεξιά κι' αριστερά είχε σταύλους μεγάλους όπου οι πεινασμένοι βόνασοι βρήκαν ανάπαυση κι' άφθονη τροφή.

Το κυνήγι στα περικόρα άφθονούσε. Κι' ο Τζάκ μπορούσε να ίκανοποιή το πάθος του προς όψελεια του οικογενειακού τραπέζιου. Πολλά άλλως τε από τὰ ζώα και τὰ πουλιά που έσκότωνε, τὰ έψηναν εύθως και τὰ φύλαγαν για τους τρεις έκδρομείς.

Στις 27 Σεπτεμβρίου, το πρωί, πήγαν όλοι μαζί ως την κλεισούρα του Φραγμού κι' εκεί άποχαιρετήθηκαν... Δεκαπέντε δλόκληρες ήμέρες θά έμεναν χωρισμένοι, χωρίς έιδησι, χωρίς έπικοινωνία... Πόσο τους φαινόταν βαρύ!

—Και όμως, έίπε τότε ο Έρνέστος, ή "Αννα θά λαβαίνη ειδήσεις μου!

—Με το ταχυδρομείο; ρώτησε ο Τζάκ.

—Ναί, με το έναέριο ταχυδρομείο... Βλέπετε αυτές τις δυο περιστερές, που τις παίρνω με τὰ κλουδιά τους;... Θά τις έλευθερώσουμε στην κορυφή των βουνών κι' από κει θά σάς φέρουν ειδήσεις του μικρού καραβανιού μας.

Χάρηκαν όλοι για την καλή αυτή ιδέα του Έρνέστου κι' ή "Αννα υποσχέθηκε να παραφυλάγη κάθε μέρα τον γυρισμό των ταχυδρόμων περιστερών.

Ο κ. Ουόλστον, ο Τζάκ κι' ο Έρνέστος πέρασαν από μιά τρύπα, που την είχαν αφήσει έπίτηδες στο φράκτη της κλεισούρας και άφου την έφραξαν πίσω τους, άρχισαν την πεζοπορία.

Ο κ. Ζερμάττ κι' οι γυναίκες θά γύριζαν με τ' άμάξι στο Φελσενχάιμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Η πεζοπορία είναι το καθαυτό ταξείδι των περιηγητών. Τους έπιτρέπει να τὰ βλέπουν όλα, να γυρίζουν πίσω, να στέκονται όπου θέλουν, ν' άργούν όσο θέλουν. Όταν δέν υπάρχει πιά δρόμος ο πεζοπόρος άρκείται στο μονοπάτι. Μπορεί να περνά από κει, άπ' όπου δέν θά περνούσε το ελαφρότερο άμάξι ή το πιο γυμνασμένο ζώο και ν' άνεβαίνη έτσι ως τις ψηλότερες κορυφές των βουνών.

Γι' αυτό ο κ. Ουόλστον κι' οι σύν-

τροφοί του έπροτίμησαν την πεζοπορία.

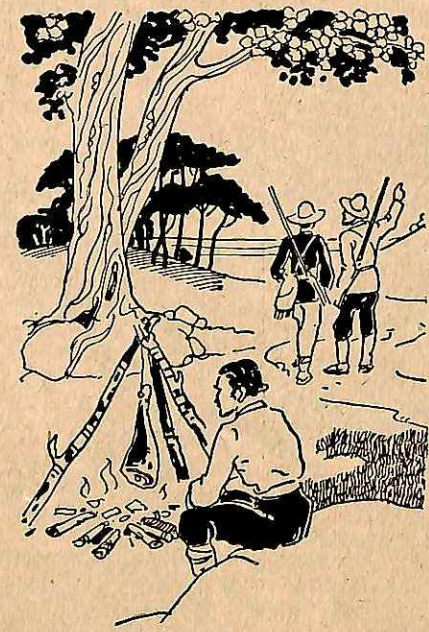
Αν και με κίνδυνο να έκτεθούν σε μεγάλους κόπους, δέν έδίστασαν να έπιχειρήσουν ταξείδι με τὰ πόδια στις άγνωστες εκείνες χώρες του νησιού, προπάντων για να μπορέσουν ν' άνεθούν πιο εύκολα στην κορυφή της βουνοσειράς.

Το ταξείδι αυτό δέν θάταν μακρύ. Έπτά μόνο, όκτω το πολύ λεύγες έχωρίζαν από κει τὰ ριζοβούνια. Θά γινόταν όμως σε καινούργια χώρα, που φύλαγε ίσως πολλές και σπουδαίες άποκαλύψεις για τους ταξειδώτες.

Στην άρχή, διευθύνθηκαν προς το μικρό εκείνο ύψωμα, που το είχαν ονομάσει Άραθικό Πύργο, γιατί την πρώτη φορά που έπεσκέφθηκαν την κοιλάδα του Γκρύνταλ, είδαν εκεί ένα κοπάδι καμηλοπούλια και τὰ πήραν για Βεδουίνους καθάλλα σ' άλλοιχ. "Υστερ' άπ' αυτό το ύψωμα, κατέβηκαν στην Άρκουδοσπηλιά, όπου μιά φορά ο Έρνέστος λίγο έλειψε να σκάσει από τ' άγκάλιασμα μιάς άρκούδας. Από κει μήτηκαν στην κοιλάδα του Γκρύνταλ.

Πλατειά ως δυο χιλιάδες μέτρα, ή κοιλάδα αυτή, σ' ένα μάκρος δυο λευγών, είχε μέσα δάση, δένδρα μοναχικά και μεγάλα λειβάδια στις πλαγιές της. Άπ' αυτή περνούσε κι' ένα ποταμάκι που ψιθύριζε κάτω από καλάμια και που θά χυνόταν είτε στο Άνατολικό ποτάμι, είτε στον όρμο των Ναυτίλων.

Ο κ. Ουόλστον κι' οι σύντροφοί του δέν έβλεπαν την ώρα να θβάσουν στην άκρη της κοιλάδας του Γκρύνταλ, για

Ο Τζάκ έψηνε ένα μουτί άντιλόπης.

να πάρουν από κει μιά πρώτη άποψη της χώρας που έκτεινόταν στα μεσημβρινά. Όσο μπορούσε, ο Έρνέστος έθρισκε τον προσανατολισμό με την πυξίδα της τσέπης που είχε μαζί του, και τον έσημειωνε με την άπόστασι που είχαν διανύσει.

Το μεσημέρι, σταμάτησαν κάτω από μιά συστάδα δένδρων κι' έφαγαν ψητές τις πέρικες, που είχε σκοτώσει στο δρόμο ο Τζάκ. Νερό καθαρώτατο ήπιαν από το ποτάμι, και τὰ δένδρα τους έπρομήθευσαν άφθονα κι' ώριμα φρούτα.

Άφου ξεκουράστηκαν, ξεκίνησαν πάλι. Η άκρη της κοιλάδας βρισκόταν άνάμεσα σε δυο βραχώδη τοιχώματα. Στο στενό αυτό φαράγγι, το ποταμάκι γινόταν καταρράκτης. Και εαφνικά παρουσιάσθηκε μπροστά τους το άνοιγμα.

Από κει είδαν μιά χώρα σχεδόν έπίπεδη, που παρουσίαζε την πλούσια βλάστησι των τροπικών και που έφθανε ως τὰ ριζοβούνια. Τι διαφορά από το έδαφος εκείνο που έπότιζε ο άπάνω Μόντροζ! Σε άπόστασι λεύγας, προς τὰ νοτιοανατολικά, φαινόταν μιά ταινία ύγρη που έλαμπε στον ήλιο. Θάταν ίσως κανένα παραπόταμο του Μόντροζ.

Ός τὰ ριζοβούνια, σ' ένα διάστημα έξη λευγών, δέν ήταν παρὰ πεδιδδες και λόγμες. Η πορεία συχνά γινόταν δύσκολη, πότε από χόρτα ψηλά πέντ' έξη πόδια, πότε από ψηλά καλάμια άγκαθωτά, και πότε από ζαχαροκάλαμα, που κουνιόταν στον άνεμο όσο έφθανε το μάτι.

Άφου περπάτησαν έτσι τέσσερες δλόκληρες ώρες, ο Έρνέστος έίπε:

—Προτείνω να σταθμεύσουμε.

—Από τώρα; Έκαμε ο Τζάκ, που δέν είχε κουρασθή περισσότερο από τον σκύλο του Φάλμπ.

—Είμαι με τη γνώμη του Έρνέστου, έδήλωσε ο κ. Ουόλστον. Το μέρος μου φαίνεται κατάλληλο για να περάσουμε τη νύκτα μας.

—Πολύ καλά, έίπε ο Τζάκ. "Ας σταματήσουμε, να φάμε τουλάχιστον, γιατί αν δέν είμαι κουρασμένος, πεινώ όμως πολύ.

—Ν' άνάψουμε φωτιά και να τή διατηρήσουμε ως το πρωί; ρώτησε ο Έρνέστος.

—Πολύ φρόνιμο, άποκρίθηκε ο Τζάκ. Ο μόνος τρόπος για ν' άπομακρύνουμε τὰ θηρία.

—Βεβαίως, έπρόσθεσε ο κ. Ουόλστον. Θά ήταν άνάγκη ν' άγρυπνήση καθένας με τη σειρά του και μού φαίνεται πως είναι καλύτερα να κοιμηθούμε. Δέν υπάρχει κανένας φόβος...

—Όχι, έίπε ο Έρνέστος. Δέν είδα κανένα ύποπτο σημάδι και δέν άκούσθηκε κανένα ούρλιασμα από τη στιγμή που βγήκαμε από το Γκρύνταλ. Όστε περιττό μού φαίνεται ν' άγρυπνήσουμε ο ένας κατόπιν του άλλου.

Ο Τζάκ δέν έπέμεινε. Και οι τρεις άρχισαν να τρώνε.

Η νύκτα θάταν έξοχη, —μιά από τις νύκτες εκείνες που ή φύσις κοιμάται ήσυχα, χωρίς ή παραμικρή πνοή να ταράξη τον ύπνο της. Ούτ' ένα φύλλο δέν κουνιόταν στα δένδρα, ούτ' ένα τρίξιμο δέν άντίκοβε τη σιωπή της πεδιάδας. Ο σκύλος δέν έδειχνε κανένα σημάδι άνησυχίας. Κανένα βραχνό γαύγισμα τσακαλιού δέν άκουγόταν από μακριά, αν και τὰ σαρκοφάγα αυτά στο νησί άφθονούσαν. Τέλος πάντων δέν θάκαναν άσχημα να κοιμηθούν στο ύπαιθρο.

Έδειπνησαν με τὰ ύπολείμματα του γεύματος και με αύγὰ χελώνας, που είχε άνακαλύψει ο Έρνέστος, ψημένα στη χόβολη.

Ο πρώτος που έκλεισε τὰ μάτια του ήταν ο Τζάκ, γιατί ήταν κι' ο πιο κουρασμένος άπ' όλους. Πραγματικώς δέν είχε πάψει να ψάχνει μέσα στους θάμνους για κυνήγι και κάποτε άπομακρυνόταν τόσο πολύ, ώστε ο κ. Ουόλστον ήταν άναγκασμένος να τον άνακαλή στην τάξι. Άλλ' αν κοιμήθηκε πρώτος, πρώτος έξύπνησε κιόλα τὰ χαράματα. Κι' άμέσως οι ταξειδιώτες ξανάρχισαν την πεζοπορία. "Υστερ' άπό μιά ώρα, άναγκάσθηκαν να περάσουν από τὰ ριχά ένα ποταμάκι, που ίσως θά χυνόταν, δυο-τρεις λεύγες μακρύτερα, στην κοίτη του Μόντροζ. Τούλάχιστον από τη διεύθυνσι που είχε προς τὰ νοτιοανατολικά, ο Έρνέστος αυτό έσυμπέρανε.

Έξακολουθούσαν τ' άπέραντα λειβάδια και τ' άτέλειωτα ζαχαροκάλαμα. Τι πλούτος αυτές οι φυτείες για τη μέλλουσα άποικία! "Επειτα, στα ύγρα μέρη του έδάφους, πολλές συστάδες ήταν από τὰ κηροδένδρα εκείνα, που ένα τους κλωνί έχει τάνη και τάλλο τους καρπούς. Και τέλος φάνηκαν πυκνά δάση από κανελλόδενδρα, φοινίκες διαφόρων ειδικών, συκιές, ριζοφόρες, βαλανιδιές με φαγώσιμους καρπούς, όλα με άνάπτυξη θουμαστή. Στο μέρος αυτό, έκτός από τις περιοχές των κηροδένδρων, άλλοι βάλοι δέν ύπήρχαν. Άλλως τ' ο Τζάκ δέν είχε πιά καμιά έλπίδα ν' άπαντήση νεροπούλια. Έπρεπε ν' άρκεσθή στο κυνήγι του κάμπου και του λόγγου, που ήταν όμως άφθονώτατο.

Κάθε τόσο ο κ. Ουόλστον του έλεγε:

—Δέν είναι άνάγκη να κυνηγάς δλοένα. "Αδικα βαραίνεις το σάκκο σου, ενώ θά μάς έφθαναν για να τρώμε όσα σκοτώνεις στους σταθμούς.

—Έχετε δίκιο, άπαντούσε ο μανιακός κυνήγος. Μά μπορώ να κρατιέμαι, όταν ένα καλό κυνήγι περνά μπροστά από το τουφέκι μου;

Όστόσο ο Τζάκ συμμορφώθηκε με την καλή συμβουλή. Και μόνο κατά τις ένδεκα άκούσθηκαν δυο τουφεκίες, δίνοντας την έιδησι πως το πρώτο γεύμα ήταν πιά εξασφαλισμένο. Ο σιτεμένο, δέν θά έμεναν πολύ εύχαριστημένοι από τις τρεις εκείνες μπεκάτσες, που έφερε ο Φάλμπ μέσ από τὰ χαμόδενδρα. Οι κάτοικοι όμως της Νέας Έλβετίας δέν είχαν τέτοια έκφυλα γούστα και από το φρέσκο έκείνο κυνήγι, που ψήθηκε σε φωτιά από ξερόκλαδα, δέν άφησαν παρὰ τὰ κόκκαλα, που τὰ έδωσαν στο σκύλο.

(Άκολουθεί)

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΙΑΛΟΥ

Η άνάγκη των βιταμινών εις τον άνθρωπον

Β'.

Οι βιταμίνες όπως είπαμε είναι άπαραίτητες δια τον άνθρωπον, τόσο δια την συντήρησιν, όσον και δια την άνάπτυσιν αυτού, όχι όμως όπως φαντάζεται ο κόσμος, ο όποιος τρέχει προς άναζητήσιν των, νομίζοντας πως αν δέν φάη άπ' αυτές κατά κόρον θά πεθάνη ή θά άσθενήση. Το άστειον δέ είναι ότι τις περισσότερες φορές τις άναζητά εκεί που δέν ύπάρχουν, ή τις καταστρέφει με τον τρόπον που τις τρώγει. Τρώγει έπί παραδείγματι όσπρια βρασμένα ή μαύρο ψωμί για να φάη βιταμίνες και δέν κάνει τίποτε άλλο από του να χαλάη το στομάχι του, διότι οι βιταμίνες άμα βράσουν καταστρέφονται, όπως στο ψωμί που ψήνεται σε 700 βαθμούς θερμοκρασία.

Υστερα είναι ύπερβολικός στη κατάρχη των ώμων τροφών, νομίζει πως άμα φάη πολλά άγκούρια και με τις φλοδες μάλιστα ή κουκκιά φρέσκα, πως θά σωθή και δέν ξεύρει πως δέν έχουν όλες οι τροφές βιταμίνες ή ότι οι πολλές βιταμίνες στον μεγάλο είναι άχρηστες, καμιά φορά δέ μάλιστα βλάπτουν άκόμη.

Οι βιταμίνες και οι τέσσερες, είναι άπολύτως άπαραίτητες για την παιδική ήλικία, εκεί πρέπει να φροντίζωμεν, ώστε να εξασφαλίζεται πλήρης ή χορήγησις αυτών, άκόμη δέ περισσότερον στη βρεφική ήλικία λόγω της έντονου άναπτύξεως.

Έχει παρατηρηθή ότι σε μιά άρρώστεια οι βιταμίνες που ύπάρχουν στον οργανισμό καταστρέφονται ταχύτερον, παρὰ όταν είναι καλά, είναι δέ εύκολον να άναπτυχθή μιά άδυναμία, όπως πολλές φορές το είδαμε, ύστερα από μιά γρίπη έλαφρά ή από μιά άνορθαλίτιδα. Έπομένως το παιδί ή ο νέος πρέπει να παίρνη συνεχώς και άφθονώς βιταμίνες, έφ' όσον βρίσκειται στην άνάπτυξη, σε συνεχείς διαταραχάς της θρέψεως ή έπειδή άσθενεί συχνά, αλλά δέν είναι άνάγκη να το φορτώνωμεν με τρεφές δυσπρόσιτους και καμιά φορά έπικινδύνους, δια να εξασφαλισθή ή κανονική χορήγησις των βιταμινών.

Όταν ρίχνη λεμόνι στη σούπα του, τρώγη μιά ντομάτα ώμη, έφ' όσον το έπιτρέπει ή ήλικία του ή το στομάχι, ή φρούτα της έποχής σε κανονική ποσότητα, εξασφαλίζεται άπολύτως ή βιτ. C, ή όποια όπως θά έδωμε προλαμβάνει τις άναμίες, άιμορραγίες και το παιδικόν σκορβοδόν. Έπίσης όταν παίρνη τα γεύματα μουρουνέλαιον σε ποσότητα 1-2 κουτ. του γλυκού και όχι 3-4 της σούπας, γιατί χαλάει το στομάχι και είναι άχρηστο το πλεόνασμα, το δέ καλοκαίρι μερικές σταγόνες από τὰ κυκλοφοροδόντα σπείαλιτε ή ένα ώμο αύγό, εξασφαλίζει

πλήρως την βιταμίνη A της άναπτύξεως και την D την άντιραχτικήν. Τέλος λίγη μαγιά της μύρας σε καθημερινή ποσότητα μιάς πρέζας, που έκτός των άλλων προλαμβάνει ή γι-ατρεύει τας συχνάς δερματικές παθήσεις των παιδιών ή λίγα άμύγδαλα και λίγες σταφίδες ή λίγο κρασί ή μύρα, εξασφαλίζει άπολύτως και την βιτ. B, ή όποια είναι χρήσιμος προς πρόληψιν νευρικών διαταραχών. Ο ένήλιξ, άς μη χαλάη τον κόσμο για βιταμίνες, δέν του είναι τόσο άπαραίτητες, όσο στο παιδί, έκτός βέβαια αν είναι άρρωστος, όποτε πρέπει να τις άναζητήση έπιμόνως και να καταφύγη και εις ιατρών άκόμη.

Ο ύγιης θά τις βρή εύκολα, είναι τόσο ποικίλη ή τροφή του σημερινού ανθρώπου, ώστε είναι εύκολώτατον και χωρίς καν να προσέξη ή να χαλάση το στομάχι του με τὰ κουκκιά ή με τὰ άγκούρια, ή να πάθη άμοιβάδες και τύφο με τις Αιγυπτιακές ντομάτες, να εξασφαλισή πλήρως τις μικρές βιταμινικές του άνάγκες. Άλλοτε ήσαν συχνές οι άδυναμίες και εις τους μεγάλους άκόμη, ιδίως δέ οι ναυτικοί που έκαναν μακρινά ταξείδια και ήσαν άναγκασμένοι να τρώγουν συνεχώς και έπί μήνας κονσέρβες, πάθοναν το λεγόμενον σκορβοδόν, δηλ. άιμορραγίες στα οδόντα ή στο σώμα και αυτόματα κατάγματα. Το σπουδαίον δέ είναι ότι έμαθαν να το γιάτρευουν πίνοντες λεμόνι, χωρίς όμως να ξέρουν και το λόγο, όπως οι παλαιότεροι γιάτροι συνιστούσαν το μουρουνέλαιον, για το ραχίτισμό χωρίς να ξέρουν και την θαυματουργόν του έπίδρασιν. Σήμερον όμως, άφ' ένός ή ταχύτης, άφου κάνομεν 5 ήμέρες για την Άμερική με βαπόρι και 30 ώρες με άεροπλάνο και άφ' έτέρου ή γνώσις των βιταμινών και άδυναμιώσεων, μάς έκαναν ώστε να βλέπωμεν σπανιώτατα τέτοια νοσήματα και αν παρατηρούνται καμιά φορά, τουτο συμβαίνει μόνον στους άγρίους ή άπολιτίστους των άποικιών.

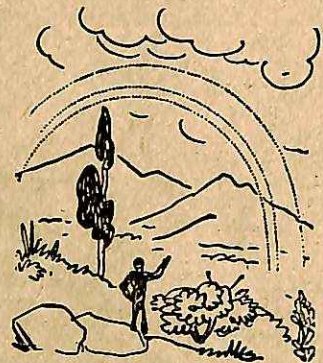
Άς ένθυμηθώ οι μεγαλύτεροι έκ των άναγνωστών μου, πόσον συχνή ήτο άλλοτε ή ραχίτις, ή βεντερούγα όπως έλεγαν, στα παιδιά, σήμερον όμως δια να διαγινώσκηται έγκαιρως και να θεραπεύεται άποτελεσματικώς, είναι σπάνιον ίσως φαινόμενον να ιδή κανείς καμψούρη ήλικίας 6-15 έτών.

Τελειώνοντας το σημερινό άρθρο τονίζω ότι δια να ώφελήσουν οι βιταμίνες πρέπει να προλαμβάνονται υπό μορφήν εύπεπτον, διότι είναι παρατηρημένον ότι σε μιά δυσπεψία, έκτός της φθοράς του οργανισμού, παρατηρείται και φθορά μεγάλη των βιταμινών.

Γ. Μπαμπούρης
Παιδίατρος

Ο ούρανός

Χάρης στην έπιστήμη, είναι σήμερα γνωστόν ότι στα πολύ υψηλά στρώματα το γαλάζιο χρώμα της ατμοσφαιράς είναι πολύ βαθύ κι όσο προχωρεί κανείς στον φανταστικό κόσμο του αγνώστου, ή μὲν ατμόσφαιρα είναι λεπτότερη, τὸ δὲ χρώμα της πάντοτε βαθύτερο. Ένα απλό πείραμα μᾶς δείχνει ότι ἡ ατμόσφαιρα, μολοντί ἡ ἴδια εἶναι ἀχρωμάτιστη, μᾶς φαίνεται γαλάζια καὶ μᾶς γοητεύει λόγω ὀπτικής ἀπάτης. Έχει ἐξακριβωθῇ ὅτι τὸ ἄσπρο φῶς τοῦ Ἡλίου ἔρχεται στὴ Γῆ σὲ ποικιλόχρωμες ἀκτίνες. Αὐτὸ τὸ ἀνακάτεμα τῶν ἀκτίνων τὸ κάνει νὰ φαίνεται ἄσπρο, ἐνῶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀκτίνες μώθ, κίτρινες, κόκκινες καὶ πράσινες. Αὐτὲς τὶς πολύχρωμες ἀκτίνες τὶς παρατηροῦμε στὰ κρύσταλλα καὶ στὸ οὐράνιον τόξο. Στὸ τελευταῖο αὐτὸ

τὸ φῶς σκορπίζεται καὶ τὰ συστατικά του διαιροῦνται στοὺς διαφόρους χρωματισμούς. Παρατηρήσατε σ' ἕνα ἀνοιχτὸ παράθυρο μιὰ διαγώνιο ἀκτίνα τοῦ Ἡλίου ποὺ περνᾷ, σὲ πόσα ἀναρίθμητα μικρὰ ἀτμοσφαίρια χωρίζεται, ποὺ φαίνονται σὰ νὰ χορεύουν ἐν εἰδὲι σκόνης. Τὸ ἄσπρο φῶς τοῦ Ἡλίου καθρεπτίζεται ἀμετάβλητο. Φυσηξτε τὸν σταχτὸ καπνὸ ἐνὸς τοιγάρου ἐπάνω στὴν ἀκτίνα καὶ ἀμέσως θὰ τὴν δῆτε νὰ μεταβάλλεται σὲ μπλε, σχεδὸν βιολεῖ χρώμα. Τὰ λεπτὰ ἀτμοσφαίρια τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, καθὼς ἀκτινοβολοῦν, μεταβάλλουν τὸ χρώμα τοῦ καπνοῦ. Μία μικροσκοπικὴ ἐξέταση μᾶς δείχνει ὅτι τὰ ἀτμοσφαίρια τοῦ καπνοῦ τοῦ τσιγάρου εἶναι μικρότερα ἀπὸ τὰ ἀτμοσφαίρια τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Καὶ γιὰ νὰ ἐανάρθωμε εἰς τὸ γαλάζιο χρώμα τοῦ οὐρανοῦ: Οὐ-

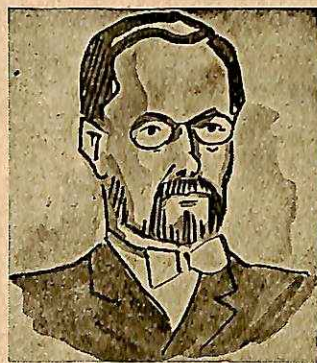
Πῶς ἀνεκαλύφθη τῆς λυσσης ἡ θεραπεία

Ας γυρίσωμε καμμιὰ πενηνταριά περίπου χρόνια πρὸς τὰ πίσω: 4 Ἰουλίου 1885! Σ' ἕνα χωριὸ τῆς Ἀλσατίας, ἕνας μικρὸς μαθητὴς, πηγαίνοντας εἰς τὸ σχολεῖο, δαγκώθηκε ἀπὸ ἕναν λυσσασμένο σκύλο. Τὸ παιδί ἦταν καταδικασμένο σὲ θάνατο. Τότε ἀκόμη δὲν ὑπῆρχε ἀντιλυσσική θεραπεία. Έξαλλη ἡ δυστυχισμένη μητέρα του, ἔτρεχε στοὺς γιατροὺς γιὰ νὰ σώσουν τὸ παιδί της. Ένας ἀπ' αὐτοὺς, ἄφοῦ ἐκαυτηρίασε τὰ τραύματα τοῦ μικροῦ καταδικασμένου, συνεβούλευσε τὴν μητέρα του νὰ τὸν μεταφέρῃ στὸ Παρίσι. Έκεῖ ὑπῆρχεν ἕνας χημικός, ποὺ γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομά του γινόνταν μέγας θόρυβος. Ὄνομαζόταν Λουδοβίκος Παστέρ καὶ κατοικοῦσε στὴν ὁδὸν Οὐλμ...

Τὸ μεσημέρι τῆς 6 Ἰουλίου ἡ μητέρα μὲ τὸ παιδί της βρισκόνταν στὸ ἐργαστήριό τοῦ Παστέρ, ποὺ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχε ἐπιδοθῇ σ' ἐρευνες γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τοῦ μικροβίου τῆς λύσης καὶ εἶχε βρῇ τὸν τρόπο τῆς θεραπείας της, πειραματιζόμενος ἐπάνω σὲ ζῶα. Μὲ τὶς παρακλήσεις τῆς δύστηνης μητέρας ποὺ ζητοῦσε τὴν ἐπέμβασί του ἐλπίζοντας τὴν σὴν σὲ τὸ παιδί της, τοῦ παρουσιάζετο γιὰ πρώτη φορὰ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐφαρμόσῃ τὴ μέθοδό του κι' ἐπάνω σὲ ἄνθρωπο. Γεμάτος ἀνησυχία, ὁ Παστέρ ἔσπευσε νὰ συμβουλευθῇ δυὸ γιατροὺς οἱ ὁποῖοι ἀ-

σιαστικὰ χρώμα δὲν ὑπάρχει σ' αὐτόν, ἀλλὰ τὸ ἀνακάτεμα τῶν ἀκτίνων, ποὺ ἐκπέμπουν τὰ διάφορα οὐράνια σώματα, δίδει στὰ μάτια μας τὴν ἐντύπωσι τοῦ γαλάζιου χρώματος. Στὰ πανύψηλα βουνά, ποὺ οἱ κορυφές τους χάνονται στὸ ἄπειρο τοῦ οὐρανοῦ, σὲ ὕψος ἀνω τῶν 8.000 μ., εἶναι ἀκόμη σκουρότερο τὸ χρώμα κι' ὅσο ἀνεβαίνει κανεὶς σὲ ὑψηλότερα στρώματα μὲ ἀερόστατο, τόσο σκουραίνει περισσότερο.

πεφάνθησαν ὅτι ἡ ἔτσι ἡ ἀλλοίωσις τὸ παιδί, ὅτι καὶ ἂν τοῦ ἔκαναν μὲ τὰ γνωστά ὡς τότε μέσα τῆς ἐπιστήμης, θὰ λύσσαζε. Τὸν συνεβούλευσαν λοιπὸν νὰ

κάμῃ τὰ πειράματά του ἐπάνω σ' αὐτό.

Έτσι τὸ βράδυ τῆς 6ης Ἰουλίου τοῦ 1885 ἔγινε ἡ πρώτη ἀντιλυσσικὴ ἐνεσις ἐπάνω σὲ ἄνθρωπο μὲ ἐπιτυχία καὶ ὁ μικρὸς ὕστερα ἀπὸ μιὰ περίοδο θεραπείας διὰ τῆς νέας μεθόδου, ἐπέστρεψε στὸ σχολεῖο του τελειῶς ὑγιής.

Στὶς 25 Ὀκτωβρίου τοῦ 1885 ὁ Παστέρ ἀνεκοίνωσε στὴν Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν του καὶ ἐξέθεσε μὲ κάθε λεπτομέρεια πῶς, ὕστερα ἀπὸ κόπους μιᾶς 5ετίας, εἶχε κατορθώσει νὰ προλαμβάνῃ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς λύσης. Δυστυχῶς, ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ περιγράψωμεν ἐδῶ τὴ θεωρίαν τῆς μεθόδου του γι' αὐτὸ θὰ περιορισθοῦμε ν' ἀναφέρωμε μερικὰ ἀκόμη ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐπεισόδια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀντιλυσσικῆς θεραπείας.

Ὁ δεύτερος ποὺ ὑπεβλήθη σ' ἀντιλυσσικὴν θεραπεία ἦταν ἕνας τσομπάνης πού, γιὰ νὰ σώσῃ τέσσερα οὐράνια σώματα, δίδει στὰ μάτια μας τὴν ἐντύπωσι τοῦ γαλάζιου χρώματος. Στὰ πανύψηλα βουνά, ποὺ οἱ κορυφές τους χάνονται στὸ ἄπειρο τοῦ οὐρανοῦ, σὲ ὕψος ἀνω τῶν 8.000 μ., εἶναι ἀκόμη σκουρότερο τὸ χρώμα κι' ὅσο ἀνεβαίνει κανεὶς σὲ ὑψηλότερα στρώματα μὲ ἀερόστατο, τόσο σκουραίνει περισσότερο.

σοχὴ ὄλου τοῦ κόσμου. Ἡ κοινὴ γνώμη ὅμως εἶναι, πολλὰς φορές, πολὺ παράξενο ποτάμι. Τὸ παραμικρὸ ἐμπόδιο εἶναι ἱκανὸ νὰ τὸ κάμῃ νὰ στραφῇ πρὸς τὰ ὀπίσω. Καὶ ὁ Παστέρ, ποὺ εἶχε γίνῃ τὸ ἀντικείμενο τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ κόσμου, ὅχι μόνον μὲ τὴν ἀνακάλυψι τῆς θεραπείας τῆς λύσης, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν πρόληψι καὶ θεραπεία πολλῶν ἄλλων μολυσματικῶν νόσων, αὐτὸς ποὺ εἶχεν ἦδη δημιουργήσει τὴν μικροβιολογία, ἀπὸ ἕνα ἄδικο περιστατικὸ ὠνομάσθη πρὸς στιγμὴν ἀγύρτης καὶ φονῆας: Ένα μικρὸ κοριτσάκι, ποὺ ὑπεβλήθη στὴν ἀντιλυσσικὴν θεραπεία ἐπὶ 37 ὁλόκληρες ἡμέρες, ὕστερα ἀπ' τὸ δάγκωμα ἐνὸς λυσσασμένου σκύλου, ἀπέθανε μὲσα σὲ φριχτοὺς πόνους. Καὶ μολοντί ὁ Παστέρ εἶχε προβλέψει τὸν θάνατον τῆς μικρῆς, ἐπειδὴ ὅταν ἐζήτησαν τὴν ἐπέμβασί του τὰ συμπτώματα τῆς λύσης εἶχαν περίπου ἐκδηλωθῇ, οἱ δημοσιογράφοι ὄλου τοῦ κόσμου ἐπετέθησαν ἐναντίον του μὲ σφοδρὰ ἄρθρα καὶ τὸν ὠνόμαζαν κοινὸν δολοφόνου. Εὐτυχῶς, οἱ μετέπειτα ἐπιτυχίες ἀποκατέστησαν τὰ πράγματα καὶ τὸ πλῆθος ἐκείνων ποὺ συνέρρεον ἀπὸ ὄλον τὸν κόσμον στὸ ἐργαστήριον τῶν λυσοδικτῶν ἀποτελοῦσε μιὰ βαθυλωνία ἀπὸ Γάλλους, Ἀγγλους, Ρώσους, Ἀραβας, Ἰταλοὺς, ἀπὸ ἀνθρώπους κάθε φυλῆς καὶ τάξεως.

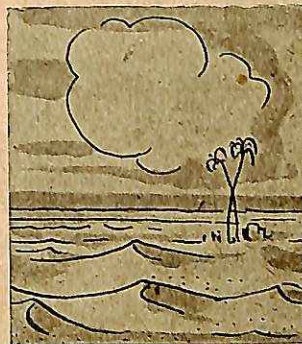
Κι' ὅταν μιὰ μέρα ἔβγαιναν θεραπευμένοι ἀπὸ τὸ Ἰνστιτοῦτον τοῦ Παστέρ 19 λυσσώδηκτοι Ρῶσοι, ἡ παρέλασίς τους ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ἄλλους ποὺ περίμεναν τὴ σειρά τους γιὰ νὰ θεραπευθοῦν, ἔμοιαζε σὰν ζωντανὴ μαρτυρία τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς ἀνθρωπότητος στὸν εὐεργέτη της.

Πῶς ἔγινε ἡ ἐρημος ΣΑΧΑΡΑ

Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ πλανῆτου μας, ὅπως καὶ ἡ φύσις ὁλόκληρη, ὑφίσταται διαρκεὶς καὶ σχετικῶς ταχεῖς μεταβολές, τὶς ὁποῖες, ἂν δὲν ἀντιλαμβανώμεθα ἀμέσως, φταίει ὁ βραχὺς βίος μας καὶ τὸ μικρὸ πεδίο δράσεως τῶν αἰσθήσεών μας. Πῶς ν' ἀντιληφθῇ π.χ. κανεὶς ἐκ πρώτης ὕψεως ὅτι ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Εὐρώπη ἀπομακρύνονται μεταξύ τους ἢ ὅτι ὁ Ἀτλαντικὸς γίνεταί πλατύτερος κατὰ μερικὰ μέτρα ἐτησίως; Έτσι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶχεν ἀντιληφθῇ τὴ καὶ ἡ Σαχάρα, ἡ μεγαλύτερη ἔρημος τῆς γῆς, ἐξαπλώνεται συνεχῶς πρὸς βορρᾶν της καὶ τὸ σάβανον τῆς ἄμμου ἐκτείνεται σὲ βάθος ἐνὸς χιλιομέτρου ἐτησίως καὶ καλύπτει τὴ νεκρωμένη γῆ. Διότι αὐτὸ πράγματι ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τὶς πρόσφατες παρατηρήσεις τῶν γεωλόγων. Οἱ ἀνθοῦσες δηλ. γαλλικὲς ἀποικίες τῆς Βορείου Ἀφρικῆς θὰ μεταβληθοῦν σ' ἔρημον, μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ἂν ἀφθεοῦν ἀνυπεράσπιστοι ἀπὸ τὸν μεγάλον ἐχθρὸ ποὺ βρίσκεται πρὸ τῶν πυλῶν των.

Ἄν ἔχη κανεὶς τώρα ἕνα χωράφι στὰ κράσπεδα τῆς ἐρήμου, μετὰ ἕνα δυὸ χρόνια ἡ ἔρημος θὰ τὸ καταπιῇ. Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι ὑπῆρχε ἐποχὴ, ποὺ δὲν ἀπέχετο ἀπὸ τὴν σημερινὴν παρὰ μιὰ δεκάδα χιλιετηρίδων μόνον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Σαχάρα δὲν ἦταν ἔρημος. Έκεῖ ὅπου σήμερ' ἀπλώνεται ἡ ἄμμος, ἦκμασε κάποτε ἕνας λαός, ποὺ τὸν ἀναφέρει ὁ πατέρας τῆς ἱστορίας, ὁ Ἡρόδοτος: Οἱ Γαράμαντες, οἱ πρόγονοι τῶν σημερινῶν Τουαρέγων. Ἡ ἐρήμιότης τῆς Σαχάρας ὀφείλεται σὲ λόγους καθαρώς κλιματολογικοὺς: Δὲν βρέχει ἀρκετὰ πλέον ἐκεῖ, ἐνῶ ἄλλοτε ἔβρεχε. Τὸ κλίμα τῆς γῆς μας παρουσιάζει αὐτὲς τὶς ἰδιοτροπίας, τὶς ὁποῖες δὲν ἔχει ἀκόμη ἐξακριβώσει ἔπαρκως ἡ ἐπιστὴμὴ ποὺ ὀφείλονται. Μεγάλες καὶ διαρκεῖς μεταβολές τοῦ κλίματος ἔχουν ἐ-

πέλθει σὲ ἱστορικὲς ἐποχὲς σὲ διάφορα σημεία τοῦ πλανῆτου κι' ἔχουν ἐπιφέρει, φυσικὰ, κοινωνικὲς μεταβολές μεγάλες. Σὲ μιὰ τέτοια λοιπὸν μεταβολὴ ὀφείλεται καὶ

ἡ ἐρήμιότης τῆς Σαχάρας, ἐπάνω ἀπὸ τὴν ὁποία περνᾷ ἕνας θερμὸς ἀέρας ποὺ ὀφείλεται στὸ περίφημον «ρεῦμα τοῦ Κόλπου», τὸ γνωστὸ «Γκόλφ - Στρήμ».

Ἡ Σαχάρα, λοιπὸν, πρὶν γίνῃ ἔρημος, δὲν ἦταν θάλασσα, ὅπως νομίζουν πολλοί, ἀλλὰ εὐφορος πεδιάς, ποὺ ἐρημώθηκε λόγω τῆς ξηρασίας ποὺ ἐπικρατεῖ ἐκεῖ. Γιὰ τὴν ἀκρίβεια, βρέχει κάποτε καὶ στὴ Σαχάρα, ἀλλὰ δὲν προφθάνει ἡ φλεγόμενη γῆ ν' ἀπορροφήσῃ τὸ νερὸ, ποὺ ἐξατμίζεται. Τὰ τελευταῖα ἴχνη τῶν πηγῶν ἐξηφανίσθησαν καὶ δὲν μένουν στὴν ἀπειραντον ἐκείνη ἔκτασι, ποὺ ἡ μικρότερη διάμετρος της εἶναι δυὸ χιλιάδες χιλιόμετρα, παρὰ μερικὲς ὁάσεις ἐγκατεσπαρμένες ἐδῶ κι' ἐκεῖ, στὶς ὁποῖες ἡ χλωρὴ καὶ ἡ πανίσκη εἶναι προσηρμοσμένες πρὸς τὶς συνθήκες τοῦ περιβάλλοντος. Ἄν δὲν ὑπῆρχε μάλιστα ὁ Νεῖλος, ἡ Σαχάρα θὰ ἐξετείνετο μέχρι τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, διότι οἱ βροχεῖς εἶναι σπάνιες ἐκεῖ. Ἀπὸ τοῦ 1890 μέχρι τοῦ 1919 τὰ βροχόμετρα τοῦ Καΐρου ἐσημείωσαν μόλις 18 πτώσεις βροχῆς μεγαλύτερες τῶν 10 χιλιοστών. Ἀπὸ τοῦ 1909 μέχρι

τοῦ 1916 δὲν ἔπεσε οὔτε σταγόνα βροχῆς στὴν Αἴγυπτο. Ὁ οὐρανὸς λοιπὸν φταίει κι' ὄχι ἡ γῆ γιὰ τὸν σχηματισμὸ τῶν ἐρήμων.

Τὴν ξηρασίαν δὲ τῆς Σαχάρας, ὅπως εἴπαμε, ἐπετείνειν ἀνεκάθεν τὸ ἐναέριον «ρεῦμα τοῦ κόλπου». Νά, τώρα τί εἶναι μὲ λίγα περιληπτικὰ λόγια τὸ περίφημον αὐτὸ ρεῦμα: Ἀπὸ τὸν Μεξικανικὸ κόλπον ξεκινᾷ ἕνας τεράστιος θαλάσσιος «ποταμὸς» καὶ διὰ μέσου τοῦ Ἀτλαντικοῦ φέρει τὸ θερμὸ νερὸ τοῦ ἀπὸ τοὺς τροπικοὺς στὶς ἀκτὲς τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ γλυκαίνει τὸ κλίμα τους. Ἐπάνω ἀπὸ τὰ νερά τοῦ ρεύματος αὐτοῦ ἔνα ἄλλο ρεῦμα, ἀέρος αὐτό, ποὺ θερμαίνεται ἀπὸ τὰ νερά τοῦ πρώτου, ποὺ, ἅμα τὰ νερά τοῦ ρεύματος τοῦ κόλπου ἀνακόψουν ἀναγκαστικὰ τὸ δρόμον τους στὶς βόρειες εὐρωπαϊκὲς ἀκτὲς, αὐτὸ ἐξακολουθεῖ τὴν πορεία του ἐπάνω ἀπὸ τὴν ξηρὰ. Κορεσμένο ἀπὸ ὕδατμους καὶ ψυχόμενο στὰ βόρεια κλίματα, τοὺς ἀφήνει καὶ πέφτουν ὡς βροχὴ, ὑγραίνει τὰ κλίματα τῶν Βαλτικῶν χωρῶν καὶ ὑποβοηθεῖ τὴν βλάστησι. Έξακολουθεῖ τὸ δρόμον του πρὸς τὴ Σιβηρίαν, γονιμοποιεῖ τὶς στέππες, στρέφει πρὸς νότον μὲ ἐξηντλημένους πλέον τοὺς ὕδατμους του καὶ ἀντὶ ν' ἀφήνῃ, παίρνει πᾶν τὴν ὑγρασίαν: Έτσι δημιουργεῖ ὅπου οἱ βροχεῖς δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς τὴν ξηρασίαν, ἔτσι ἔκαμε τὴν ἔρημον τοῦ Γκόμης τῆς Ἀραβίας καὶ τέλος τῆς Σαχάρας. Μόνον τὰ παράλια γλυτώνουν ἀπὸ τὴν δίψαν του. Αὐτὸ εἶναι τὸ περίφημον «Γκόλφ Στρήμ», τὸ ρεῦμα τοῦ κόλπου, ποὺ δημιουργεῖ τοὺς ἀνέμους, τὶς θύελλες, τὶς βροχὲς καὶ τὰς ἐρήμους μεγίστου τμήματος τῆς ἐπιφανείας τοῦ πλανῆτου μας.

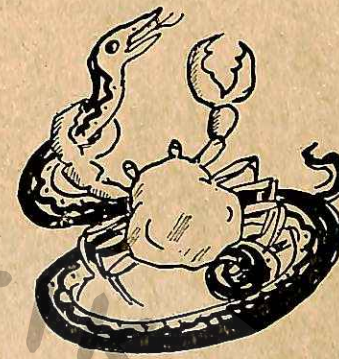
Κάβουρας καὶ φεῖδι

Διηγούνται ὅτι μιὰ φορὰ ἕνας κάβουρας ἔκαμε κουμπάρια μ' ἕνα φεῖδι. Πήγαιναν πάντα μαζί καὶ εἶχαν ἀποφασίσει νὰ ζήσουν παντοτεινὰ σὰν καλοὶ φίλοι.

Κάποτε ποὺ πήγαιναν ταξίδι, στὸ δρόμον βράδυασαν κι' ἀπεφάσισαν νὰ κοιμηθοῦν.

Τὴ νύχτα ὅμως τὸ φεῖδι ἐσκέφθη ὅτι ἦταν εὐκαιρία νὰ ξεκαθίρῃ τὸ φίλον τὸν κάβουρα, πνίγοντάς τον. Ἀρχισε λοιπὸν νὰ τὸν σφίγγῃ: Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ κάβουρας κατάλαβε στενοχώρια καὶ ζύπνησε. «Κουμπάρε, κουμπάρε, λέγει στὸ φεῖδι, θὰ μὲ πνίξῃς ὅπως πᾶς μὴ μὲ σφίγγεις». Καὶ τὸ φεῖδι τοῦ ἀπήντησε: «Δὲν εἶναι τίποτε. Ὀνειρα βλέπεις» κοιμήσου ἡσυχῶς.

Ὁ κάβουρας ποὺ δὲν ὑποψιάστηκε τίποτε, ἀποκοιμήθηκε πάλι, ἀλλὰ σὲ λίγο τὸ φεῖδι ἄρχισε νὰ τὸν σφίγγῃ περισσότερο, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ τὸν πνίξῃ. Ὁ δυσ-

τυχὴς ὁ κάβουρας φώναζε. «Μὴ φοβάσαι, κουμπάρε, τοῦ ἀπῆντησε τὸ φεῖδι, ὀνειρα βλέπεις καὶ νομίζεις ὅτι σὲ σφίγγω».

Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως ὁ κάβουρας θέλησε ν' ἀμυνθῇ.

«Κουμπάρε, λέει στὸ φεῖδι, φέρε κοντὰ τὸ κεφάλι σου γιὰ νὰ σοῦ πῶ ἕνα μυστικὸ σ' αὐτὶ».

Τὸ φεῖδι χωρὶς νὰ υποψιασθῇ τίποτε, πλησιάζει τὸ κεφάλι του κοντὰ καὶ ὁ κάβουρας, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ, ἐσφίξει μὲ τὶς δαγκάνες του τὸ φεῖδι στὸ λαιμὸ, τὸ ἐπνίξε καὶ μετὰ ἀποκοιμήθηκε ἡσυχῶς.

Τὸ πρῶτ' οὗ ἐπνίχθη τοῦ εἶπε:

«Κουμπάρε, ἂν πήγαινες ὅλο ἴσια, δὲν θὰ πάθαινες αὐτὸ ποῦ ἔπαθα τώρα».

Τὸ δίδαγμα ἀπὸ τὸ ἀνέκδοτο αὐτὸ βγαίνει μόνον τοῦ. Ὅποιος προσπαθεῖ σὲ ὅλην τὴν ζωὴ νὰ πηγαίνει πάντα στὸν ἴσιον δρόμον, δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τίποτε.

Νέοι Κάλαμοι

ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Με την αούγούλα χτύπησε χαρμόσυνα το σήμαντρο πάνω ψηλά στο έρημο κκλησι.

Ήταν μιά μέρα γλυκειά κι' ωραία. Στη μικρή πλατεία είχαν αποβραδίζεστηση σημαίες κι' άνθινες καμπυλωτές άφιδες.

Πέρα, στο βάθος του δρόμου, οι άκακίες μοσχοβολούσαν κι' έχυναν ένα μύρο ευωδιαστό στον άνοιξιάντικο άγέρα. Όλα προμηνούσαν τη χαρά και το γέλιο.

Εκεί πέρα στον αλόγυρο του σχολειού κάτι πιτσιρίκοι ξεφώνιζαν χαρούμενοι. Έτσι καθώς ήταν ντυμένοι σκαπανάκια, φάνταζαν ίδια λουλούδια άσπρογάλαζα που φύτρωναν εκείνο το χαρούμενο προών. Λες και τάφερε ο έρχομός της άνοιξης με τα χελιδόνια. Την περασμένη βδομάδα ήρθαν οι στολές πέρα απ' την πρωτεύουσα. Κάποιο καίκι τις ξεφόρτωσε ένα δειλινό κάτω στο λιμάνι.

Ένα δλάκερο μίηνα τώρα τα μικρά παιδάκια τις περίμεναν μ' άγωνία.

Και το καίκι τους έφερε αυτό το δώρο που τόσο καιρό άνυπόμονα περίμεναν.

Φαίνονταν ή λύπη τους ζωγραφισμένη στα παιδικά τους μάτια κάθε φορά που ρωτούσαν το δάσκαλό τους. Και τοῦτος τους έδινε υποσχέσεις μέρα με τη μέρα. Όπου ένα προών, σαν τελείωσε το μάθημα τους είπε το χαρούμενο μήνυμα.

Άστραψε για μιά στιγμή ή χαρά στα προσωπάκια τους. Ένας πόθος, κι' ένας ένθουσιασμός γεμάτος φλόγα βγήκε απ' τα χείλη τους και ξέσπασε σ' ένα έπιφώνημα και μιά συγκίνηση μαζί. Όρα πολλή κύταξαν το δάσκαλό τους άμίλητα. Η χαρά τους ήταν τόσο μεγάλη που δέν μπορούσαν να την εκφράσουν.

Την άλλη μέρα είχαν κιόλας φέρσει τις στολές. Θα πήγαιναν, έτσι ντυμένοι, μιά έκδρομη με βάρκα πέρα ως το μοναστήρι του Σωτήρα. Ο καιρός ήταν γλυκός και ήμερος. Μιά καλοκαιριάτικη γλύκα άπλωνότανε ως πέρα στις βουνοπλαγιές. Κι' ακόμα ο ούρανός ξετυλιγότανε μακριά στον όρίζοντα σαν μιά άπέραντη γαλάζια και διάφανη θάλασσα. Όλα έπλεαν σ' ένα ευτυχισμένο γαλάζιο όνειρο.

Από τότε, κάθε άπόγευμα ύστερα απ' το μάθημα, το βράδυ-βράδυ, σαν έπεφτε ο ήλιος, συνάζονταν όλα μαζί στον αλόγυρο του σχολειού, έκαναν λίγες άσκήσεις με τις στολές τους, κι'

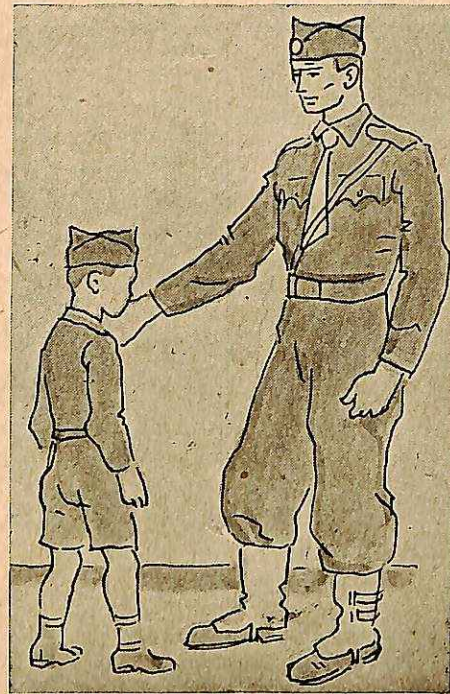
ύστερα παίζανε τα παιχνίδια τους. Και ο δάσκαλος τους καμάρωνε κι' έπαιζε κι' αυτός μαζί τους.

Μά σήμερα; Σήμερα είχανε κάποια ξεχωριστή χάρη. Θα γιορτάζανε μιά μεγάλη γιορτή. Για τοῦτο έτοιμαζότανε και γι' αυτό το χωριό ήτανε στολισμένο.

Πάνω στα ξύλινα μπαλκόνια που τα σκέπαζε τ' άγιόκλημα ένα γύρο, οι χωρικοί περίμεναν. Ήτανε κι' αυτοί χαρούμενοι και γελαστοί. Ήθελαν να καμαρώσουν τα παιδιά τους. Σήμερα θάρχόντουσαν πέρα απ' την πρωτεύουσα με το καίκι πολλοί έπίσημοι. Θάτανε κι' άνώτεροι βαθμοφόροι και θα γινότανε ή παράδοσις της σημαίας στο τμήμα των μικρών Σκαπανέων.

Και οι πιτσιρίκοι στον αλόγυρο του σχολειού έπερίμεναν άνυπόμονα την ώρα. Θα πήγαιναν πρώτα δλοι μαζί πάνω στο εκκλησάκι ν' άκούσουν την λειτουργία κι' ύστερα στη γραμμή θα κατέβαιναν να περιμένουν το καίκι κάτω στην προκυμαία.

Σε μιά στιγμή φάνηκε ο δάσκαλός τους στην πόρτα του σχολειού. Ήτανε κι' αυτός ντυμένος Φαλαγγίτης κι' έφορούσε μιά λευκή γραβάττα. Έρριξε μιά ματιά στα παιδιά που φεγγολούσανε από χαρά, ύστερα ρώτησε για κάποιον μικρόν Σκαπανέα που έλειπε, μπήκαν στη γραμμή και τράβηξαν για την εκκλησία. Την τελευταία στιγμή έφτασε κι' ο μικρός λαχανιασμένος.

Ύστερα το χάιδεψε άπαλά και φύγανε.

σμένος. Ήλθε να ξεγηγήση στο δάσκαλο την αίτία της άπουσίας του. Ή μητέρα του ήτανε βαρεία άρρωστη στο κρεβάτι.

— Όλη την ημέρα σήμερα θα μείνω κοντά της... έλεπε στο δάσκαλό του, ένω στα μάτια του έλαμπε κάτι σαν δάκρυ.

— Πήγαινε, καλό μου παιδί, κοντά στην μητέρα σου και μην λυπάσαι, του είπε ο δάσκαλος, άλλη φορά θάρθής και συ στην παρέλασι, ένω ή φωνή του έτρεμε από συγκίνηση.

Ύστερα τον χάιδεψε άπαλά στις πλάτες και φύγανε.

Το καίκι ήρθε το δειλινό. Μιά γαλάγια γραμμή έβλεπε κανέναν κάτω απ' την προκυμαία κι' απ' τις δυο μεριές του μικρού δρόμου. Ήσαν τα μικρά Σκαπανάκια του σχολειού. Κι' ακόμα έβλεπες όλο το νησί νάναι στο πόδι. Όλοι περίμεναν με καρδιοχτύπι το καίκι. Και ήρθε. Ήρθε κι' έφερε τη χαρά, και σκόρπισε τον ένθουσιασμό και την συγκίνηση. Άντρες και γυναίκες ήσαν εκεί στην άκρη στο δρόμο...

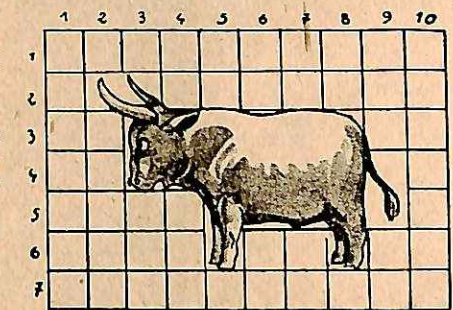
Στη μικρή πλατειούλα έγινε ή δοξολογία. Ο δάσκαλος προσφώνησε τους ξένους και μίλησε για την σημασία της έορτής. Όλοι οι χωρικοί τον άκουαν με χαρά... Κάποιος απ' τους έπίσημους παρέδωσε την σημαία σ' ένα Σκαπανάκι. Ο μικρός έδωκε τον όρκο στην πατρίδα. Τον όρκο πώς θα φυλάξη πολύ ψηλά το άσπρογάλαζο πανί που τώρα του δίνανε. Κι' ήσαν όλα ευτυχισμένα και χαρούμενα. Τα Σκαπανάκια ύστερα τραγουδήσανε τον Έθνικό Ύμνο και τον ύμνο της Νεολαίας. Ήταν αυτή μιά απ' τις ιερότερες στιγμές που έζησαν οι χωρικοί εκείνη την ημέρα. Όλοι σήκωσαν το χέρι σ' έναν περήφανο χαιρετισμό και λίγες γρηούλες δάκρυσαν.

Άργά το βράδυ οι ξένοι φύγανε. Το καίκι άνοιξε το πανί που γέμισε μαϊστράλι, έσχισε το νερό και ξεκίνησε, άφίνοντας κάτι άσπρα σειράδια δεξιά κι' άριστερά στο πέρασμά του. Θαρρούσαν κι' ήξερε κι' αυτό να γράψη πάνω στο γαλάζιο νερό μιά μεγάλη ιστορία, μιά ιστορία που ή άρχή της κρύβονταν βαθειά μέσ' στις καρδούλες των παιδιών και των άπλοϊκών ανθρώπων. Η θάλασσα εκείνη την ώρα λικνιζότανε εκείθε πέρα μέσα σε μιά άπαλή γαλήνη.... Ύστερα έπεσε το βράδι.

Παύλος Βέργας

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Άκροστιχίς

Τά άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων άποτελούν άρχαίον Έλληνα Βασιλέα.

1) Ή δύναμις που προέρχεται εκ της περιστροφικής κινήσεως, 2) Ή Τροία, 3) Νομισματική μονάς, 4) Δηλητήριο, 5) Τά εκλεκτά... της Άθάνας, 6) Κράτος της ΝΔ. Ευρώπης, 7) Κράτος της ΒΔ. Ευρώπης, 8) Νήσος των Σποράδων, πατρίς του Παπαδιαμάντη και του Μωραΐτη.

Ν. ΨΑΡΑΔΕΛΛΗΣ

Βέλος

+ * * * * * Όριζοντίως 1η σειρά:
* + * * * * Δημητριακός καρπός,
* * + * * * 2α: Με αυτό διοχετεύεται ο ηλεκτρισμός, 3η: Νήσος του Σαρωνικού, 4η: Άνθρωπος με πολλές γνώσεις, 5η: Νήσος του Άν. Αιγαίου. Οι σταυροί κατέως: Ή γνωστότερα νήσος των Κυκλάδων.

Ν. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Αίνιγμα

Με το πρώτο του γελάμε με το άλλο τραγουδάμε και το τρίτο λέει πώς ζή' απ' τα νέφη καμωμένο κάτι βλέπομε πευμένο και τα τρία αν πάν μαζί.

Ι. ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗΣ

Αι λύσεις του 37ου φύλλου

Τρίγωνον: Θωμάς—ώκυς—μυς—ας—Σ.

Παροιμία: Πάθημα—μάθημα.

Ερωτήσεις: 1) Θήρα, 2) Νεάπολις, 3) Τρίκαλα, 4) Διπλωμάτης, 5) Ίόνιον (Ιον—Ιον), 6) Ναύπλιον (Ναυ—πλοϊον).

Δευτεροστιχίς: Αισχύνης (ΠΑλλάς, Χίος, ΙΣπανία, ΑΧιλλεύς, ΤΙΒέριος, ΑΗνίβας, ΔΗλος, ΑΣία).

Το πρόβλημα: Ή άτμομηχανή, σπρώχνοντας το βαγόνι, θα μπη από το άριστερό κλειδί, στη γραμμή της Θεσσαλονίκης. Θα ξαναπεράση τας διασταυρώσεις κάνοντας όπισθεν, πάντοτε με το βαγόνι, και άφοῦ περάση ολόκληρη τη γραμμή θα μπη στην άλλη βοηθητική γραμμή, απ' την δεξιά διασταύρωση. Σπρώχνοντας το βαγόνι θα τ' άφήση στη γέφυρα, ή όποια θα στραφή και θα ένωθ' με την άλλη βοηθητική γραμμή. Έπειτα ή άτμομηχανή με αντίστροφες μανοῦρες, θα μπη, κάνοντας όπισθεν, στην άριστερή βοηθητική γραμμή θα πάρη το βαγόνι απ' τη γέφυρα, θα μπη στην κυρία γραμμή και θα άρχισ'η το ταξείδι.

Μεσοστιχίς

Τά μεσαία γράμματα των κάτωθι ζητούμενων λέξεων άποτελούν πρωτεύουσας ευρωπαϊκού κράτους:

1) Πόλις της νοτίου Ελλάδος, 2) Το αντίστροφο του ύψους, 3) Άρχαία θεά, 4) Άπογευματινή έφημερίς των Άθηνων, 5) Μία των Μουσών, 6) Ποταμός της Μακεδονίας.

Θ. Γ. ΠΑΣΤΟΥΡΜΑΤΖΗΣ

Τρίγωνον

* * * * * = Θεότης της θαλάσσης.
* * * * * = Μάς ζωογονεί.
* * * * * = Έλλ. άκρωτήριο.
* * * * * = Όργάνωσις.
* * * * * = Ζών.
* * * * * = Σύμφωνον.

και καθέτως τά ίδια.

Ν. Π. ΚΑΛΛΗΣ

Λεξιγρίφος

Είναι χώρα της Ευρώπης Μ' αν της κόψης το κεφάλι Άλλη χώρα της Ευρώπης Θα φανερωθ' και πάλι, Πού αν της κόψης το κεφάλι Άγια θε να προβάλι.

Γ. Π. ΣΑΠΟΥΝΑΚΗΣ

Ερωτήσεις

1) Ποία πόλις είναι στρογγυλή;
2) Ποία νήσος άνοίγει και κλείνει;
3) Ποιον ζών άποτελείται από ένα Υ;
4) Ποία πόλις δέν περπατά πεζή;
5) Ποία πόλις άποτελείται από άλλας τρεις τοιαύτας;

ΙΩΑΝΝΑ ΣΚΟΥΡΗ

Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 6 3 5 7 3 8 4 = Αυτοκράτωρ του Βυζαντίου
4 6 5 6 3 6 4 = Δαίμων.
4 6 3 8 4 = Τροφή ζών.
4 2 4 5 6 = Όρθως
3 8 8 4 = Ίερός τόπος.
2 5 6 = Όργανα αίσθήσεως.
7 8 4 = Έλλ. νήσος.
6 4 5 6 1 8 4 = Θαλασσινό.
Γ. Δ. ΦΑΝΟΣ

Άκροστιχίς

Τά άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων, άποτελούν πάλιν της Γερμανίας.

1) Πρωτεύουσα κράτους της Ν. Α. Ευρώπης, 2) Τέρας της μυθολογίας, 3) Πρωτεύουσα μεγάλου ευρωπαϊκού κράτους, 4) Όρος της Ελλάδος, 5) Όταν εΐμεθα εις τας άγκάλας του, βλέπομεν όνειρα, 6) Άρχαία Αιγυπτιακή Θεότης, 7) Ίσχυρόν ευρωπαϊκόν κράτος, 8) Όρος της Ελλάδος, 9) Ο προστάτης των ναυτικών άγίος.

ΑΠΑΝΤΗΣΕ ΣΕ 1 ΛΕΠΤΟ!

«Δέν μάχομαι τους άντιπάλους των άντιφυτοφάγων».

Προσέξτε καλά τη φράσι. Και έπειτα, μετά σέψι ενός το πολύ λεπτού, άπαντήστε στο εξής έρώτημα: Αυτός που είπε την παραπάνω φράσι είναι κρεοφάγος ή χορτοφάγος;

Την έρώτησιν αυτή, μπορείτε, με την σειρά σας, να την υποβάλετε και σεις στους φίλους σας...

λίγη ευθυμία

Τί συνέβη...

Στο ζαχαροπλαστείο:
—Γκαρόν! Τί κατάστα-
σις είναι αυτή! Μιά μούγα
μέσα στο παγωτό μου!

—Ω κύριε, θά πήγε ή
κακομοίρα να κάνει χειμε-
ρινό σπόρ, σκί, όπως λένε
και θά πέθανε γιατί, καθώς
φαίνεται, κατεπλάκωη ά-
πό όγκοπάγους!

Διακριτικότητα!...

Ένας σωφέρ έκοψε έναν
άνθρωπο που κοιμόταν στη
μέση του δρόμου. Ο σω-
φέρ συνελήφθη και στο ά-
στυνομικό τμήμα, όπου με-
τεφέρθη, ήρωτήθη:

—Γιατί, σωφέρ, δεν κόρ-
ναρες να φύγη ο άνθρωπος
άπ' τη μέση, αφού έβλεπες
ότι κοιμόταν;

—Γιά να μην τον ζυπνή-
σω, κύριε άστυνόμει!

Μέγα ψέμα...

Ο Τάκης λέει στον πα-
τέρα του ότι δεν μπορεί να
πάη στο σχολείο, γιατί ένα
καρφί του παπουτσιού του
του τρύπησε το πόδι.

—Πού είναι αυτό το καρ-
φί; Γιά να ιδώ, παιδί μου.

Ο Τάκης βγάζει το ένα
του παπούτσι.

—Νά το!

—Μά εγώ δεν το βλέπω.

—Τότε θά είναι στο άλλο
πόδι...

ΑΣΦΑΛΩΣ!...

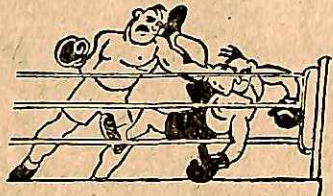

Ο δρειβάτης στη γυναίκα
του:

—Δέν είναι βέβαια πολύ
εύκολο, γιατί δεν είμαι
σπουδαίος δρειβάτης. Με το
σχοινί όμως θά καταφέρω
να κατέβω. Μην ανησυχής,
σέ λίγο θάμαι κοντά σου.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΔΕΙΡΕ
ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΩΤΟΠΥΓΜΑΧΟ!...

Το τεράστιο Στάδιο ήταν
γεμάτο από φιλάθλους που
είχαν συγκεντρωθή εκεί για
να παρακολουθήσουν τον
περίφημο παγκόσμιο πρω-
τοπυγμάχο Γροθάρα και
τον αντίπαλό του Ψωμάρα.
Οι δύο πυγμάχοι ανέθηκαν
με μειδίαμα άγγέλου στο

ρίγκ, έχαιρέτησαν με ευγέ-
νεια τον πληθος που τους
παρακολουθούσε, αντήλλα-
ξαν θερμήν χειραψίαν, ενηγ-
καλίσθησαν και ήσπασθη-
σαν συγκεκινημένοι αλλη-
λους και έν συνεχεία ήρχι-
σαν να δέρωνται άνηλεώς.

Αλλά τί ξύλο ήταν αυ-
τό; Κάτι καταπληκτικό, ά-
φάνταστο, τρομερό. Τέτοιο
ξύλο δεν ένεθυμούντο ούτε
οί... παλαιότεροι. Ο Γρο-
θάρας ιδίως ήταν άφθα-
στος. Στην αρχή ο Ψωμά-
ρας έδωσε δύο - τρείς καλές
γροθιές. Αλλά από τον
δεύτερο γύρο τον πήρε το
ποτάμι. Εισέπραξε μίαν,
πέντε, έξηνητα, διακόσιες
γροθιές και δεν μπόρεσε ν'
άνταποδώσει ούτε μία. Είχε
κακό χάλι. Ήταν σέ έλε-
εινή κατάσταση. Επρόκειτο
περι μιάς δυστυχισμένης ύ-
πάρξεως. Περί ταλαιπώρου
ανθρώπου. Και το μάς έ-
συνεχίζετο. Ο Γροθάρας
έδερε και ο Ψωμάρας έδε-
ρετο, ένφ οι θεαταί εξέ-
φραζαν με δυνατές φωνές
τη χαρά και τον ένθουσια-
σμό τους για το ξυλοφόρ-
τωμα του παωχού Ψωμάρα,
ό όποιος, ειρήσθω έν παρό-
δω, δεν είχε κανένα προη-
γούμενο και δεν είχε πειρά-
ξει κανένα άπ' αυτούς.

Αλλ' άς αφήσωμε τους
πρωτοπυγμάχους επί του
ρίγκ, για να ρίψωμε μία
ματιά στους θεατάς. Εκεί,
στην πρώτη σειρά των κα-
θισμάτων, εκάθητο ένας γέ-
ρος αδύνατος, φαλακρός,
με χοντρά γυαλιά και με
μιά όκιά μουστάκι στο έπα-
νω χέιλος, ένα ανθρωπάκι
άσθενικό, που με το πρώτο
φύσημα ένός κανονικού άν-
θρώπου θά έπεφτε κάτω.

Εδειχνε και ό γέρος τον

ένθουσιασμό του, χωρίς ό-
μως φωνές και χειροκροτή-
ματα.

Κοντά του εκάθητο μία
φιλάθλος κυρία. Έμαινετο
και αυτή από ένθουσιασμό
και, δυσανασητούσα για
την ψυχρότητα του γείτο-
νός της, τον ήρωτήσε:

—Γιατί δεν ζητωκραυγά-
ζετε, κύριε, ύπέρ του Γρο-
θάρα; Δεν σάς άρέσει ή
είσθε φίλος του Ψωμάρα;

—Τό ανθρωπάκι άπην-
τησε με άφέλεια:

—Μου άρέσει βέβαια ό
Γροθάρας, γιατί είναι κα-
λός πυγμάχος. Αλλά πώς
θέλετε να έκφράσω τον έν-
θουσιασμό μου για έναν
άνθρωπο που τον έχω σπά-
σει επανειλημμένως στο
ξύλο;

Η κυρία κατεπλάγη.
Και κατεπλάγησαν και οι
παρακαθήμενοι. Κάποιοι
μάλιστα του έφώναξε:

—Τί είναι αυτά που λέτε,

κύριε! Μόνο να σάς γγι-
ξη ό Γροθάρας θά πεθάνε-
τε! Είσθε τρελλός;

Αλλά τό γεροντάκι δεν
έχασε την ψυχραιμία του:

—Είμαι, κύριε, λογικό-
τατος, είπε, και σάς επανα-
λαμβάνω ότι, στες φορές
συναντήθηκα με τον Γρο-
θάρα, τον κατενίκησα. Έ-
θάρρα, τον ξύλο, που δεν τό
χει φάει ξύλο, που δεν τό
έδωσεν άκόμη στα δέκα
χρόνια της πυγμαχικής του
σταδιοδρομίας.

Η κυρία επενέβη ειρω-
νικά:

—Μήπως είσθε, κύριε,
κανένας διάσημος πυγμά-
χος;

—Όχι, κυρία μου. Είμαι
άπλως ένας έντιμος τραπε-
ζιτικός υπάλληλος.

—Και έχετε δείρει τον
Γροθάρα;

—Τον έχω σακατέψει!

—Κύριε έλέησον! Δεν εί-
μαστε καλά!...

—Γιατί, κυρία μου; Σας
επαναλαμβάνω, επί λόγω
τιμής, ότι ό Γροθάρας έχει
φάει πολύ ξύλο από μένα.

—Μά τέλος πάντων ποιός
είσθε εσείς;

—Εγώ; Είμαι ό πατέρας
του!...

Εδειχνε και ό γέρος τον

Δυστυχία του!

Όταν γύρισε στο σπίτι
της ή κ. Παπαδοπούλου, τό
βρήκε άνω - κάτω. Μπήκε
βιαστικά στο γραφείο του
συζύγου της και έμεινε με
τό στόμα άνοικτό. Τό γρα-
φείο ήταν άνω - κάτω. Τά
συρτάρια άνακατεμένα και
τά έγγραφα ριχμένα κάτω.

Τό χρηματοκιβώτιο σπα-
σμένο και άδειο. Και ό κ.
Παπαδόπουλος δεμένος χει-
ροπόδαρα και φιωμένος.

Δέν υπήρχε άμφιβολία.
Λησται είχαν επιδράμει στο
σπίτι, έκλεψαν τά χρήματα
άπό τό χρηματοκιβώτιο, πή-
ραν ό,τι πολύτιμο βρήκαν
και έφυγαν.

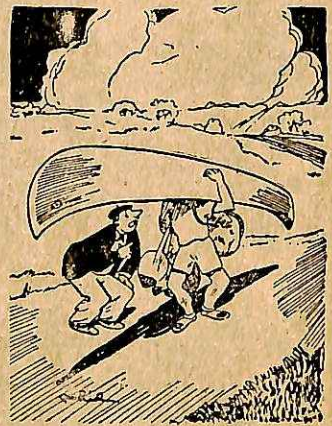
Ο δυστυχισμένος άνθρω-
πος, δεμένος και φιωμέ-
νος — πήγαινε να σκάση έ-
πειδή δεν άνέπνεε κανονικά
— έκαμεν άπεγνωσμένες
προσπάθειες για να δώση
στη σύζυγό του να κατα-
λάβη ότι έπρεπε να τον
λύση.

Κάποτε κατάλαβε ή κ.
Παπαδοπούλου, αλλά είχαν
αντιρρήσεις:

—Νά σέ λύσω; Όχι, ά-
δύνατον! Έχω άκούσει ότι
δεν πρέπει να μετακινήται
τίποτα, έως ότου έλθη ή ά-
στυνομία να κάνει ανά-
κριση.

Και με ψυχραιμία άπεμα-
κρύνθη, πήγε στο τηλέφωνο
και εκάλεσε την άστυνομία.

ΔΕΝ ΕΒΛΕΠΕ...

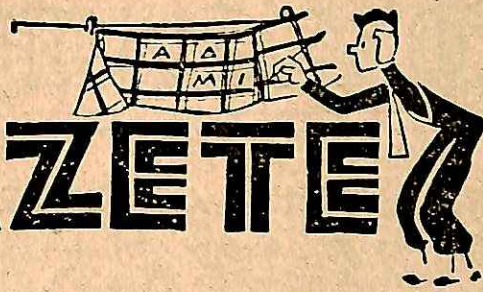

—Πού πάτε, κύριε, με τη
βαρκούλα σας;

—Στη θάλασσα, για να
κάνω κωπηλασία.

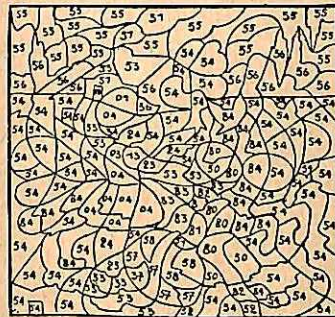
—Μά τό δρόμο που πή-
ρατε, θ' άνεβήτε στο βουνό!

Γιά να ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΧΡΩΜΑΤΙΣΑΤΕ

Τή σημερινή μας εικόνα
μπορείτε να τη χρωματίσετε
κατά δύο τρόπους: Σε κάθε
ένα από τά χωρίσματα βλέ-
πετε ένα διπλό αριθμό (55,
51, 83 κλπ.). Τό πρώτο ψη-

φίο του αριθμού δείχνει τον
ένα τρόπο χρωματισμού. Δη-
λαδή όπου είναι 0 θά μείνι
λευκό, όπου 1 θά γίνη μαύ-
ρο, 2 κίτρινο, 3 κόκκινο, 4
πράσινο, 5 γκριζο, 6 καφέ,
7 μπλέ.

Αν χρωματίσετε έτσι, θά
βγῃ μία ζωγραφική σύνθε-
σις αλλά και με οδηγό τό
δεύτερο ψηφίο, χρησιμοποι-
ώντας τά χρώματα κατά
τον άνωτέρω τρόπον, θά πα-
ρουσιάσετε επίσης μίαν
χρωματιστήν εικόνα.

Αν μπορέσετε, δοκιμά-
στε και τους δύο τρόπους.
Παρουσιάζουν ένδιαφέρον.

ΑΠΟΡΙΕΣ

Γιατί λέμε Κλεοπάτρα
και όχι Γελοπάτρα;

Γιατί καθέτως και όχι
καθεμῆνα;

Γιατί Στάδιο (στα δύο)
και όχι Στατρία;

Γιατί όρθιος και όχι όρ-
παππος;

Γιατί έγκυκλοπαιδικό (έν
κύκλω παιδικῷ) και όχι έγ-
κυκλοανδρικό;

ΑΠΟ ΤΟ Α ΕΩΣ ΤΟ Ω

ΕΝΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

Ένα άκόμη παιγνίδι, εις τό όποιον θά διαπιστωθή ή
ύπεροχή της αντίληψεως και γενικά ή Ικανότης σας.

Ο αριθμός των παικτών είναι άπειρίοριστος. Κάθονται
όλοι γύρω από ένα τραπέζι, έχοντας μπροστά τους ένα
κομμάτι χαρτί και μολύβι στο χέρι.

Τό παιγνίδι είναι τό εξής: Έκείνοι που μετέχουν σ'
αυτό, πρέπει να γράψουν μία φράσι—όποιαδήποτε, άρκει
να έχη ένα νόημα—εις την όποιαν πρέπει να περιλαμβά-
νονται και τά είκοσι τέσσερα γράμματα του
άλφαβήτου. Κατόπιν κοινής συμφωνίας όρίζεται έκ των
προτέρων τό χρονικόν όριον έντός του όποιου πρέπει να
έχουν τελειώσει οι παίκται τις φράσεις τους. Πέντε, δέκα
ή και δέκα λεπτά μπορούν να άποτελέσουν τό όριον
αυτό.

Διά την άνάδειξιν του νικητού ύπάρχουν δύο τρόποι.

Ο πρώτος: Όσοι παίκται δεν έχουν τελειώσει την
φράσι τους, έντός του όρισθέντος χρονικού όρίου—των 10
λεπτών λ.χ.—άποκλείονται από τό παιγνίδι και συνεχίζουν
οι επιτυχόντες, οι όποιοι, φυσικῶ τῷ λόγω, πρέπει να
γράψουν νέα φράσι. Αποκλείονται πάλιν εκείνοι που δεν
έγραψαν την φράσιν έντός του όρίου και συνεχίζουν οι
λοιποί κατά τον ίδιον τρόπον. Εις τον τελευταίον διαγωνι-

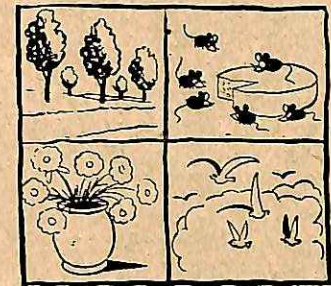
σμόν—τον τελικό να ποῦμε—μπορεί να περιορισθῇ τό χρο-
νικόν όριον, για να είναι δυσκολώτερα ή σύνθεσις της
φράσεως. Νικητής θά άνάδειχθῇ εκείνος που θά παρουσι-
άση μίαν φράσιν, εις την τελικήν προσπάθειαν, έντός του
ταχθέντος χρονικού όρίου.

Ο δεύτερος: Οι παίκται αρχίζουν τον διαγωνισμό
χωρός να ταχθῇ ώρα. Και νικητής άναδεικνύεται εκείνος
που θά γράψῃ και θά παρουσιάσῃ πρῶτος την φράσι
του παιγνιδιού: Να περιλαμβάνουν δηλαδή και τά είκοσι
τέσσερα γράμματα του άλφαβήτου και να έχουν κάποιο
νόημα. Ο κριτής πρέπει να είναι μεγαλύτερος ή περισσό-
τερον μορφωμένος από τους παίκτας—για να είναι σεβα-
στή ή γνώμη του—και φυσικῶ τῷ λόγω δεν θά παίρνῃ μέ-
ρος στο παιγνίδι.

ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ!

Προσοχή!

Ρίξτε μία ματιά στις
τέσσαρες παραστάσεις
της εικόνας. Μία προσεκτι-
κή ματιά και προσπαθήστε
να συγκρατήσετε στο νοῦ

σας τό περιεχόμενο των
παραστάσεων αυτών.

Μη προχωρήσετε στην ά-
νάγνωσιν άν δεν πραγματοποιή-
σετε τά άνωτέρω.

Ρίξτε τη ματιά σας; Τό-
τε μπορείτε να διαβάσετε
και τά παρακάτω.

Χωρίς να ξανακυττάξετε
την εικόνα μπορείτε να
βρῆτε:

- 1) Πόσα πουλιά ύπάρ-
χουν σ' αυτή;
- 2) Πόσα λουλούδια;
- 3) Πόσα δένδρα;
- 4) Πόσα ποντίκια;

ΑΙ λύσεις του 37ου φύλλου

Του πρώτου σταυ-
λέξου: Όριζοντίως 1 Φει-
δίας, 2 άλς—σίτος, 3 έλάτη
—δζω, 4 θήκη—Λά, 5 Ινας,
6 νήσος—έν, 7 στατήρ, 8
σας—ήλιος, 9 Ις—Άρτας.
Καθέτως 1 Φαέθων—σί, 2
Ελλη—Ηρας, 3 Ισάκις, 4
Τήνος, 5 Ιση—άστήρ, 6 αί
—ΠΣ—άλτ, 7 Στοά—άτια,
8 ος—νῆος, 9 άσωτα—Ρε.

Του δευτέρου: Όρι-
ζοντίως 1 Δίας—ίλος, 2 γῆ
—όχι, 3 Μάρτιος—δς, 4 ήνι-
ων—σί, 6 μικτά, 7 αί—Ια-
τρός, 8 ών—εί, 9 ήνία—ά-
στου. Καθέτως 1 Δήμητρα,
2 άν—Ίων, 3 άγριος—οί,
4 σήκω—ίνα, 5 όνομα, 6 Ιός
—Ιτέα, 7 λ.χ.—άκρίς, 8 υί-
δς—τό, 9 Σίνας.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΤΥΡΝΑΒΟΣ.— Είς Τύρναβον έτελέσθησαν γυμναστικά έπιδείξεις και άγώνες της Ε. Ο. Ν. στεφθέντες υπό πλήρους έπιτυχίας. Τά άποτελέσματα των άγώνων έχουν ούτω :

Δρόμος 100 μ. Α' κατηγορία: 1) Μ. Χατζηκρανιάτης 12' 5, 2) Δημ. Δημουλάς 12' 6, 3) Δ. Λακερδάς 15'.

Δρόμος 100 μ. Β' κατηγορία: 1) Βαρσάμης 12.6'', 2) Σταματίου Γ. 12.7'', 3) Έξαρχος Γ. 13'.

Άλμα εις ύψος Α' κατηγορία: 1) Μητσός Κ. 1.50 μ., 2) Τσουσάνης Ι. 1.45', 3) Λιάπας Χρ. 1.45 μ.

Άλμα εις ύψος Β' κατηγορία: 1) Χασιώτης Εύαγγ. 1.55 μ., 2) Βαρσάμης Τιμ. 1.36, 3) Έξαρχος Γ. 1.35 μ.

Σφαιροβολία Α' κατηγορία: 1) Δομενικιώτης Ήρ. 9.60 μ., 2) Καρασούλης Ν. 9.20 μ.

Σφαιροβολία Β' κατηγορία: 1) Έξαρχος Γ. 9.30 μ., 2) Βαρσάμης Τιμ. 9.05 μ.

Άλμα άπλουν Α' κατηγορία: 1) Μητσός Κων. 5.40 μ., 2) Χατζηκρανιάτης Ν. 5.20 μ.

Άλμα άπλουν Β' κατηγορία: 1) Βαρσάμης Τιμ. 5.30 μ., 2) Ράπτης Άρσ. 5.20 μ. Χασιώτης Εύαγγ. 4.91 μ.

Δρόμος 400 μέτρ. Α' κατηγορία: 1) Βαρσάμης Τιμ., 2) Σταματίου Γ., 3) Έξαρχος.

Τριπλούν Α' κατηγορία: 1) Μητσός Κων. 11.50 μ.

Τριπλούν Β' κατηγορία: 1) Ράπτης Άλ. 11.35 μ., 2) Σταματίου Γ., 11.25 μ. 3) Βαρσάμης Τιμ. 11.20, 4) Ράπτης Άρσ. 11.15 μ.

Δισκοβολία Έλληνική Α' κατηγορία: 1) Δομενικιώτης Ήρ. 32.25 μ., 2) Τσουσάνης Ίωάν. 30.45 μ., 3) Καρασούλας Νικ. 29.30 μ.

Δρόμος 3000 μ. Α' και Β' κατηγορία: 1) Σαμάνης Α' κατηγορίας, 2) Χασιώτης Β' κατηγορίας, 3) Μπουγίτσας Α' κατηγορίας.

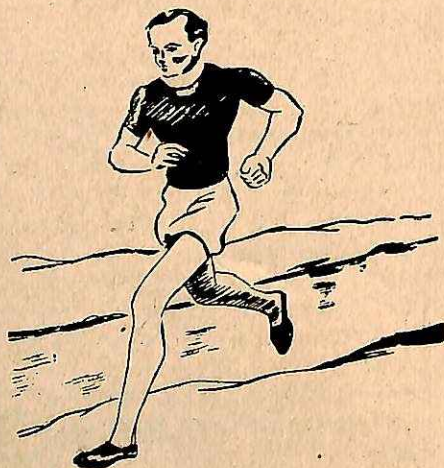
Μετά ταύτα άνεγνώσθη ήμερησία διαταγή της Υποδ)σεως προς τους άθλητάς υπό του Έπιτελούς του ΙΙ Γραφείου.

ΠΟΤΑΜΟΙ.— Είς τό χωρίον Ποταμοί της περιφέρειας Κάτω Νευροκοπίου έτελέσθησαν την παρελθούσαν Κυριακήν άθλητικοί άγώνες των μελών του Υποτομέως Ποταμών παρου-

σία των τοπικών Άρχων, προκαλέσαντες τόν θαυμασμόν των παρευρεθέντων διά τας ίκανοποιητικές έπιδόσεις των άθλητών Φαλαγγιτών και διά τό άθλητικόν των παράστημα.

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Λακωνίας).— Συνητήθησαν εις ποδοσφαιρικόν φιλικόν άγώνα ο σχηματισμός Άγίου Ιωάννου της Περιφερειακής Διοικήσεως Λακωνίας μετά του σχηματισμού του χωρίου Κλαδά της ίδιας Περιφερειακής Διοικήσεως. Ο άγών ένδιαφέρον έληξε με την νίκην του πρώτου, ο όποιος και έσημείωσε 5 τέρματα έναντι 3 του αντίπαλου. Έπίσης ή ομάδα σχηματισμού Άγίου Ιωάννου συνητήθη μετά της ομάδος του σχηματισμού Μαγούλας, από την όποιαν και ήττήθη με τέρματα 4 έναντι 2.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ.— Μετά πάσης έπιτυχίας έτελέσθησαν εις την Υποδιοίκησιν Καρδίτσας άθλητικοί άγώνες μεταξύ των άθλητών της ένταύθα Υποδιοικήσεως της Έθνικής Οργανώσεως Νεολαίας. Τους άγώνας παρηκολούθησεν ο υποδιοικητής της Περιφερειακής Διοικήσεως Τρικκάλων, ο δήμαρχος Καρδίτσας και πλήθος κόσμου. Η έπιτυχία των άγώνων ύπήρξεν έξαιρετική, τά δε τεχνικά άποτελέσματα έχουν ως έξης: Δρόμος 80 μέτρων Φαλαγγιτιστών: Παρ. Γιαννακού. Δρόμος 100 μέτρων Φαλαγγιτών: Θ. Καίσαρης. Άλμα άπλουν/Φαλαγγιτιστών: Παρ. Γιαννακού 4.02 μ. Ποδηλατοδρομία 10.000 μέτρ. Άθ. Εύθυμίου. Δρόμος 400 μέτρων: Ήλ. Πληθάρας. Λιθοβολία: Άθ. Λαπούσης. Έλευθέρα

δισκοβολία: Π. Παπαγεωργίου 40,70 μ. Σφαιροβολία: Άθων. Λαπούσης. Έλληνικός άκοντισμός: Κ. Πανταζής 48.16 μ. Άλμα τριπλούν: Φώτης Βάτιος 12.89. Άλμα εις ύψος: Θ. Καίσαρης 1.65 μ. Άλμα έπί κοντώ: Δ. Κυριακόπουλος. Δρόμος 3.000 μ. Ήλ. Πληθάρας. Πάλη σκαπανέων: Θεοδώρου.

Έπαθλα ήθλοθέτησαν: ή Έθνική Οργανώσις Νεολαίας Τρικκάλων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρδίτσας, ο Δήμος Καρδίτσας, τό βιβλιοπωλείον Πανουργιά, ο Έμπορικός Σύλλογος, ή Λαϊκή Βιβλιοθήκη, ο Σύλλογος Πολυτέκνων, ή Σχολή Μέσης Έκπαιδεύσεως κλπ.

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ.— Την 15ην λήξαντος μηνός ή 129 φάλαγγ Έγουμενίτσας της Περιφέρειας Διοικήσεως Θεσπρωτίας συνήντησεν εις φιλικόν ποδοσφαιρικόν άγώνα την ομάδα της 131ης Φιλιατών. Έκ της συναντήσεως ταύτης νικήτρια άνεδείχθη ή δευτέρα.

ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Την Πέμπτην ήρχισαν εις τό Παναθηναϊκόν Στάδιον οί Πανελλήνιοι άθλητικοί άγώνες, εις τους όποιους έκτός των άθλητών του κέντρου και των έπαρχιών, λαμβάνουν μέρος Έλληνες άθληταί της Αιγύπτου και Κύπρου.

Η ομάδα της Άθλητικής Ένώσεως Άλεξανδρείας άποτελείται έκ των Άνδρεάδη και Πηλαβίδη διά τους δρόμους ταχύτητος, Λαυρακά διά τά 200 μέτρα, Βαρότση διά τά 100 μέτρα και τό άλμα εις ύψος, Ποθητού διά τό άλμα εις ύψος, Τσάμη διά τά άλματα εις ύψος και τριπλούν, Προδρόμου και Ταμβακοπούλου διά τό άλμα έπί κοντώ, Ψιάκη διά τας ρίψεις, Μελαχροινού διά τά 110 μέτρα μετ' έμποδίων, Μανταλούφα διά τας δισκοβολίας, Παντελίδη διά τό άπλούν, Πούλου διά τους δρόμους άντοχής και Μοσχούρη διά τά 800 μέτρα και διά τόν δρόμον 400 μέτρων μετ' έμποδίων.

Κεντρική Διοίκησης

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ

Άπό ήμερών ήρχισαν τά μαθήματα της πολιτικής διαφώτισεως προς τους άξιωματικούς της περιφερειακής Διοικήσεως Θηλέων υπό του παρ' τη Κεντρική Διοίκησει διευθυντού της πολιτικής διαφώτισεως κ. Κυριάκου Καραμάνου. Έπίσης έλαβε χώραν συγκέντρωσις των υποτομαρχών της υποδιοικήσεως άρρένων Άθηνών. Προς τους συγκεντρωθέντας ώμίλησεν ο κ. Καραμάνος, δοθείσης ένιαίας κατευθύνσεως δράσεως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Ο γυμνασιάρχης Κομοτηνης δι' έγγραφου του προς την Κεντρικήν Διοίκησιν της Ε.Ο.Ν. εκφράζει τας ευχαριστίας του διά τας περιποιήσεις, ών έτυχον οί Φαλαγγίται μαθηταί του από την Οργανώσιν κατά την έδω έκδρομήν των.

Έπίσης ο καθηγητής του Γυμνασίου Σπάρτης κ. Παπαδόπουλος διά τηλεγραφήματός του προς την Κεντρικήν Διοίκησιν της Ε.Ο.Ν. εκφράζει τας ευχαριστίας του διά τας περιποιήσεις άς έτυχον οί Φαλαγγίται μαθηταί του κατά την έδω έκδρομήν των.

Τό παρελθόν Σάββατον άπασα ή δύναμις του 27ου υποτομέως έξέδραμεν εις Μυκήνας προς έπίσκεψιν των εκεί άρχαιοτήτων. Έπ' τόπου ώμίλησεν ο γυμνασιάρχης κ. Χιωτέλης, άναπτύξας την σημασίαν του Μυκηναϊκού πολιτισμού και άκολούθως οί έκδρομείς έσυνέχισαν εις τό Άργος, όπου, κατόπιν μιας ώραιότητας παρελάσεως, μετέβησαν εις τό Ήρῶν, όπου και κατέθεσαν στέφανον. Μετά τό γεύμα και την σχετικήν άνάπαυσιν οί Φαλαγγίται έπεσκέφθησαν τό άρναϊόν θέατρον, όπου ο γυμνασιάρχης κ. Κατσαρός ώμίλησε διά μακρών έπεξηγηματικώς. Έν συνεχεία οί έκδρομείς μετέβησαν εις Δερβενάκια, όπου έστεφάνωσαν τό εκεί Ήρῶν και περί την 11ην νυκτερινήν έπέστρεψαν εις Άθήνας πλήρεις ώραιοτάτων έντυπώσεων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΦΑΛΑΓΓΙΤΟΥ

Πρό ήμερών άπεβίωσεν έν Αϊδηψώ ο Φαλαγγίτης της Περιφ. Διοικήσεως Εύβοίας Σπύρος Εύαγγέλου Σωτήραλας. Ο Σωτήραλας, όλίγον πρό τό θάνατόν του, έξέφρασε την έπιθυμίαν όπως ταφή φέρον την στολήν του Φαλαγγίτου, ήτις και έποαναμοιωτήθη.

Τμήμα Φαλαγγιτών της έν Αϊδηψώ άνεαρτήτου Τετραρχίας απέδωκε τιμάς, κατετέθη δε στέφανος εις την σορόν του έκ μέρους της Οργανώσεως.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΝ

Είς την αίθουσαν του θεάτρου του Μαρασλείου έλαβε χώραν έπιβλητική συγκέντρωσις των σπουδαστών της Παιδαγωγικής Ακαδημίας επί τη λήξει των μαθημάτων λόγω των θερινών διακοπών. Προς τους συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας ώμίλησεν ο παρ' τη Κεντρική Διοίκησει διευθυντής της πολιτικής διαφώτισεως. Ο άνωτέρω εξέφρασεν έκ μέρους του Κυβερνητικού Έπιτρόπου την ίκανοποίησιν του έκ του συντελεσθέντος μέχρι σήμερον εις την Υποδιοίκησιν των έργου και τας ευχαριστίας του διά την αὐθόρμητον συμβολήν των εις την προαγωγήν της Έθνικής Οργανώσεως, άκολουθώας δε συνέστησεν εις αὐτούς πίστιν, πειθαρχίαν και έργασίαν εις τας έπαρχίας των διά την έδραίωσιν των έθνικών άρχών της Νεολαίας και την επέκτασιν αὐτης. Την έμπνευσμένην ταύτην διουλίαν διέκοπτον τά ζωηρά χειροκροτήματα και αί ένθους σάβδεις ζητωκραυγαί των Φαλαγγιτών—Σπουδαστών υπέρ του Άρχηγού. Μετά ταύτα τόν λόγον έλαβεν ο διευθυντής του πρώτου τμήματος της Ακαδημίας, ευχαριστήσας τόν διευθυντήν της πολιτικής διαφώτισεως διά τους ώραίους και έθνικούς λόγους του και άναπτύξας έν συντόμω

τό έπιτελεσθέν υπό της Έθνικής Κυβερνήσεως άναθημουργικόν έργον. Ο διευθυντής του α' τμήματος της Ακαδημίας συνέστησεν ώσαύτως πίστιν και έργασίαν διά την προαγωγήν της Νεολαίας, τέλος δε εκάλεσε τους σπουδαστάς και έξητωκραύγασαν υπέρ της Α. Μ. του Βασιλέως και του Άρχηγού της Οργανώσεως. Έκ μέρους των Φαλαγγιτών της Υποδιοικήσεως ώμίλησεν εις σπουδαστής Φαλαγγίτης, ευχαριστήσας τόν κ. διευθυντήν της πολιτικής διαφώτισεως διά τας έκ μέρους της Οργανώσεως προσπάθειάς του προς συνειδητοποίησιν των Φαλαγγιτών της Ακαδημίας και υποσχεθείς άφοσίωσιν προς τό πρόσωπον του Άρχηγού και σύντονον έργασίαν κατά τό θέρος υπέρ της Νεολαίας.

—Την Πέμπτην 100 Φαλαγγίται της Υποδιοικήσεως Πανεπιστημίου έξέδραμον εις Πόρτο—Ράφτη. Προς τους έκδρομείς Φαλαγγίτας ώμίλησεν ο διευθυντής της πολιτικής διαφώτισεως κ. Κυρ. Καραμάνος.

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Η Περιφερειακή Διοίκησις Θηλέων Πρωτευούσης θα στείλῃ, έπ' ευκαιρία της Έκθέσεως «Χαρά και Έργασία» εις Ρουμανίαν, 12 εργάτριες Φαλαγγίτισσες. Έπίσης εις τας έξοχάς του Πατριωτικοῦ Ίδρύματος θα σταλούν Σκαπανίσσαι άποροι, εις δε την έξοχήν της Λέσχης έργαζόμενον κορίτσιου Φαλαγγίτισσες έργαζόμενες.

Ήρχισεν ή προετοιμασία της παραστάσεως της 4ης Αυγούστου. Ο σκηνοθέτης του Βασιλικού Θεάτρου κ. Μουζενίδης ευγενώς προσεφέρθη να διδάξη μαζί με την διευθύνουσάν τό καλλιτεχνικόν τμήμα συνεργήσας κ. Γλυκοφρίδη άρχαίον δράμα. Η χορωδία Σκαπανισσών της Υ. Θ. Α. του τμήματος της Έθελοντικής Έργασίας μετέβη εις τό Ασκληπιείον Βούλας και έτραγουδησεν ώραία τραγούδια, έμοίρασε δε βιβλία και περιοδικά τά όποια απέστειλεν εις τά γραφεία της Διοικήσεως κατόπιν έκκλήσεως του τμήματος Έθελοντικής Έργασίας της Π. Δ. Θ. Π.

Η υποδιοικήτης της Υ. Θ. Α. Σ. ώμίλησε προς τας πρωτοετείς φοιτήτριες της Παιδαγωγικής Ακαδημίας έπ' ευκαιρία του τέλους του σχολικού έτους, δώσασα ώριμμένας οδηγίας διά την εις τας έπαρχίας των δράσιν. Γίνονται τακτικά συγκεντρώσεις των άξιωματικών και των Φαλαγγιτισσών έκάστης σχολής.

Ο 11ος υποτομέας της Υ. Θ. Α. μετέβη εις Μεγάλο Πεύκο, ο δε 21ος εις Χαλκίδα.

Ο Δήμαρχος Καισαριανής κ. Στρατηγός προσεφέρθη να παραχωρήσῃ οικόπεδον διά την άνέγερσιν Υποτομέως.

Ο 4ος υποτομέας της Υ. Θ. Νότου μετέβη εις Λούτσαν, ο δε 8ος εις Βάρκιζαν. Λόχος Σκαπανισσών με επί κεφαλής Λοχίτην περνούν τας άπογευματινάς ώρας στόν ώραιο κήπο παίζουσαι με διάφορα όργανα.

Είς όλους τους υποτομείς της Υ. Θ. Βορρά ένιναν αί τακτικά συγκεντρώσεις εκπαιδύσεως με διαλέξεις και ώμιλίας. Έξακολουθούν επίσης τακτικά τά μαθήματα ρυθμικής και γυμναστικής, παιδιαί, έξάσκησις εις βόλεϊ κλπ.

Έτελείωσεν ή πρώτη σειρά των μαθημάτων Βυζαντινής Ιστορίας υπό της συνεργάτιδος κ. Κόττα. Η σχολή άνωτέρων στελεχών έπεσκέφθη τό Βυζαντινολογικόν Μουσείον.

Η Α. Β. Υ. ή Πριγκίπισσα Ειρήνη ηύδόκησε να άποστείλῃ ευχαριστήρια προς την Π.Δ.Θ.Π. και προς άπάσας τας Υποδιοικήσεις Θηλέων έπί των συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων τά όποια απέστειλαν έπ' ευκαιρία των άρραβώνων της.

Είς την Υποδιοίκησιν Θηλέων Βορρά, εις τό δημοτικόν σχολείον Χολαργού, παρουσία πολλών Φαλαγγιτισσών και Σκαπανισσών ώμίλησεν ή διοικήτρια της Υποδιοικήσεως Θηλέων Βορρά με θέμα: «Οί σκοποί της Έθνικής Οργανώσεως Νεολαίας». Την αὐτήν ώμίλιαν έκαμε και εις τό σχολείον Χολαργού. Όμοίως εις τό δημοτικόν σχολείον Ψυχικού ώμίλησεν ή κ. Φράγκου με θέμα: «Οίκο-

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

γένεια, σχολείον, κοινωνία ως παράγοντες της αγωγής». Τιμήμα Φαλαγγιστών της Υποδιοικήσεως Θηλέων Πειραιώς κατέθεσε στέφανον εις τὸν Ἀγνωστον Στρατιώτην. Εἰς τὴν Υποδιοίκησιν Θηλέων Νότου αἱ Σκαπάνισσαι τοῦ 4ου Λόχου, 8ου Ὑποτομέως, διωργάνωσαν μίαν ἑορτὴν με σκοπὸν νὰ διαθέσουν τὰ χρήματα τοῦ ταμείου των εἰς ἄλλον ὑποτομέα διὰ τὴν στολὴν τῆς Σκαπάνισσης. Ἡ χειρονομία αὕτη φανερώνει τὰ εὐγενικά αἰσθήματα ἀλληλεγγύης ποὺ ἀναπτύσσονται καὶ εἰς τὰ νεώτερα στελέχη τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Τὴν πρώτην τῆς παρελθούσης Κυριακῆς διεξήχθη ἡ ἑορτὴ τῆς προσφορᾶς κανδήλας εἰς τὸ παρὰ τὴν Τερψιθέαν Ἡρῶν τῶν πεσόντων Πειραιωτῶν, ὑπὸ τῆς Νεολαίας τοῦ Πειραιῶς, 50 Φαλαγγίταις τῆς ὁποίας εἰς μίαν θαυμασίαν σκυταλοδρομίαν μετέφεραν τὴν ἄσβεστον φλόγα ἐκ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνωστοῦ Στρατιώτου εἰς Πειραϊά.

Εἰς τὸν παρὰ τὸ Μνημεῖον χώρον ἀπὸ ἑνωρὶς εἶχον λάβει θέσιν αἱ ὁργανώσεις Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, Ὁπλάρχων, Ἀναπτῶν Πολέμου καὶ Παλαιῶν Πολεμιστῶν μετὰ τῶν σημαιῶν των, αἱ οἰκογένειαι τῶν κατὰ τοὺς διαφόρους πολέμων πεσόντων ἐφῆδρον ὡς καὶ τὰ προεδρεῖα τῶν Ἑργατικῶν καὶ Ἑπαγγελματικῶν Ὁργανώσεων.

Ἐπίσης παρέστησαν ἀνώτατοι βαθμοῦχοι τῆς Ε.Ο.Ν., ὁ Περιφ. Διοικητὴς Πρωτεύουσας, ἅπασαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Πειραιῶς, ὁ ὑποναύαρχος Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου κ. Σακελλαρίου, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλεξ. Ν. Κανελλόπουλος καὶ ἕκ μερῶς τοῦ ἀπουσιάζοντος κ. Πρωθυπουργοῦ ὁ Ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ του Γραφείου κ. Κοσμάς Μπουρμπούλης.

Μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ τελευταίου λαμπαδηφόρου δρομέως, ὅστις ἐπλαισιώθη καὶ ὑπὸ ὅλων τῶν συμμετασχόντων εἰς τὴν ὠραιότατην αὐτὴν λαμπαδηφορίαν, ἐπηκολούθησεν ἡ τελετὴ τῆς μεταδόσεως τῆς ἀσέστου φλόγης καὶ ἀκολούθως, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Βρεσθένους κ. Γερμανοῦ, ἐψάλλη Τρισάγιον.

Ἐπηκολούθησεν ἡ κατάθεσις στεφάνων καὶ ἀμέσως μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Πειραιῶς ἤρχισεν ἡ παρέλασις ἁπάσης τῆς δυνάμεως τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸ τοῦ κ. Ἐπιτρόπου καὶ τῶν ἐπισήμων, ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν χιλιάδων θεατῶν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΥΠΟΤΟΜΕΩΣ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ συρροῆς πλήθους κόσμου, ἰδία γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ 10ου Ὑποτομέως Πειραιῶς παρουσία τοῦ δημάρχου τῆς γείτονος κ. Μανούσκου, τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ Πρωτεύουσας, τοῦ ὑποδιοικητοῦ Πειραιῶς κ.π. Μετὰ τὸν ἀγίασμόν ὁμίλησαν καταλλήλως ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ Περιφ. Διοικητὴς καὶ Ὑποδιοικητὴς. Τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ἐν τῇ πλατείᾳ Ἀλεξάνδρας ἐπιθεώρησις τῆς Φάλαγγος «Προμηθεὺς» ὑπὸ τοῦ Περιφ. Διοικητοῦ Ἀρρένων Πρωτεύουσας.

ΧΑΝΙΑ.— Εἰς τὴν ἔδραν τῆς ὑποδιοικήσεως Κισσάμου ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν βαθμοφόρων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁμίλησεν ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Σπυριδᾶκης.

Εἰς δύο ἄλλας συγκεντρώσεις τοῦ τάγματος Καστελλίου ὁμίλησεν ὁ α' ἐπιτελὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ὑπομοίραρχος κ. Ξανθάκης με θέμα τὴν ἀντιαεροπορικὴν ἀμυναν.

Ὁ 1ος λόχος τοῦ ἀνεξαρτήτου τάγματος Κανδάνου ἐξέδραμε δι' αὐτοκινήτων εἰς τὸν ἱστορικὸν Δρομόνερρον.

Ὁ τετράρχης κ. Μαρκουλάκης ὁμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας περὶ τῆς ὁμωνύμου περιφήμου ἐξέδρας, τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς αὐτοθυσίας τῶν ἡρωϊκῶν προγόνων μας.

Εἰς τὰ Χανιά ὁμίλησεν ὁ τετράρχης κ. Ε. Γλαμπιδάκης εἰς συγκέντρωσιν τοῦ λόχου τῶν ἐξωσχολικῶν, τὸ παρελθὼν δὲ Σάββατον ἐγένετο ἡ ὀνομασία τῶν βαθμοφόρων ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, καθ' ἣν ὁμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς κ. Σηφάκης καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς κ. Καραθελάκης.

Ἐπίσης φάλαγγ Σκαπανέων μετὰ τῶν βαθμοφόρων τῆς ἐξέδραμε δι' αὐτοκινήτων εἰς τὴν μαγευτικὴν θέσιν Χλιαρὸν τῆς Κυδωνίας. Περὶ τὴν μεσημέριαν ἐπισκέφθη τοὺς ἐκδρομεῖς ὁ γενικὸς ἐπόπτης τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας κ. Ξυδιάς καὶ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Χανίων, γενόμενοι ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ὑπὸ τῶν μικρῶν Σκαπανέων. Ὀλίγον ἀργότερον ἡ φάλαγγ μετεστάθμευσεν εἰς Ἀλικιανόν, ὅπου τὰ μέλη τοῦ ἐκεί τοιμέως ἐπεφύλαξαν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν ἐκδρομεῖς. Ὅλοι ὁμοῦ μετέβησαν εἰς τὸν ἱστορικὸν πύργον τοῦ Καντανολεόντος, ὅπου ὁ Διοικητὴς τῆς φάλαγγος κ. Πιτσιγαυδάκης ἀνέπτυξε τὸ ἱστορικόν, ἐπανήλθον δὲ ἐνθουσιασμένοι ἀργὰ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν πόλιν.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Χανίων ἐνήργησεν ἐπιθεώρησιν τοῦ τοιμέως Καστελλίου καὶ ἀκολούθως ὁμίλησεν εἰς γενικὴν συγκέντρωσιν.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.— Εἰς τὸν Νομὸν Ρεθύμνης συνεκροτήθησαν νέα τμήματα θηλέων τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας.

Εἰς τὴν διοίκησιν Ρεθύμνης λειτουργεῖ ἤδη τάγμα Φαλαγγιστῶν καὶ σκαπανιστῶν, πολὺ συντόμως δὲ ἡ ὁργάνωσις θηλέων θὰ ἐπεκταθῇ εἰς σχηματισμοὺς καὶ θὰ ὁργανωθῇ εἰς δλόκληρον τὸν Νομόν.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης).— Ὁ Νομάρχης καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Νεολαίας Ἡρακλείου ἐκάλεσε τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐπιτελικῶν γραφείων πρὸς τοὺς ὁποίους ὁμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ συντονισμοῦ τῶν προσπαθειῶν των διὰ τὴν ἀρτίαν λειτουργίαν τῆς διοικήσεως.

Ἐπίσης ὁ κ. Γενικὸς Ἐπόπτης ἐπιθεώρησε τοὺς σχηματισμοὺς τῆς πόλεως πρὸς τὰ μέλη τῶν ὁποίων ὁμίλησε «περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Νεολαίας».

Οἱ σχηματισμοὶ τῆς ὑπαίθρου συνεχίζουν τακτικῶς τὰς συγκεντρώσεις των καὶ στρατιωτικὴν προπαίδευσιν.

ΠΑΤΡΑΙ.— Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Νομάρχου Ἀχαΐας, ἡ Ἀιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Πατρῶν παρεχώρησε τὸ παρὰ τὸν σταθμὸν Ἀγίου Διονυσίου γήπεδόν τῆς πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Ὁργάνωσιν Νεολαίας, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ἰδιαιτέρον γυμναστήριόν τῆς.

Ἡ περιμάνδρωσις τοῦ γηπέδου θὰ συντελεσθῇ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν Φαλαγγιτῶν.

Τὸ νέον γυμναστήριον τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ πλουτισθῇ σὺν τῷ χρόνῳ με ὅλα τὰ κατάλληλα ὄργανα, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὸν προορισμὸν του.

ΠΥΡΓΟΣ.— Δύναμις τοῦ 2ου λόχου Σκαπανέων ἐξέδραμεν εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον Ἅγιος Παντελεήμων, ὅπου ἐξετέλεσε λίαν ἐπιτυχῶς στρατιωτικὴν ἀσκήσιν ἐγκαταστάσεως σκοπῶν, ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐδάφους κ.π.

Ἐπίσης ἡ 1η Τετραρχία Σκαπανέων καὶ Φαλαγγιτῶν Πύργου ἐξέδραμεν εἰς τὴν Μονὴν Σκαφιδιάς ὅπου παρέμεινεν δλόκληρον τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ἐκεῖ δασώδη περιοχὴν.

Ὁμοίως ἡ ὑπὸ τὸν κ. Θ. Καθάζην Τετραρχία ἐξέδραμεν εἰς τὴν γραφικὴν θέσιν «Ἅγιος Ἀνδρέας».

Κατὰ τὴν γενομένην γενικὴν συγκέντρωσιν τῶν βαθμοφόρων τῆς δυνάμεως Πύργου ὁμίλησε διὰ μακρῶν ὁ Γεν. Ἐπόπτης Νομάρχης Ἡλείας κ. Διαμαντόπουλος, συστή-

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

σας εἰς αὐτοὺς ὅπως ἐντείνωσι τὰς προσπάθειάς των ἵνα καὶ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας συνεχισθῇ ἡ δράσις τῆς Ὁργανώσεως, ἥτις τόσο ὠραία ἀποτελέσματα ἐνεφάνισεν εἰς τὸν Ἠλεικὸν λαόν.

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ.— Τὴν 11ην τρέχ. μηνὸς πρωτοβουλία τῆς 95ης φάλαγγος Ε.Ο.Ν. Γαργαλιάνων ἐτελέσθη μνημόσυνον εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς πόλεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποβιώσαντος ἐν Ἀθήναις Λοχίτου Σπήλιου Κουτροδήμου. Εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον ταύτην τελετὴν προσήλθον ἅπαντες οἱ σχηματισμοὶ τῆς ἐν Γαργαλιάνοις 95ης φάλαγγος μετὰ τῶν βαθμοφόρων των.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μνημοσύνου τέσσαρες Φαλαγγίται ἴσταντο εἰς στάσιν προσοχῆς περὶ τὸ κενόταφιον διακεκοσμημένον με φοίνικας καὶ δάφνας καὶ περιβαλλόμενον με τὰ ἐλληνικὰ χρώματα.

Ὁ ἀποβιώσας Λοχίτης ἦτο ἐκ τῶν πρώτων στελεχῶν τῆς Φάλαγγος, εἰς τὰς τάξεις τῆς ὁποίας παρέμεινε πιστὸς ἕως τῆς τελευταίας του πνοῆς. Διεκρίνετο δὲ διὰ τὸν ἱπποτισμὸν του, τὴν γενναιοψυχίαν καὶ τὸ εὐγενὲς καὶ κόσμιον ἦθος του, ἅτινα τὸν εἶχον ἀναδείξει εἰς πρότυπον νέου.

Ὁ θάνατός του κατελύπησεν ὅχι μόνον τοὺς συναγωνιστὰς του Φαλαγγίτας, ἀλλὰ καὶ πάντα ὅστις εἶχεν ἐκτιμήσει τὰ ἐξαιρετικὰ χαρίσματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἥθους τοῦ μεταστάντος.

Ἐπιμνημόσυνον καὶ λίαν συγκινητικὸν λόγον ἐξεφώνησεν ὁ Φαλαγγάρχης κ. Νικόλ. Σκουντζός καὶ ὁ συνεργάτης τῆς 95ης φάλαγγος Ε.Ο.Ν. Λογοτέχνης κ. Πέτρος Ὀλύμπιος.

ΣΠΑΡΤΗ.— Ἡ κίνησις τῶν σχηματισμῶν τῆς Διοικήσεως Λακωνίας ἐξακολουθεῖ ἱκανοποιητικῇ ἀπὸ πάσης ἀποφύσεως.

Εἰς ἅπαντας τοὺς σχηματισμοὺς καὶ τὰς ὑποδιοικήσεις ἐγένοντο τακτικαὶ συγκεντρώσεις τῶν μελῶν, καθ' ἃς ἐξετελέσθησαν ἀσκήσεις στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐγένοντο ὁμιλίαι ἐπὶ διαφόρων θεμάτων συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς διοικήσεως.

Οὕτω αἱ τετραρχίαι Σπάρτης συγκεντροῦνται τακτικὰ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς διοικήσεως, ἐνθα ἀξιωματικὸς ἐν ἀποστρατεῖα παραδίδει μαθήματα «Παθητικῆς Ἀεραμύνης».

Τὸ δρεϊβατικὸν τμήμα τῆς ὑποδιοικήσεως, πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ ἐκδράμῃ μέσῳ Ταυγέτου εἰς Καλάμας.

Ὁ ἐμβολιασμός τῶν ἀγρίων δένδρων συνεχίζεται ἐντατικῶς εἰς ὅλας τὰς περιφέρειας. Οὕτω ὁ σχηματισμὸς τοῦ χωρίου Κότρωνος προέβη εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν 250 δένδρων.

Φαλαγγίται τοῦ σχηματισμοῦ Ἀγ. Ἰωάννου διὰ προσωπικῆς τῶν ἐργασίας ἐπιδιώρθωσαν τὴν κοινοτικὴν ὁδόν.

Ὁ σχηματισμὸς Φλογοχωρίου ἔδωκε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα θεατρικὴν παράστασιν, αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποίας διετέθησαν διὰ τὴν στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου.

Κατ' αὐτὴν ἐπαίχθη τὸ πατριωτικὸν ἔργον «Νὰ ζῇ τὸ Μεσολόγγιν».

Ὁμάς τοῦ σχηματισμοῦ Ἀγ. Νικολάου Βοιῶν ἐξέδραμεν εἰς Νεάπολιν.

Ὁμοίως ἄλλη ὁμάς Φαλαγγιτῶν τοῦ σχηματισμοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Σπάρτης ἐξέδραμεν εἰς Μυστράν πρὸς ἐπισκεψιν τῶν ἐκεῖ Βυζαντινῶν κειμηλίων.

Ὁ Νομάρχης καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης Νεολαίας Λακωνίας κ. Παπαγιαννάκος ἐπιθεώρησε τοὺς σχηματισμοὺς τῶν χωρίων Γέρακος, Ριχέας, Χάρακος, Κυπαρισίου, Κρεμαστῆς, Ἀγ. Δημητρίου, Ζάρακος, Ἀλεποχωρίου, Γερακίου καὶ Ζαραφῶνος.

ΖΑΡΑΦΩΝ.— Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Ζαραφῶνα, δὲν δύναται νὰ μὴ μείνῃ κατενθουσιασμένος διὰ τὴν παραδειγματικὴν πειθαρχίαν καὶ λαμπρὰν ἐμφάνισιν τοῦ Σχημα-

τισμοῦ Ε.Ο. Νεολαίας. Ὁ σχηματισμὸς Ἀρρένων διὰ τῶν συνεχῶν ἐκκλησιασμῶν καὶ ἠθικῶν διδασκαλιῶν καὶ τῶν συχνῶν γυμναστικῶν καὶ ποδοσφαιρικῶν ἀσκήσεων, ἐπέτυχεν τὴν τόνωσιν τοῦ πατριωτικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν νέων, τὴν ἀλληλεγγύην μεταξὺ των, καὶ τὴν στροφὴν τούτων πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν, ὅστις ἐσχάτως τοσοῦτον εἶχε παραμεληθῇ.

Ὁ σχηματισμὸς Θηλέων, χάρις εἰς τὰς δραστηρίους ἐνεργείας τῆς Ἀρχηγοῦ δημοδιδασκαλισσῆς Μαρίας Ἀναστασάκου, ἀνεδείχθη ὁ καλλίτερος τῶν σχηματισμῶν Θηλέων τῆς περιφέρειας, ἐπιτυχῶν διὰ τῶν τακτικῶν ἐκκλησιασμῶν καὶ συγκεντρώσεων νὰ ἐμφυσῇ εἰς τὰς νέας τὴν ζωογόνο πνοὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ Νέου Κράτους, νὰ διδάξῃ εἰς αὐτὰς τὰς ὑποχρεώσεις των ἐναντι τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ τῆς κοινωνίας, τὰ οἰκοκυρικὰ καὶ οἰκογενειακὰ των καθήκοντα καὶ ἐν γένει τὴν προσήκουσαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ συμπεριφορὰν των. Αἱ χορευτικαὶ, ὠδικαὶ καὶ γυμναστικαὶ ἀσκήσεις ἔδωσαν τοιαύτην ζωὴν εἰς τὸν σχηματισμὸν, ὥστε νὰ καταστῇ οὗτος ἀντάξιός τῆς διασπαρείσεως ἀπανταχοῦ φήμης του.

Ὁ Νομάρχης Λακωνίας κ. Παναγ. Παπαγιαννάκος κατὰ τὴν διέλευσίν του ἐκ Ζαραφῶνος ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν ἐν γένει προγραμματικὴν λειτουργίαν τῆς ὁργανώσεως καὶ συνέστησεν εἰς τοὺς Διοικητὰς ταύτης ὅπως ἐξακολουθήσωσι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου τὰς ἐργασίας των, βέβαιον ὄντες ὅτι οὕτω πράττοντες ἐνισχύουν τὸ Κυβερνητικὸν ἔργον, πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ.— Ἡ τρίτη Τετραρχία τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως Ἀργολιδοκορινθίας διωργάνωσε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὠραιότατην ἐκδρομὴν εἰς Μαραθῶνα, ἐνθα ἐγένετο καὶ κατασκήνωσις.

Εἰς τοὺς διαφόρους σχηματισμοὺς καὶ ὑποτομεῖς αἱ ὁμιλίαι καὶ αἱ διαλέξεις συνεχίζονται τακτικώτατα. Οὕτω καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ἐδόθησαν αἱ κάτωθι ὁμιλίαι: Εἰς τὸν σχηματισμὸν Ἀγίου Ἀδριανοῦ με θέμα: «Θεσμός τῆς Βασιλείας καὶ 4η Αὐγούστου», εἰς τὸν ὑποτομέα Κρανιδίου ὁ καθηγητὴς κ. Τσίφας ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἡ 4η Αὐγούστου καὶ τὸ Νέον Κράτος», εἰς τὸν σχηματισμὸν Ἑρμιόνης ὁ διοικητὴς τοῦ σχηματισμοῦ κ. Βαρελάς ὁμίλησε με θέμα «Ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δημοκρατία ἐν Ἑλλάδι» καὶ εἰς τὸν τομέα Σπετσῶν ὁ καθηγητὴς κ. Καρακατσάνης ὁμίλησε με θέμα: «Σώματικὴ ἀγωγή».

ΛΑΡΙΣΑ.— Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου «Πάλλας» ἐδόθη ἡ πρώτη διάλεξις τῆς Ε.Ο.Ν. ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου με ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν κ. Παρῆν, τοῦ τμήματος ἱδεολογικῆς διαφώτισεως.

Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ἔθνος καὶ Νεολαία» καταχειροκροτηθεὶς.

Ἡ δρεϊβατικὴ ὁμάς τῆς Ὑποδιοικήσεως Λαρίσης ἐξέδραμεν εἰς Ζαγοριανὰ Χάνια. Ὁμοίως ὁ λόχος Ἀγριάς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Λαρίσης ἐξέδραμεν εἰς Μηλέας ὅπου ὁ τάφος τοῦ ἀεμινήστου ὀπλάρχου τῶν Μακεδονικῶν ἀγώνων Κώστα Γαρέφῃ, εἰς τὸν ὁποῖον κατέθεσε στέφανον.

ΒΟΛΟΣ.— Κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς ἑνώσεως Ἀρτεργατῶν Βόλου ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐργατῶν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας. Εἰς τὴν συνέλευσιν ἐκλήθησαν καὶ παρέστησαν τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἀρτοποιῶν καθὼς καὶ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Νεολαίας. Τὴν ἐναρξιν τῆς συνελεύσεως ἐκήρυξεν ὁ ταμίας τῆς ἑνώσεως ἀρτεργατῶν κ. Σαμαράς, ὅστις καὶ ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἑνώσεως κ. Ε. Νικολάου, ὅστις ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν σημασίαν τῆς Ὁργανώσεως καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀρτεργάτας νὰ τὴν ὑποστηρίξουν δι' ὅλων τῶν μέσων. Ὁμιλήσαν ἀκολούθως οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Νεολαίας καὶ ἐκ τῶν ἀρτοποιῶν οἱ κ.κ. Ζωίδης, Ἰπτινάκος καὶ Βούλης. Τέλος ὁ εἰσηγητὴς πῃχαρίστησε τοὺς παρευρεθέντας

καὶ ἡ συνέλευσις ἐλύθη ἐν μέσῳ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ.— Ἦρχισεν ἡ ἐπιλογή τῶν Φαλαγγιτῶν οἱ ὅποιοι προορίζονται διὰ τὴν πρακτικὴν τῶν ἐκπαιδεύσεων εἰς τὴν γεωπονίαν καὶ δεινδροκομίαν.

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου ἤρχισε κανονικῶς ἡ στρατιωτικὴ προπαιδεύσις τῶν μελῶν τῆς Φάλαγγος Τρικκάλων.

Παρουσία τοῦ κ. Νομάρχου καὶ πλήθους κόσμου ἐγένετο εἰς τὰ τμήματα θηλέων ἡ δευτέρα διάλεξις, μετ' ὁμιλήτριας τὴν δημοδιδασκάλισσαν δίδα Στ. Βοϊδόδα.

Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Τρικκάλων ἡ τακτικὴ ἑβδομαδιαία συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν. Πρὸς αὐτοὺς ὁμιλήσας ὁ ὑποφάλαγγάρχης κ. Ι. Δημητράκης «Περὶ ἀλληλεγγύης καθηκόντων». Ἐπίσης εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Φλωρίνης ὁ γυμνασιάρχης τῆς πόλεως κ. Παπαθανασόπουλος ὁμιλήσας πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας εἰς μεγάλῃ συγκέντρωσιν. Ὡσαύτως πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας τῆς ἰδίας Ὑποδιοικήσεως ὁμιλήσας καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς δυνάμεως.

Κατ' ἀναφορὰν τοῦ διοικητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. τῆς φάλαγγος Πύλης πρὸς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Τρικκάλων, ὁ 14ετής Φαλαγγίτης Α. Στασινός, ἀντιληφθεὶς τὸν γέροντα Α. Γαβριήλ παρασυρόμενον ὑπὸ τοῦ ὀρμητικοῦ ρεύματος τοῦ Πορταϊκοῦ ποταμοῦ, ἀνευ δισταγμοῦ, ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν καὶ μετὰ σκληρὰν πάλην κατάρθωσε νὰ σώσῃ καὶ νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ τὸν κινδυνεύοντα γέροντα ἀναίσθητον.

Ἡ Λέσχη Τρικκάλων δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς φάλαγγος Πύλης τῆς ἰδίας Περιφέρειας ἐκφράζει τὰς θερμὰς τῆς εὐχαριστίας διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς τῆς περιποιήσεως πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας Τρικκάλων κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐκδρομὴν τῶν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.— Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Θεσσαλονίκης τῆς Ε.Ο.Ν. ὠργάνωσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς Ἐπανόμην μεγάλαν ἑορτὰς τοῦ θερισμοῦ. Μετὰ τὸ θερισμὸν τῶν ἀγρῶν, οἱ θερισταὶ Φαλαγγίται καὶ Φαλαγγίτισσαι προσέφεραν εἰς τὰς ἀρχὰς προϊόντα τῶν κόπων τῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ἐξετελέσθησαν ρυθμικαὶ γεωργικαὶ ἀσκήσεις ὑπὸ Σκαπανέων καὶ Σκαπανισσῶν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Ἐπανόμης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τσακνῆκη. Αἱ ἑορταὶ ἔληξαν μετ' ἡμερομηνίαν 2.000 μέτρων.

ΣΕΡΡΑΙ.— Μετ' ἐξαιρετικὴν ἐπισημότητα ἐτελέσθησαν τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ Ἡρώου εἰς τὸ χωρίον Σκούταρι. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἡ Ὑποδιοίκησις Ἀρρένων Σερρῶν ὠργάνωσεν ἐκδρομὴν εἰς τὸ χωρίον τοῦτο. Εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια παρέστησαν ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Νεολαίας Νομάρχης κ. Καλτεζιώτης, ὁ στρατηγὸς διοικητὴς τῆς ἐκεῖ μεραρχίας καὶ ὁ Δήμαρχος Σερρῶν κ. Μόσχου. Πρὸ τοῦ Ἡρώου παρετάχθη δυνάμις τοῦ σχηματισμοῦ Σκούταρεως. Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς κ. Φιλιππίδης ἐπεθεώρησε τὰς φάλαγγας τῶν Φαλαγγιτῶν. Ἐπικολούθησεν ἡ κατάθεσις στεφάνων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἅπασα ἡ δυνάμις παρήλασε πρὸ τῶν ἐπισήμων.

ΦΛΩΡΙΝΑ.— Εἰς τὸ μνημόσυνον τὸ ὁποῖον ἐτελέσθη ἐν Μελαῖ τῆς Μακεδονίας ὑπὲρ τῶν Μακεδονομάχων, ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης μετέσχε διὰ 3.500 μελῶν τῆς ἐξ ὧν τῶν ὑποδιοικήσεων αὐτῆς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἐπιτελείου τῆς.

Τὰ περισσότερα τῶν τμημάτων μετέβησαν εἰς Μελαῖ πεζῇ, διανοκτερεύσαντα τὴν ἑσπέραν τῆς προηγουμένης εἰς τὰ περίεξ χωρία. Ἡ μετάθεσις καὶ ἡ ἐπιστροφή χάρις εἰς τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἀκριβὴ τήρησιν τῶν διαταγῶν συνετελέσθη ἐν πλήρει τάξει.

ΠΡΟΥΣΣΟΣ.— Τὸ ἐγερτήριο ὁλοπνισμὸς τῆς Κυβερνήσεως γιὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας ἦταν τόσο δυνα-

τόν, ὥστε μπόρεσε νὰ ἀντηγήσῃ ἀνάμεσα ἀπ' τὰ δοξαμένα βουνὰ τῆς Εὐρυτανίας. Καὶ ὁ ἦχος τοῦ ὁ τόσο γλυκύς, συνεκίνησε τοὺς κατοίκους τοῦ Προυσσίου ποὺ εἶναι πάντα πρόθυμοι καὶ ἱκανοὶ νὰ πραγματοποιήσουν μεγάλους σκοπούς.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς φάνηκε ἀμέσως. Πολλὰ παιδιά τολμῶν καὶ ἔξυπνα, ὅπως εἶναι, ἔτρεξαν αὐθόρμητα καὶ ἔκαμαν τὸν πρῶτον πυρῆνα. Γύρω ἀπ' αὐτὰ μαζεύτηκαν σιγά-σιγά ὅλα τὰ παιδιά.

Μὰ στὴν ἀρχὴ δὲν ἦταν καλὰ ὠργανωμένα. Ὅταν ἔπειτα ἔγιναν αἱ ὑποδιοικήσεις στὶς ἐπαρχίες, ἄρχισεν ἡ συστηματικὴ ὀργάνωσις καὶ ἡ κατεύθυνσις πρὸς τοὺς σκοπούς καὶ τὶς ἀνώτερες ἰδέες τῆς Νεολαίας. Καὶ ἰδρῦθη στὸν Προυσσὸν ἡ 2α Τετραρχία μετ' ἀρχηγὸν τὸν τηλεγραφετὴν κ. Ἰωάν. Ἀνδρεόπουλον.

Διοικητὴς τῆς ὀργάνωσεως τῆς Νεολαίας τῶν θηλέων Προυσσίου καὶ τῆς Περιφέρειας διορίσθη ἡ διδασκά-λισσα δεσποινὶς Μάρθα Σβετζόρη. Καὶ στὴν Νεολαίαν τῶν θηλέων παρατηρεῖται ἡ αὐτὴ συνοχὴ καὶ ψυχικὴ προσέγγισις.

Γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανένας τὸν ἐνθουσιασμὸν μετ' ὁποῖον ὑποδέχτηκαν τὰ παιδιά ἐκεῖ τὴν ἰδέαν τῆς ὀργάνωσεως τῶν, θὰ πρέπη γιὰ μιὰ στιγμὴ ἔστω ἀπὸ ἡλικιακῶν νὰ γίνῃ παιδί, νὰ βρεθῇ ἀναμεταξύ τοὺς σὺν παιδί, νὰ συνομιλήσῃ μ' αὐτὰ σὺν παιδί καὶ γενικὰ νὰ μεταθέσῃ στὴ θέσιν τοὺς ὅλους τοῦ τῶ εἶναι. Τὰ παιδιά αὐτὰ ὅταν μιλοῦν γιὰ τὴν Νεολαίαν, μιλοῦν ἐνθουσιαστικὰ, μετὰ μάτια ὀρθάνοικτα καὶ μετ' ἑαυτὸν τοὺς ταυτισμένο μετ' ἡν ἰδέαν τῆς νεολαίας ποὺ ἐνεπνεύσθησαν. Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ κίνησις ποὺ ἀκούουν νὰ γίνετα γύρω ἀπ' αὐτὴν τοὺς κινεῖ τὴν σκέψιν καὶ βασανίζονται νὰ βροῦν τὸν σκοπὸν τῆς. Εὐρίσκοντάς τὸν προσαρμόζονται σ' αὐτόν.

Ἔτσι γεννᾶται μιὰ ἀκατάσχετη ἐπιθυμία νὰ γνωρίσῃ, νὰ διατηρήσῃ καὶ νὰ προαγάγῃ τὸν πολιτισμὸν, τὸν ἰδιότυπον ἑλληνικὸν πολιτισμὸν. Αὐτὸ συμβαίνει σ' ὅλην τὴν Νεολαίαν τῆς Ἑλλάδος. Γι' αὐτὸ δὲν θὰ θάναται ἐκπληκτικὸ, ὅταν αὐτὴ θὰ διευθύνῃ τὸ Κράτος, τὸ ὅτι θὰ συντελεσθῇ μιὰ ἀφύπνισις, μιὰ βιαία κίνησις γιὰ νὰ θρασυῖ τὰ δεσμά ποὺ καθήλωσαν τὶς πνευματικὰς ἱκανότητες τοῦ ἔθνους ἀπάνω στὸ τετριμμένο, ἀπάνω σὲ ἰδέες θνησιγενεῖς, τὸ ὅτι θὰ συντελεσθῇ μιὰ ἐπανάστασις ποὺ χαρακτηρίζει τὶς μεταβατικὰς περιόδους τῆς ζωῆς τῶν ἔθνων ἀπὸ τοῦ σκότους πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀκμὴν μετ' ἀκατάσχετο ρεῖμα προσόδου. Καὶ ἡ μετάθεσις αὐτὴ θάναται παρομοίᾳ μετ' ἐκείνην ποὺ χαρακτηρίζει τὴν μετάθεσιν τῶν λαῶν ἀπὸ τὸν μεσαιῶνα στὸ ἄπλετο φῶς τῆς Ἀναγεννήσεως. Ἔτσι φανταζόμεθα πὼς ἡ ἀναγέννησις ἡ πνευματικὴ τῆς Ἑλλάδος θὰ φέξῃ καὶ πάλιν καὶ τὸ φῶς τῆς θάναται τὸσον ἄπλετο καὶ ἄγνόν, ὅσο τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικόν.

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ.— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα τμήμα Φαλαγγιτισσῶν τῆς Διοικήσεως Αἰτωλοακαρνανίας μετὰ τῆς λοχίτου καὶ ἀνωτέρων βαθμοφόρων ἐξέδραμεν εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἐπισκέφθη τὰ ἀξιοθέατα καὶ ἱστορικὰ μέρη αὐτῆς.

Αἱ ἐκδρομαὶ ἐγένοντο ἐνθουσιωδῶς δεκταὶ παρὰ τῶν Φαλαγγιτισσῶν Ναυπάκτου ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ ἐφιλοξενήθησαν.

ΚΑΛΑΜΑΙ.— Ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Νομάρχου Μεσσηνίας, ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Θηλέων διοργάνωσεν εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τῆς Λαϊκῆς Σχολῆς μεγάλην φιλανθρωπικὴν ἀγοράν, αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποίας θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὀργάνωσεως.

Ἡ ἀγορὰ, χάρις εἰς τὰς προσπάθειας τῶν ὀργανωτριῶν, ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

Ὁ Διοικητὴς τῆς 99ης Φάλαγγος τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Μεσσηνίας ἔδωκεν εἰς τὰ Κρέσταινα διάλεξιν ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, μετ' ἑνὸς «Παθητικῆς Ἀεράμυνας».

Ἐπίσης ὁ ὑποφάλαγγάρχης τῆς 81ης Φάλαγγος ὁμιλήσας εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Λαϊκῆς Σχολῆς μετ' ἐπαφῆς ἐπὶ θέμα.

ΚΑΒΑΛΑ.— Ἦρχισεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἡ λειτουργία τῶν Κέντρων εἰδικότητων καὶ μέσων διαβιβάσεως. Κατὰ τὴν ἐναρξιν τούτων ὁμιλήσας πρὸς τοὺς παρισταμένους βαθμοφόρους τῆς Ὁργανώσεως καὶ Φαλαγγίτας ὁ Στρατηγὸς Διοικητὴς Δ' Σ. Στρατοῦ κ. Νικολαρέας, ἀναπτύξας ἐν ὀλίγοις τὴν σπουδαιότητα ἣν ἔχουσιν αἱ διάφοροι εἰδικότητες, ὡς καὶ τὰ μέσα συνδέσμων καὶ διαβιβάσεως. Ἡ ἐκπαιδεύσις ἐνεργεῖται παρὰ ἀξιοματικῶν τοῦ Ἑθνικοῦ μας στρατοῦ.

Ἐπίσης αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Στρατοπέδου Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης «Ἰωάννης Μεταξᾶς» συνεχίζονται πυρετωδῶς. Τὸ στρατόπεδον ἐπισκέφθη καὶ παρηκολούθησε τὴν πρόδον τῶν ἐν αὐτῷ γενομένων ἐργασιῶν μέχρι τοῦδε, ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς μετὰ τῶν κ.κ. Νομαρχῶν Καβάλλας, Δράμας, ὡς καὶ στελεχῶν τῆς Ὁργανώσεως.

Τὸ στρατόπεδον ὅπου εἶναι πρότυπον στρατοπέδου εἰς τὴν χώραν μας ἔχει ἀρχίσει λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 26ης Ἰουνίου. Περιλαμβάνει τετρακοσίας κλινὰς καὶ εἶναι ἐφοδιασμένον μετ' ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα, ἥτοι ἡλεκτροφωτισμὸν, λουτήρας, γυμναστήρια, εἰδικὰ ἐστιατόρια, ραδιόφωνα, ψυγεία καὶ ὅλα τὰ μέσα ψυχαγωγίας. Εἰδικῶς διὰ τὴν ἐκπαιδεύσιν τῶν στρατωνιζομένων εἰς τὰ ναυτικά ἀθλήματα παρηγγέλθησαν δύο δωδεκάκωποι λέμβοι εἰδικαὶ διὰ κωπηλασίαν. Οἱ Φαλαγγίται τῆς Γεν. Διοικήσεως Θράκης μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ ἀναμένουν τὴν ἐναρξιν. Θὰ στρατωνισθοῦν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς θερινῆς περιόδου περὶ τοὺς 2500 Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς.

Ἡ Διοίκησις Ε. Ο. Ν. Καβάλλας καθιέρωσε σειρὰν διαλέξεων ὀργάνωσεως Ἐπιτελείου ἐκ τῶν διανοουμένων τῆς πόλεως, οἵτινες θὰ διδοῦν μίαν τοὐλάχιστον διάλεξιν καθ' ἑβδομάδα. Τὴν ἐναρξιν τῶν διαλέξεων ἔκαμεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καβάλλας, Νέστου καὶ Νεαπόλεως μετ' ἑνὸς «Ἡ θρησκεία καὶ Νεολαία».

Μέχρι σήμερον ὁμιλήσαν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς μετ' ἑνὸς «Ἡ ἐγκληματικὴ εἰς τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικὴν ἡλικίαν» καὶ ὁ κ. Ἀρκουδιγιάννης καθηγητὴς τῆς Ἑμπορικῆς Σχολῆς.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ.— Ὑπὸ τῆς Νομαρχικῆς Ἐπιτροπῆς Ε. Ο. Ν. Λέσβου ὁργανοῦται διὰ τὴν 9-16 Ἰουλίου 1939 Λεσβιακὴ ἑκθεσις γεωργικῶν, βιομηχανικῶν, κτηνοτροφικῶν, πτηνοτροφικῶν, δασικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ ἀνθοκομικῶν προϊόντων.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἑκθεσιν διαρκείας ὀκτὼ ἡμερῶν, θὰ ἐκτεθοῦν καλλιτεχνικαὶ, πνευματικαὶ καὶ λαογραφικαὶ ἐργασίαι Λημνίων καὶ Λεσβίων καλλιτεχνῶν καὶ διανοουμένων.

Ἡ Νομαρχικὴ Ἐπιτροπὴ ἐργάζεται πυρετωδῶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκθέσεως, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, τὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς νήσου ἐκθέματα θὰ ἔχουν συγκεντρωθῇ οὕτως ὥστε ἡ ταξινομήσις τῶν νὰ συντελεσθῇ ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος.

Ἐντατικὴ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα παρετηρήθη ἡ κίνησις εἰς τοὺς διαφόρους σχηματισμοὺς τῆς Διοικήσεως Θηλέων. Ἡ περιφερειακὴ διοικητὴς ἐπισκέφθη

«**Η ΝΕΟΛΑΙΑ**» συνιστᾶται ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν καὶ τὴν Ε. Ο. Ν. ὡς ὁ καλύτερος πνευματικὸς σύντροφος τῶν Νέων κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς.

ἅπαντα τὰ δημοτικὰ σχολεῖα Μυτιλήνης καὶ παρηκολούθησε τὰς συγκεντρώσεις τῶν ομάδων Σκαπανισσῶν. Μελετᾶται ἡ κατάρτισις χορωδίας εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ μουσικοῦ κ. Χ. Εὐστρατίου. Ἐπίσης τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοφόρους τῶν ἐξέδραμον εἰς Μήθυμναν. Σὺν τοῖς ἄλλοις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θεροῦς ἐτοιμάζει καὶ τὰς παιδικὰς ἐξοχὰς, εἰς ἃς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος περὶ τὰ 500 ἄπορα σκαπανάκια θὰ χαροῦν τὴν χαρὰν τῆς ἐξοχῆς. Ὡσαύτως κατὰ τοὺς θερινούς μηνάς θὰ λειτουργήσῃ στρατόπεδον βαθμοφόρων, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ προπαιδεύωνται Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι.

ΚΕΡΚΥΡΑ.— Ζωηρὰ παρατηρεῖται ἡ κίνησις τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν εἰς ὅλας γενικῶς τὰς ἐκδηλώσεις. Αἱ ὁμιλίαι πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς συνεχίζονται τακτικώτατα. Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας τῆς Ὑποδιοικήσεως ἀνεπτύχθησαν τὰ ἐξῆς θέματα: 1) Πολεμικὴ ἱστορία ὑπὸ τοῦ συνεργάτου τῆς Νεολαίας στρατηγῶν ἐν ἀποστρατεία κ. Σχοτήρη, καὶ 2) ἡ σημασία τῆς 4ης Αὐγούστου ὑπὸ ἀνωτέρου βαθμοφόρου τῆς Ὁργανώσεως. Ἐπίσης πρὸς τὰς Φαλαγγίτισσας καὶ Σκαπανίσσας ἀνώτεροι βαθμοφόροι ἀνέπτυξαν τὰ θέματα: 1) «Περὶ ἡρώων γυναικῶν» καὶ 2) «Περὶ ἐλποσύνης». Τὴν 4ην λήξαντος μηνὸς ἐγένετο ὀρκωμοσίαι καὶ ἐπιθεώρησις τῶν σχηματισμῶν Δουκάδων, Λακώνων, Κρήνης, Μακράδων καὶ Γαρδελᾶδων.

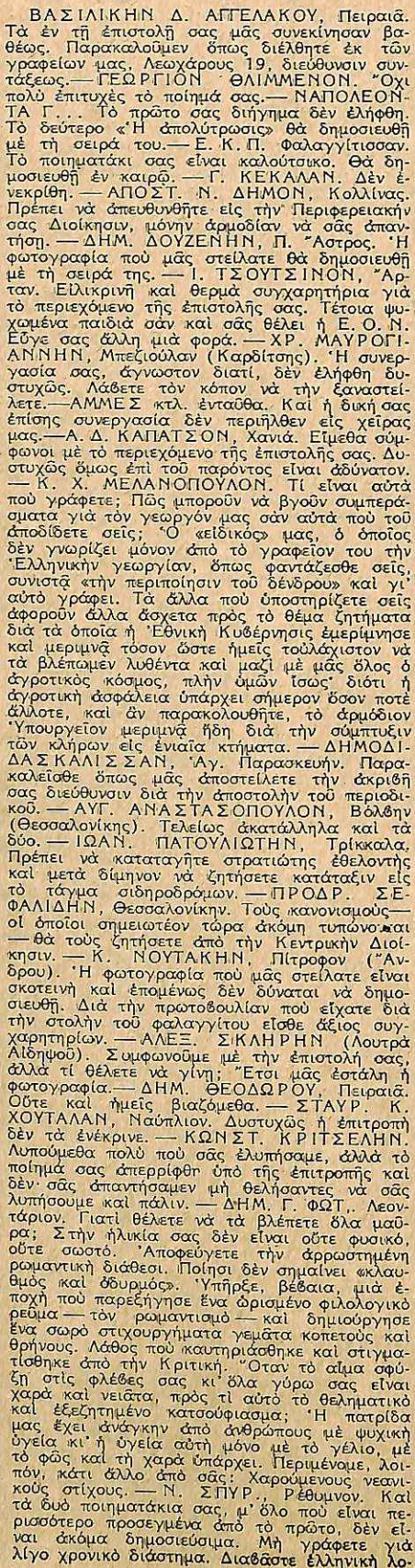
ΑΡΤΑ.— Τὴν 17ην Ἰουνίου Φαλαγγίται τοῦ σχηματισμοῦ Πέτα, μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν λοχίτην τῶν καὶ τοὺς ἀνωτέρους βαθμοφόρους ἐξέδραμον εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν τοῦ Μεσολογγίου. Εἰς τοὺς ἐκδρομαίους οἱ Φαλαγγίται τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ ὁ Δῆμος Μεσολογγίου ἐπεφύλαξαν θερμότητα ὑποδοχῆν. Οἱ Φαλαγγίται ἐπισκέφθησαν ὅλα τὰ ἀξιοθέατα καὶ ἱστορικὰ μέρη τῆς πόλεως, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀνεχώρησαν κατενθουσιασμένοι.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ.— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ ἐπεθεώρησε τοὺς σχηματισμοὺς τῶν ὑποδιοικήσεων Μαντινείας καὶ Γορτυνίας. Ὁ διοικητὴς διήλθεν ἐκ τῶν σχηματισμῶν Λεβιδίου, Βλαχέρνας, Βυτίνης, Τροπαίων καὶ Δημητσάνης, πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας τῶν ὁποίων ὁμιλήσας διὰ μακρῶν, διὰ τοὺς σκοπούς καὶ τὰ ἰδανικά τῆς Ὁργανώσεως. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ Α' ὁμάς τοῦ Β' λόχου θηλέων Τριπόλεως ἐξέδραμεν εἰς τὸ ἐξωκκλήσιον Ἁγίου Νικόλαος. Οἱ ὀρισθέντες παρὰ τῆς διοικήσεως ἀνώτεροι βαθμοφόροι παρακολούθουν ἀνελλιπῶς τὰ μαθήματα τῆς παθητικῆς ἀεραμύνης, ἅτινα διδάσκουν ἀξιοματικοὶ τοῦ ἐνταύθα συντάγματος. Αἱ συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν συνεχίζονται μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε ἐνθουσιασμοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ὁμιλίαι. Οὕτω εἰς τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν ἀπάσης τῆς δυνάμεως τῆς Ὑποδιοικήσεως ὁμιλήσας ὁ καθηγητὴς κ. Δ. Δημητρόπουλος μετ' ἑνὸς «Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὰ ἰδανικά αὐτοῦ».

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἡρᾶτο λειτουργῶν ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐκπομπὰ καθ' ἑκάστην 7-9 μ.μ.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει Μουσικὴν, Διαλέξεις, Εἰδήσεις κ.λ.π. Βραχεὰ κύματα 35 μέτρα ἢ 8500 χιλιόκυκλοι.

[illegible]

κρίνονται ώρισμένες ἀπ' τῆς ἀσκήσεως σας.— Ν. Γ. ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ, Γούβειον. Καλύτερο εἶναι τὸ 11 × 11, ἀλλὰ ἔχει καὶ αὐτὸ ἀτέλειες (ΣΩΓ, ΣΔΣ, ΑΕΝ κλπ.). Τὸ ἄλλο ἔχει ἐλαχίστας λέξεις. Ἀπὸ τὰ ἄλλα θὰ δημοσιευθῶν μερικὰ.— Ν. ΚΩΤΣΙΡΗΝ. Πάλι μὲ κόκκινη μελάνη; Ἀπορρίπτονται.— Π. ΖΕΥΓΩΛΗΝ, Νάξον. Ἐγκρίνεται.— Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ καὶ Κ. ΒΑΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΝ, Σπέτσας. Δὲν εἶναι κακὲς, ὅχι ὁμως καὶ δημοσιεύσιμες αἱ ἀσκήσεις σας.— Μ. ΚΑΝΑΡΗΝ. Τὰ σαυρόλεξά σας χωρίζονται σὲ ἄλλα μικρότερα καὶ ἀπορρίπτονται. Αἱ λύσεις σωστές.— Χ. Ι. ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΝ, Κατερίνην. Τί θὰ γίνη ὅταν μπουὶ ἀν λέξεις ὀρίζοντως; Ἡ ἀσκήσις σας εἶναι ἀκατανόητος.

Η ΚΑΡΓΙΑ, Η ΚΟΥΡΟΥΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΡΑΚΙ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1235)

- Χαρτί καὶ καλαμάρι.
- Τί γράφει;
- Τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα, τὸν κάμπο μὲ τὰ λούλουδα, τὴν θάλασσα μὲ τὰ ψάρια καὶ τὸ ἀσημέννιον δαχτυλίδι.

Εἶναι δὲ καὶ ἄλλο παιχνίδι τοῦ κόρακα καὶ τῆς κλάσσης. Προσπαθεῖ δὲ ὁ παίζων τὸν κόρακα νὰ ἀρπάξῃ κανένα ἀπὸ τὰ πουλιὰ τῆς κλάσσης. Τὰ παιδιὰ δὲ πού κάμουν τὰ πουλιὰ εἶναι τὸ ἓνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο πιασμένα ἀπὸ τὴν μέση. Καὶ ἐμπρὸς ἡ μάνα— ἡ κλάσσα πού ἀμύνεται κατὰ τοῦ κόρακος.

Αἱ σχέσεις λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὰ κορακοειδῆ πουλιὰ φαίνεται πῶς ἦσαν ἄλλοτε φιλικώτεροι. Νομίζω δὲ ὅτι πράγματι τὴν κάργια πού τὴν συγχέουν πολλοὶ μὲ τὴν κουρούνα θὰ εἴχουν ἐκλέξει ἀρχαιότατα ὁ ἀνθρώπος διὰ νὰ τὴν χρησιμοποίησιν ὡς ταχυδρομικὸ πουλί. Ἡτο δὲ εὐκόλο νὰ σκεφθῇ νὰ τὸ κάνῃ.

Τὰ περισσότερὰ τὰ ἡχημαλῶτισεν ὁ ἄνθρωπος καὶ τοὺς ἔκανε περιστερεῶνας. Ἡ κάργια μόνη τῆς ἦλθε στὸ σπιτί τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔκτισε τὴν φωλιὰ τῆς. Παρουσίαζεν ἐκ φύσεως τὴν ιδιότητα τοῦ ταχυδρόμου. Γιατί δι,τι καὶ νὰ τῆς κάνῃς στὸ ἴδιο μέρος πάλι ἔρχεται.

Καὶ οἱ ταξειδεύοντες ἄνθρωποι θὰ ἔπαιρναν μιὰ κάργια τοῦ σπιτιοῦ των μαζί των. Ὅταν θὰ ἔφθαναν μὲ τὸ καλὸ στὸν τόπο πού ἤθελαν θὰ ἀφῆναν τὸ πουλί. Ἀπὸ ἀρχαιοτάτης δὲ ἐποχῆς θὰ ἐχρησιμοποιήθῃ κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἡ κάργια ὡς ταχυδρομικὸ πουλί. Καὶ εὗρεν ἀνδοσία στὰ σπιτία καὶ παραέγινε πλήθος καὶ ἄρχισε νὰ ζημιῶν τὸν ἄνθρωπον. Ὁ ἄνθρωπος ὁμως ὡς τὰ τελευταῖα χρόνια δὲν τὴν εἰπράραξεν. Τὸ εἶχεν ἓνα εἶδος παραδόσεως ἀπὸ τὴν παλαιὰ τῆς χρησιμότητα. Ἀλλὰ τώρα τὰ πουλιὰ αὐτὰ μόνον ζημιεῖ μᾶς κάνουν. Ὡφελίμα ἦσαν πρὶν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Κατακλυσμοῦ καὶ τῶν ταχυδρομείων. Ὑστερα ἐχρησιμοποιήθη τὸ περιστέρι ὡς ταχυδρόμος καὶ τώρα ἔχουμε τὸν ἀσύρματο.

Ἡ κάργια λοιπὸν καὶ τὰ συγγενῆ τῆς κορακοειδῆ δὲν μᾶς χρειάζονται. Καὶ τὰ λυπούμεθα μὲν ὅταν σκεφθῶμε τὰ πράγματα αὐτὰ, ἀλλὰ τί νὰ κάνομε;

Ἐχουν γίνει μιλλιούνια καὶ τὸ σιτάρι καὶ τὸ σαποῦνι μᾶς χρειάζονται.

Κ. Φαλάιτης

Τύποις: «ΠΥΡ ΣΟΥ» Α. Ε.

(Συνέχεια από τη σελίδα 1235)

— Χαρτί και καλαμάρι.
— Τί γράφει;
— Τόν ουρανό με τ' άστρα, τόν κάμ-
πο με τά λούλουδα, τήν θάλασσα με
τά ψάρια καί τό άσημένιο θαυτολίθι.
Είναι δέ καί άλλο παιχνίδι τοῦ κό-
ρακα καί τῆς κλώσσας. Προσπαθεῖ δέ
ο παίζων τόν κόρακα νά ἀρπάξῃ κα-
νένα ἀπό τά πουλιά τῆς κλώσσας. Τά
παιδιά δέ πού κάμνουν τά πουλιά εἶναι
τό ἕνα πίσω ἀπό τό ἄλλο πιασμένα
ἀπό τήν μέση. Καί ἐμπρός ἡ μάνη·
ἡ κλώσσα πού ἀμύνεται κατὰ τοῦ κό-
ρακος.

Αἱ σχέσεις λοιπόν τοῦ ἀνθρώπου με
τά κορακοειδῆ πουλιά φαίνεται πῶς
ἦσαν ἄλλοτε φιλικώτεροι. Νομίζω δέ
ὅτι πράγματι τήν κάργια πού τήν συγ-
γέουν πολλοί με τήν κουρούνα θά εἶ-
χεν ἐκλέξει ἀρχαιοτάτα ὁ ἀνθρώπος
διά νά τήν χρησιμοποιήσῃ ὡς ταχυδρο-
μικό πουλί. Ἦτο δέ εὐκόλο νά σκεφθῇ
νά τό κάνῃ.

Τά περισσότερα τὰ ἡκμαλῶτισεν ὁ ἀν-
θρώπος καί τοὺς ἔχανε περισσότερῶ-
νας. Ἡ κάργια μόνη τῆς ἤλθε στό
σπίτι τοῦ ἀνθρώπου καί ἐκτίσε τήν
φωλιά τῆς. Παρουσίαζεν ἐκ φύσεως
τήν ιδιότητα τοῦ ταχυδρόμου. Γιατί
ὅ,τι καί νά τῆς κάνῃς στό ἴδιο μέρος
πάλλι ἔρχεται.

Καί οἱ ταξειδεύοντες ἀνθρώποι θά
ἐπαιρναν μιά κάργια τοῦ σπιτιοῦ των
μαζί των. Ὅταν θά ἔφθαναν με τό
καλό στόν τόπο πού ἤθελαν θά ἀφη-
ναν τό πουλί. Ἀπό ἀρχαιοτάτης δέ ἐ-
ποχῆς θά ἐχρησιμοποιήθῃ κατὰ τόν
τρόπον αὐτόν ἡ κάργια ὡς ταχυδρο-
μικό πουλί. Καί ἐδρεν ἀσυνόσια στά
σπίτια καί παραένειν πλήθος καί ἀρ-
χισε νά ζημιώνῃ τόν ἀνθρώπον. Ὁ ἀν-
θρώπος ὅμως ὡς τὰ τελευταῖα χρόνια
δέν τήν ἐπείραζε. Τό εἶχεν ἕνα εἶδος
παραδόσεως ἀπό τήν παλιά τῆς χρῆ-
σιμότητα. Ἀλλά τώρα τά πουλιά αὐτά
μόνον ζημιές μᾶς κάνουν. Ὁφέλιμα ἦ-
σαν πρὶν ἀπό τήν ἐποχὴ τοῦ Κατακλυ-
σμοῦ καί τῶν ταχυδρομείων. Ὑστερα
ἐχρησιμοποιήθῃ τό περισσότερὸ ὡς ταχυ-
δρόμος καί τώρα ἔχουμε τόν ἀσύρ-
ματο.

Ἡ κάργια λοιπόν καί τὰ συγγενῆ
τῆς κορακοειδῆ δέν μᾶς χρειάζονται.
Καί τὰ λυπούμεθα μὲν ὅταν σκε-
φθοῦμε τὰ πράγματα αὐτά, ἀλλά τί
νά κάνουμε;
Ἐχουν γίνει μιλλιούνια καί τό σι-
τάρι καί τό σαποῦνι μᾶς χρειάζονται.

Κ. Φαλταίης

Τύποις: «ΠΥΡ ΣΟΥ» Α. Ε.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721, 30-601, 30-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγής και έμπορας της κορινθιακής σταφίδας.— Βελτίωσις της ποιότητος. Κοινή έναποθήκευσις της σταφίδας.— Ολιγοποίησις χλωράς σταφίδας.— Διαφήμισις της σταφίδος εις τὸ Ἑξωτερικόν καὶ τὸ Ἑσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθηνός, ὑγιεινός καὶ εὐγευστος ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκοσμίου γεωργικῆς παραγωγῆς.— Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίνας.— Ἐχει μεγίστην θερμαντικὴν δύναμιν.— Περιέχει μαγνήσιον ἐνδεικνυόμενον κατὰ τοῦ καρκινίου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὠφελίμους εἰς τὸ αἷμα, σίδηρον, ἄλατα κλπ. ὠφέλιμα εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου.

Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγίαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν ἔθνικὴν μας οἰκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἑσωτερικοῦ ἀπὸ δραχ. 1 ἕως 100.000.—

'Εξωτερικοῦ	»	»	1	»	500.000.—
-------------	---	---	---	---	-----------

Κεφάλαιον καταθετῶν Δραχ. 3.760.000.000.—

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμειυτηρίου δύναται νά ἐνεργῇ καταθέσεις καί ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους καί δι' ὅλων τῶν ἀγροτικῶν διανομέων.—Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιοῦνται κατ' ἔτος καί ἀνατοκίζονται.—Τό 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν καταθέσεων, ἥτοι δραχ. 33 500, δὲν κατάσχονται εἰς οὐδεμίαν περιπτώσιν.—Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς οἰκονομίας καί τῆς ἀποταμιεύσεως, τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμειυτηρίον διαθέτει ἐιδικοὺς καλλιτεχνικοὺς κομπιαφόδες, πωλουμένους εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους.—Ὅταν ἔχετε ἓνα κομπιαφὸ δύνασθε νὰ ἐξυπηρετήσετε κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς οἰκονομίας σας, διότι συνηθίζετε εὐκολώτερα σὴν ἀποταμίειν.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

TAMIEYTHPION

Λειτουργεί συνεχώς από της 9ης π. μ. μέχρι της 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στοά Σπυρομήλιου (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)
Λεωφόρος 'Αλεξάνδρας καί Σπυρίδωνος Τρικούπη

|| ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ :

ΖΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ από τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας
Πράκτορά μας νὰ σᾶς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.
ΠΡΟΤΙΜΑ ἀπὸ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπερ δικαιοκονοῦν ταχέως
καὶ ὅτ' εὐθελος πᾶσαν ζημίαν σας.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ εξυπηρετείτε την
'Εθνικὴν Οικονομίαν καὶ τὰ ἴδια σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Αθήναι, Κολοκοτρώνη 13
Τηλ. 21-144, 29-331.

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1938).....

10.800.000.000

Διοικητής

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ

Υποδιοικητής

ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις Ταμιευτηρίου (ἀπὸ δρχ. 100 καὶ ἄνω) με εὐνοϊκὸν ἐπιτόκιον, παρέχουσα εἰς τὸ κοινόν, πλὴν τῆς ἀπολύτου ἀσφαλείας, καὶ πᾶσαν εὐκολίαν διὰ τὴν ταχείαν καὶ εὐχερῇ κατάθεσιν καὶ ἀνάληψιν τῶν χρημάτων. Τὸ Ταμιευτήριον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐργάζεται συνεχῶς ἀπὸ πρωτῆς μέχρις ἑσπέρας. Εἴσοδος εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Γεωργίου Σταύρου.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΨΕΩΣ, ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΣ

